1981

CABAKAMPVERSLAG

GRUWELIJK

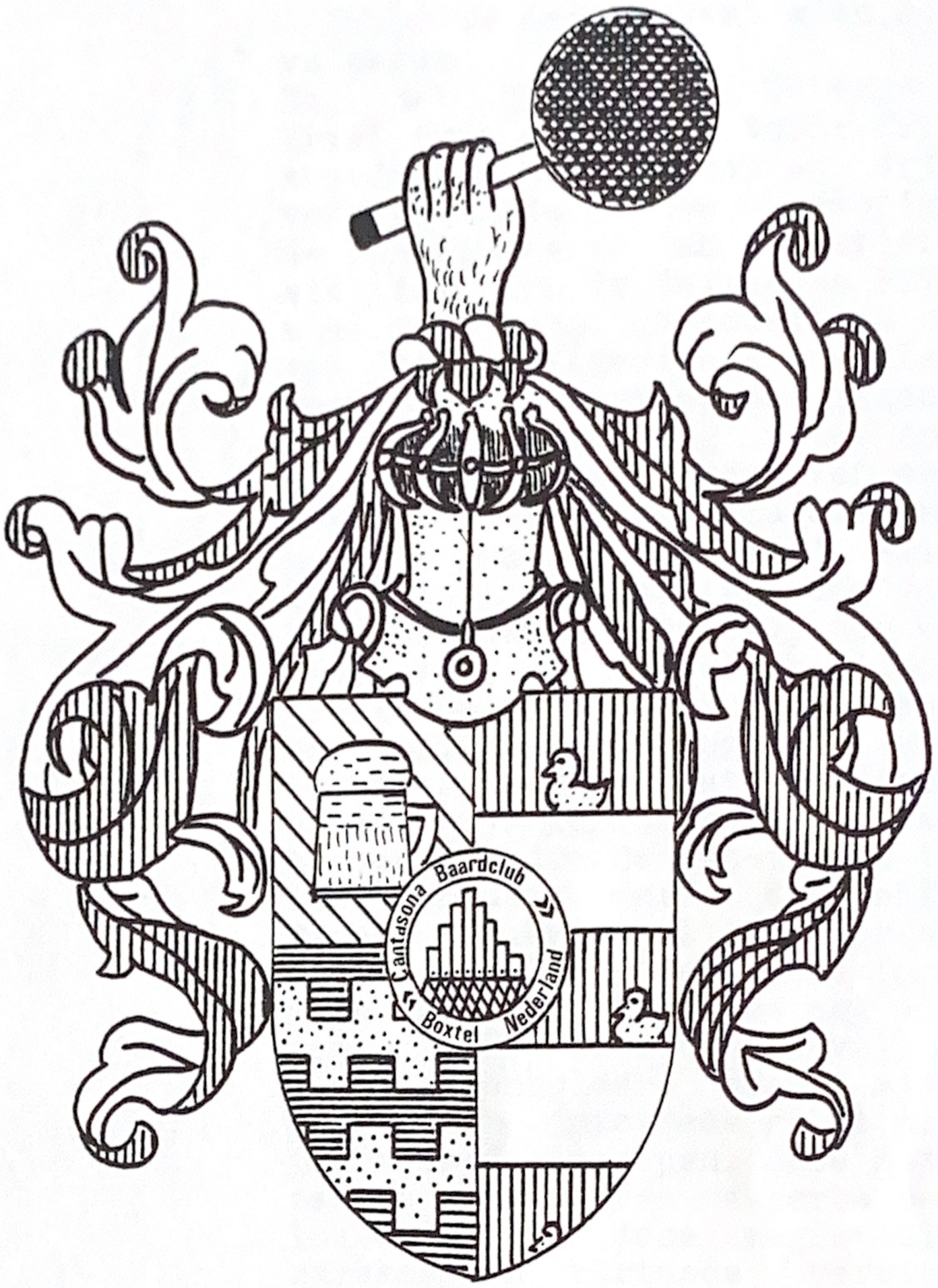

© 1981 caba boxtel

Preconceptie

"Voor ik het vergeet even het volgende.
Bij het openen van Uw eerste brief (hoe origineel toch: drie enveloppen met daarop op drie verschillende wijzen bevestigd de consequenties van de tarief-stelling van de Zwitserse PTT) viel mijn oog onmiddellijk op een zeer uitnodigend pamflet van een mij tot op dat moment onbekende instelling welke op-roept tot het nuttigen van een bepaald soort drank, luisterend naar de naam 'Gurtenbier', wel-ke instelling, gezien een van Uw opmerkingen verderop in Uw schrijven, op kennelijk filan-tropische wijze haar kostprijs-berekening heeft opgezet. Ge-lukkig is het zo dat de Tropen altijd mijn belangstelling al hebben gehad. De sub-tropen in iets mindere mate, de echte Tropen slokken al een groot deel van mijn interesse op, mijn schrijfsels geven nog al eens blijk van zware aanvallen van tropenkolder, maar mijn meest warme interesse geldt nog immer de filantropen, deze god-zalige streek van superbe ge-lukzaligheid, deze magistrale streken van virtuoos vertier met hun immense aantrekkings-kracht, waar materiele zaken van geen enkele importantie zijn en elke reiziger gefascineerd wordt door het opperste geluk, dat van de Filansen, dit zijn de originele bewoners, als het ware afstraalt. Ja, mijn waar-de vriend, een enkele reis naar de filantropen kan ik U van harte aanbevelen. Voorzover de reisburo's onbekend mochten zijn met de ligging van deze Hof van Eden dient U als geheu-genopfrissertje voor het balie-personeel slechts de naam van de hoofdstad van deze streek te laten vallen. Dan zal deze baliekluivers en wellicht ook U veel duidelijk worden. Deze luidt namelijk 'Fata Morgana'."

A.S.J.P. van Liempt, uit:
'Korrespondentie met A.C.M.',
Boxtel, 3 augustus 1980.

Distillateurs
SINDS 1826
JONGE
BOKMA®
DISTILLATEURS
Dommelblümchen
5
HELLES BIER · BIERE BLONDE
CARDINAL
LAGER
BIRRA CHIARA · PALE BEER
P. Bokma Distillateurs, Leeu
JONGE B
JE
BC/
KROO
RUGEN
BRÄU
LIBERTÉ ET PATRIE
GRUWELIJK
M
SON'S
LAWSON
PILSNER
5 VOL% ALC.
STATIEGELDFLES
LAGER
HELL
Rare Blended
EICHHOF LAGER
SEIT 1853
GURTEN
BIER
FELSENAU
FELSENAU
BIER
R MAIESTY THE QUEEN
Y DISTILLERS
CO LTD LONDON
PILSNER
&White
SPECIAL BLEND O
BUCH
1981
verslag
van het
cabakamp
te
MEIKIRCH
ZWITSERLAND
30 juli - 9 augustus
1981

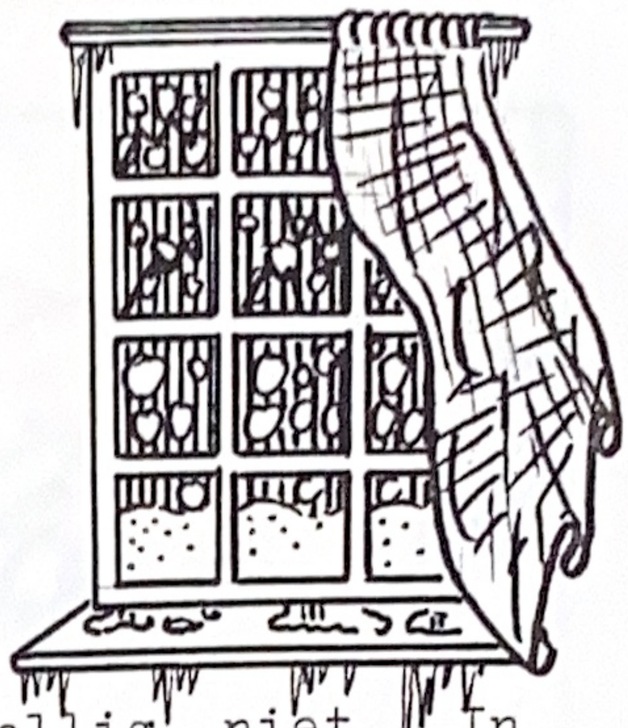

Proloog

Tongeren, 1980.
Hartje winter.

In 'La Cabane' brandt de kachel gezellig niet. In verband met de tocht is de pingpongtafel bij wijze van tochtstrip voor de grootste gaten in de muur geplaatst. Het helpt geen barst want guur waait het er door kieren en spleten. Elke binnenkomende Cabaan wordt door de anderen begroet met een eenstemmig "Deur dicht!!!!". Een gehard viertal probeert met handschoenen aan te toepen ..... het enthousiasme druipt er echter niet vanaf. De anderen zitten, met jassen en dassen aan, bij elkaar op wat krakkemikkig meubilair, spreekt elkaar steeds opnieuw moet in en praat voortdurend van "dat 't met de temperatuur toch wel meevalt " en "dat 't toch eigenlijk niet zo koud is als het wel lijkt".

In werkelijkheid echter benadert de temperatuur binnen zo langzamerhand het vriespunt. Een klein straal-kacheltje doet heldhaftige pogingen om enige verkleumde voeten weer op redelijker temperatuur te krijgen, pogingen die bij voorbaat al tot mislukken gedoemd lijken. Het is vechten tegen de bierkaai voor 't ding, bovendien voor diegenen die er hun onderdanen aan trachten te warmen niet zonder risiko want zo te zien heeft het apparaat het instituut 'KEMA-keuring' niet bezocht. Uit louter ballorigheid wordt een kassette-rekordertje gemolesteerd en voor eeuwig het zwijgen opgelegd.

Buiten vriest het. Sneeuwhopen liggen tegen de muren van 'La Cabane' opgewaaid. Een nieuwe lading hangt dreigend in de lucht en kan elk moment naar beneden komen.

Zo grimmig als het weer buiten is, is de stemming onder de aanwezigen gelukkig niet ..... maar toch. Als vanzelf gaan de gedachten naar beter tijden, naar warmer en gezelliger oorden, en wel haast automatisch komen de herinneringen aan de zo goed geslaagde kampen van de laatste jaren weer boven. De sterke verhalen vliegen over en weer, de "wittu't nog"'s en de "en toen"'s zijn niet van de lucht. Diegenen die zo'n kamp nog niet eerder meemaakten luisteren naar de fantastische vertellingen, die er wél bij waren verhalen enthousiast over hun belevenissen.

De wat katterige stemming verdwijnt als de spreekwoordelijke sneeuw voor de zon en de kou wordt vergeten. Als om elf uur het klokje van gehoorzaamheid slaat, is de avond toch weer te snel voorbijgevlogen en trekken de Cabanen, dik aangekleed, de vrieskou en de sneeuw weer in.

Op ieders gezicht staat het te lezen:
Was het maar vast zomer.

Tableau de la Troupe

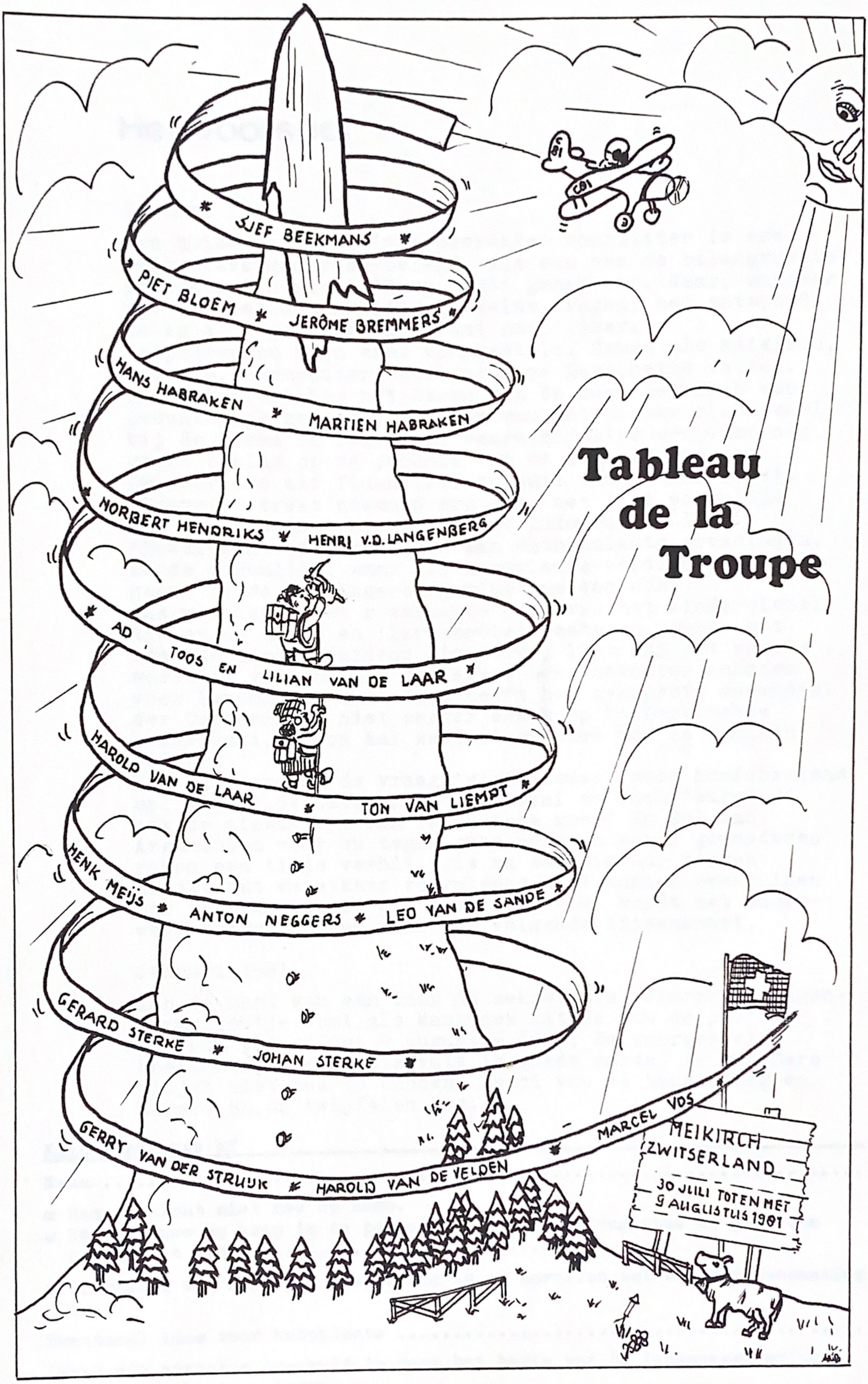

Het Voorspel

Januari 1981.

Ten huize van onze 'welsprekende' voorzitter is een bestuursvergadering belegd. Als een van de belangrijkste agendapunten staat 'Kamp 1981' genoteerd. Waar, wanneer, wie en hoe? Gemakkelijk gestelde vragen, het antwoord is in alle gevallen heel wat moeilijker.
Kampadressen zijn snel voorgesteld. Namen als Meikirch, Grevels, Marmoutier, Beckingen en Larochette vallen. Norbert trekt bij het horen van de naam Meikirch een bedenkelijk gezicht; de bouw van het nieuwe clublokaal bij de firma De Leijer zal waarschijnlijk een dusdanig groot beslag op de pecunia van de club leggen dat Zwitserland uit financieel oogpunt onhaalbaar lijkt.
'Grevels' trekt niemand erg aan, het ligt eigenlijk ook een beetje achteraf in het Luxemburgse land.
'Beckingen' ontbreekt het aan enthousiaste ervaringen, zonde eigenlijk, want als kampplaats verdient de boomgaard op de Beckingerberg minstens een acht.
'Marmoutier', het roemruchte oord van het kinderpiemeltje en de chips en 'Larochette' resteren. Omdat het laatste oord beduidend dichterbij ligt dan het eerste wordt in verband met de lagere benzinekosten gekozen voor Luxemburg; bovendien heeft het overgrote merendeel der Cabanen nog niet eerder een kamp in Larochette meegemaakt. Anton zal kontakt opnemen met de familie Peeters.
Het antwoord op de vraag 'wie?' levert meer hoofdbrekens op. Alleen de Cabanen met kookstaf en chauffeurs? Of ook de afzwaaiers van de laatste keer? En Nol dan? Argumenten vóór en tegen gaan over en weer, gemoederen raken een tikje verhit. Als na een dik uur praten blijkt dat we elkaar vooralsnog niet kunnen overtuigen met de gehanteerde pro's en contra's, wordt het onderwerp doorgeschoven naar een volgende bijeenkomst.

Januari 1981.

Aan de hand van een door de sekretaris verspreid vragenformuliertje komt als kampweek uit de bus de periode 30 juli tot en met 9 augustus 1981. De voorgestelde bestemming Larochette valt in goede aarde. Ad van Oers blijkt niet mee te kunnen. Henri van de Langenberg en Gerard Boons twijfelen nog.

Knip hierlangs af

Naam .....

x Kan absoluut niet mee op kamp.
x Kan wel mee op kamp in de periode 25 juli - 14 augustus en gaat dan het liefst van ..... tot .....

x Doorhalen wat niet van toepassing is of invullen wat wel van toepassing is.

Eventueel idee voor kampplaats .....

Lever dit strookje ingevuld in voor het begin van de ledenvergadering bij een der bestuursleden.
Denk ook nog eens aan je achterstallige contributie en laat het niet bij denken alleen blijven

Maart 1981.

De tweede bestuursvergadering met als onderwerp 'kamp' vindt plaats op 11 maart. Het prekaire onderwerp 'wie?' komt weer ter tafel, en een antwoord moet geforceerd worden. Ook dit keer levert deze vraag weer stof voor een dik uur diskussie op. Omdat we niet als een kat rond de hete brei kunnen blijven draaien, wordt besloten om één voorstel te formuleren en daarover hoofdelijk te stemmen. Johan mag het eerst zijn stem uitbrengen ..... en durft niet. Hij wil wél stemmen, maar dan als laatste. En dat voor een voorzitter!!!!! Eén voor één brengen de overige aanwezigen, als dan niet beargumenteerd, hun stem uit. De uitslag: alleen de leden, de kookstaf en de benodigde chauffeurs zullen dit jaar een uitnodiging voor het Cabakamp ontvangen.
Op 22 maart (de tweede bestuursvergadering in elf dagen) is ook het probleem van de kookstaf de wereld uit: de familie van de Laar zal weer worden gevraagd. Als chauffeur zullen naast Ad van de Laar en Ton, Martien en Piet, respektievelijk erekoördinator en -lid worden verzocht. En goede wijn behoeft geen krans.
Anton heeft nog geen kontakt gehad met de familie Peeters.

April 1981.

De bouw van het nieuwe clublokaal blijkt financiëel toch niet zo'n monsterachtig grote aderlating te zijn als aanvankelijk werd gevreesd, terwijl de kollekte voor 'Ons Kind' boven verwachting is verlopen, en zelfs de gehate karnavals-stikkers een aardige cent opbrengen (meer tenminste dan het paraplu-hangen), zodat de financiën zich beter als verwacht ontwikkelen.
Zoetjesaan begint de naam 'Meikirch' weer de kop op te steken.
Anton heeft nog geen kontakt gehad met de familie Peeters.

Mei 1981.

Herenkoorkamp in Luxemburg. Anton en Ton zullen langs de familie Peeters gaan.
Bij hun terugkomst blijkt dat het er weer niet van gekomen is.
Financiële toestand: ƒ 540,00, Henri van de Langenberg is na een gelukkig kort verblijf in het ziekenhuis weer thuis, en op de bel na is ook het nieuwe 'La Cabane' voltooid. Voor het overige neemt ook op de bestuurs-vergadering van 19 mei het kamp de belangrijkste plaats in. Een aantal organisatorische zaken worden geregeld, zoals schrijfbeurten, afwasploegen, broodsmeer- en keukenkoppels. 'Eerlijk' wordt geloot wie met wie de verschillende werkzaamheden zal opknappen. Achteraf zal blijken dat Anton bij de uitwerking van deze loting een eigen inbreng heeft.
De roep om 'Meikirch' wordt steeds sterker. Met een kleine verhoging van het kampgeld (ƒ 135,= in plaats van ƒ 125,=) moet Zwitserland tot de mogelijkheden behoren. Anton zal kontakt opnemen met de familie Muster.

CANTASONA BAARDCLUB
secr.: van Hornstraat 16,
5282 NC BOXTEL.
Nederland.
rknr. 108860604 RABO.

Boxtel, den 17. Juni 198 1

Liebe Familie Muster!

Noch keinen Jahr ist vorbeigegangen seit wir einander zum letzte Mal gesehen haben. An unseren letzten Aufenthalt in Meikirch haben wir allen noch immer die besten Erinnerungen.

So konnte es geschehen, dass auf der Suche nach einer Ferienadresse für den kommenden Sommer die Meinung unserer Burschen eindeutig was: Lasst uns versuchen auch dieses Jahr in die Schweiz zu fahren!

Darum denn auch haben wir wie Sie warscheinlich wissen, letzten Sontag nach Meikirch angerufen, um uns danach zu erkündigen, ob es möchlich wäre auch dieses Jahr wieder von Ihrer Gastfreundlichkeit gebrauch zu machen.

Wie versprochen, wollen wir dieses Bitte hierdurch schriftlich bestätigen.

Wir haben die Absicht, dieses Jahr am 30. Juli abzufahren. Ungefähr am 9. August werden wir dann wieder nach Hause fahren.
Wir sind mit ungefähr 20 Leuten, unter denen die Herren Habraken und Bloem, und die Familie van de Laar. Auch die Jungen werden zum grössern Teil Bekannten sein.

Wenn wir von Ihrere Wiese gebrauch machen können, werden wir, wie sie das von uns gewohn sind, für uns selbst sorgen. Wir hoffen Sie dabei nicht zu belästigen.

Wie immer schauen wir hoffnungsvoll nach diesen Ferien aus. Wir hoffen, dass es auch Ihnen keinen Probleme geben wird. Wenn es Ihnen recht ist, sehen wir uns wieder am 30. Juli.

Herzlich grüssen sie,
im Namen von allen

Leo van de Sande,
sekretär

Anton Neggers,
koördinator

Juni 1981.

Tony Beekmans kan niet mee. Broerlief Sjef kan een kleine grijnslach niet onderdrukken.
In verband met vakantieplannen van zijn naaste familie vraagt Ton naar andere vervoersoplossingen, zodat zijn limousine in Boxtel kan blijven.
De familie van de Laar riskeert een spiksplinternieuwe Kadett om ons naar Zwitserland te vervoeren. Mama Toos is de eerste vrouwelijke Caba-chauffeur sinds Henny van de Vis (1976) en Trudy Meijs-Keukens (1978).
Ook Gerard Boons laat het nu afweten.
Thans blijkt dat het maar goed is dat we van vakantie-bestemming zijn veranderd: de familie Peeters blijkt gestopt met boeren en woont nu in een leuk huisje in het centrum van Larochette.
Anton heeft kontakt gehad met de familie Muster, volgens een van de zoons zijn wij van harte welkom. Door het sekretariaat wordt een schrijven richting Zwitserland verzonden.
Enkele oud-leden van de Caba blijken er erg vast op gerekend te hebben de club tijdens hun kampweek te kunnen vergezellen en maken hun groot en kennelijk al maanden sudderend ongenoegen kenbaar. Het 'waarom niet' wordt hen omstandig uiteengezet. We worden het niet echt eens, maar de standpunten zijn beide partijen duidelijk.

Juli 1981.

De sekretaris regelt de telefoonwacht tijdens onze vakantie. Evert Meijs is zo bereidwillig.
De Jongenskoorkampopbouwnacht verloopt dit jaar zonder zenuwkrises. Slechts een tafel sneuvelt.
De Cabanen worden voorzien van een sekretarieel schrijven waarin een aantal aanwijzingen voor een prettig en aangenaam verblijf in het Zwitserse.
Van de familie Muster wordt een brief ontvangen met een 'Herzlich Willkommen'.

CANTASONA BAARDCLUB
secr.: Van Hornstraat 16
5282 NC Boxtel

rknr. 10 88 60 604 RABO.

Boxtel, 15 juli **1981**

Beste jongens.

Het jongenskoorkamp is alweer in volle gang en dat wil als regel zeggen dat ook het Caba kamp niet meer lang op zich zal laten wachten. Traditiegetrouw vertrekt de Caba Karavaan in de week ná het jongenskoorkamp, zo ook dit jaar.

Aangezien vorig jaar het Caba kamp in Zwitserland zeer goed geslaagd was en iedereen toch weer graag naar de hoge bergen terug wou, is besloten om dit jaar weer naar Zwitserland te gaan. Het volledige kampadres luidt dus ook weer dit jaar:

Fam Muster-Hofer
Meikirch 3045 Bern
Zwitserland.

We zijn van plan te vertrekken op donderdag 30 juli om 4.00 uur in de vroege morgen vanaf de H. Hartkerk. Als de reis niet te veel tegenvalt kunnen we rond 20.00u in Meikirch verwacht worden. Op 9 augustus hopen we weer voet op Boxtelse bodem te kunnen zetten, alleen over de precieze aankomsttijd is tot nu toe niets te zeggen.

Zoals altijd zullen we na aankomst in zwtserland melding doen over her verloop van de reis, en evenals vorig jaar zal dit Gebeuren bij Evert Meijs. Ouders en aanverwante artikelen kunnen via hem informaties inwinnen door telefoonnmr. 73769.

We zullen dit jaar met 20 man in die Sweiss fahren waaronder 13 Cabanen, 2 Coördinatoren, 1 ere-coördinator, 1 ere-lid, en 1 Familie van de Laar bestaande uit drie personen en ons behulpzaam als kuekenstaf en chauffeur.

De bagage: Zoals bekend is het 't beste om alleen de meest noodzakelijke spullen mee te nemen zoals slaapzak, luchtbed, pyjama, toiletspullen en natuurlijk kleding voor goed en slecht weer. De bagage dient op woensdag 29 juli uiterlijk om 20.00 uur te zijn ingeleverd op Luissel. Zorg er wel voor dat je geldige reispapieren hebt, en deze bij je handbagage houdt, en niet in je koffer, dit geldt tevens voor het zakgeld dat mee genomen dient te worden in zwitserse Francs.

Wat de verzekering betreft hetvolgende: Er is al een reisverzekering voor de gehele Caba karavaan afgesloten. Het is echter wel goed om aan je eigen verzekering door tegeven dat je van 30 juli t/m 9 augustus in de hoge Zwitserse bergen verblijft, en met name wat te doen bij een eventuele medische behandeling daar.

Verder kan een goed humeur veel goed doen en als de weergoden ons een beetje gunstig gestemd zijn zal het ook dit jaar weer een zeer fijn kamp worden.

Tot ziens.

De Secretaris

P.S. Heb je het kampgeld al betaald?

Meikerce, 17. 7. 81

Lieber Cantarona Baardeloper,
Herr von de Sonde, und die Herren Neggers, Habraken,
Bloem und Fam. Van de Laar,

Vergeiht, dass ich nicht eher Euch geschrieben habe. Möchte sie doch alle, alle herzlich willkommen heissen zu den bevorstehenden Ferien bei uns in Meikerce. Wie gewohnt freuen auch wir uns auf Ihre Gesellschaft, hoffen, dass Ihr eine gute Reise haben werdet. Für diese Ferienzeit habe ich nur gutes Wetter bestellt!!
Also auf Wiedersehen und alles Gute bis dann.
Freundliche Grüsse senden

Familie Fritz + Margrit
Bunker
Meikerce

Juli 1981, één week voor vertrek.

Op Luissel worden door een aantal vrijwilligers de jongenskoorkampspullen opgeruimd en Cabakampeerspullen klaargemaakt. De bussen worden nog eens gewassen en nagekeken. Henri krijgt vreselijk op zijn lazerij omdat hij een van de tenten in de olie heeft gedeponeerd.
Het zoldertje boven de garage krijgt meteen een beurt. Van alderhande zaken komen eraf: stoelen, koffers, filmprojektoren, een komplete kerststal, kerstboomverlichting en ballen, kerstboomballen wel te verstaan. Het gehele kerst-'pakket' wordt aan de Caba geschonken. Na twee avonden werk zijn de zaakjes op Luissel, op een enkel akkevietje na, gereed.

Juli 1981, de 27e en de 28e.

Wederom geven eerdervermelde oud-leden van de Caba, ook dit keer via de verkeerde kanalen, uiting aan hun misnoegen over hun 'verplicht-thuis-blijven'.

De opgevangen berichten zijn niet erg gunstig. Na uitvoerig overleg met zowat iedereen die er mogelijk iets van gehoord zou kunnen hebben, worden de betreffende oudleden nogmaals door de koordinatoren benaderd en wordt wéér uiteengezet waarom een en ander gewoonweg niet kan. Het spreekwoord van de soep en het hete eten blijkt weer eens van toepassing, echt ééns worden we het echter weer niet. Ondanks dat gaan we als goede maatjes uit elkaar.

Juli 1981, de 29e.

Koffer pakken, 't kan er eigenlijk maar net in. Fotorolletjes halen. Paspoort en andere papiertroep klaarleggen. De Rabobank nog wat Zwitserse fracs afhandig maken. Spullen nog op Luissel afgeven en dan maar wachten op de dingen die komen gaan.
Tussen de bedrijven door trouwt Lady Diana Spencer nog met H.R.H. the Prince of Wales, en presteert het zo Cabakampgespreksonderwerp-nummer-een te worden.
Als ik in mijn bed lig, spoken van allerhande dingen door mijn hoofd.
Zou Martien zijn reis- en kredietbrief nog gevonden hebben en zo niet, zou hij morgen dan nog koppijn hebben?
Zou Johan écht in het Duits kunnen speechen? Hij heeft het er in het Nederlands al zo moeilijk mee.
Zou 'Bern-bei-Nacht' dit jaar weer zo rampzalig verlopen?
Zou Harold van de Laar écht zo'n grote vreetzak zijn als het kampverslag 1980 meldt?
Zou Hans in werkelijkheid net zo lui zijn als hij zich voordoet?
Zouden Charles en Diana werkelijk gelukkig worden?
Zou er dit jaar aanleiding zijn tot een tweede oplage van de roman 'Liefde met vakantie'?
Zou Hans hernieuwde pogingen in het werk stellen tot het verkrijgen van .....?
Zou ik Bern te voet halen?
Zouden de heren achterblijvers nog zo boos zijn?
Zou Henri 'De Knoop' kennen? Hij heeft er zo lang op geoefend.
Zou Norbert écht 1½ fles whisky bij zich hebben?
Zou Johan zijn bordeelsluipers meenemen en bij ontbreken van ouderlijk toezicht er misschien naar handelen?
Zou .....?
Zou .....

Juli 1981, donderdag de 30e, 3.10 uur.

Er staat een vent luidkeels in mijn kamer te roepen. Het blijkt de wekkerradio te zijn. Die kwast snel het zwijgen opgelegd. Alles is stil in huis: ik mag dus weer eens mijn eigen brood voor vandaag klaarmaken.
Om 3.35 u trek ik de voordeur achter me dicht. Piet rijdt me met de bus achterop en ik kan meerijden. Als we op het kerkplein komen blijkt dat we niet de eersten zijn. Dat is Hans ..., maar ja, die zal de rest van de week wel weer steeds het laatste zijn.
Het kerkplein vult zich snel. Het slaat vier uur.

Het grote gebeuren is begonnen.

ZWITSERLAND

Schaal 1 : 1.000.000

10 0 10 20 Km

200 500 1000 1500 2000

Van de agglomeraties niet meer dan 50 000 inw is de bebouwde kom weergegeven

CH

Basel
Biel
Aarberg
Meikirch
Bern
Thun
Luzern
Brienz
Interlaken
Grimsel
Delle
Porrentruy
Delémont
Moutier
Tavannes
Solothurn
St Imier
La Chaux-de-Fonds
Le Locle
Les Ponts-de-Martel
Neuchâtel
Travers
Fleurier
Ste Croix
Yverdon
Orbe
Vallorbe
Morges
Lausanne
Rolle
Vevey
Montreux
Aigle
Martigny
Genève
Annemasse
Thonons les Bains
Evian
Gex
Fribourg
Schwarzenburg
Steffisburg
Langnau
Sursee
Willisau
Sempach
Kussnacht
Weggis
Stans
Sarnen
Engelberg
Altdorf
Brugg
Aarau
Olten
Laufen
Rheinfelden
Liestal
Sissach
Waldshut
Sackingen
Laufenburg
Schaffhausen
Stein a Rhein
Kreuzlingen
Konstanz
Friedrichshafen
Frauenfeld
Romanshorn
Winterthur
Kloten
Wettingen
Baden
Lenzburg
Dietikon
Zürich
Zofingen
Langenthal
Herzogenbuchsee
Dübendorf
Uster
Wetzikon
Rüti
Rapperswil
Horgen
Wil
Gossau
St Gallen
Rorschach
Arbon
Lindau
Altstätten
Appenzell
Herisau
Watwil
Feldkirch
Chiavenna
Domodossola
Cannobio
Bellano
Menaggio
Lugano
Bellinzona
Locarno
Ascona
Brig
Visp
Sion
Martigny
Zermatt
Saas Fee
Mont Blanc
Mont Rosa
Matterhorn
Dent du Midi
Dent d'Oche
Mont Risoux
Mont Tendre
Mont Vully
Mont Terri
Mont Buet
Mont Gibloux
Mont Moléson
Mont Vorat
Mont Muveran
Mont Velan
Mont Cervin
Mont Dolent
Mont Dolin
Mont Pleureur
Mont Pelvoux
Mont Pelvoux
Mont Pelvoux

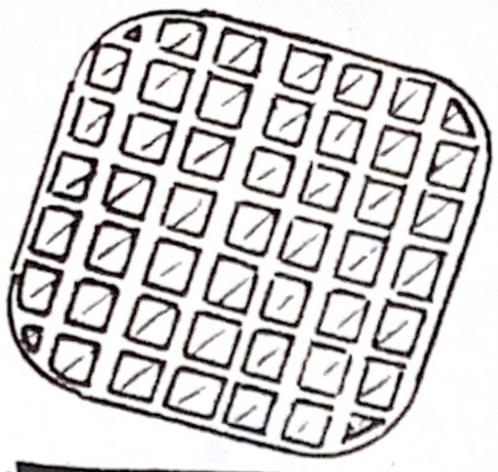

	JULI 30	JULI 31
 AFWAS	HAROLD L.	SJEF
	MARCEL .	ANTON
BROOD 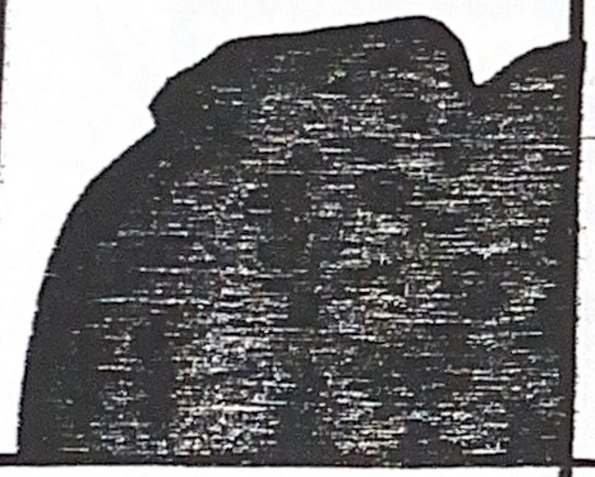	HAROLD V.	MARCEL
	LILIAN	HENK
KEUKEN 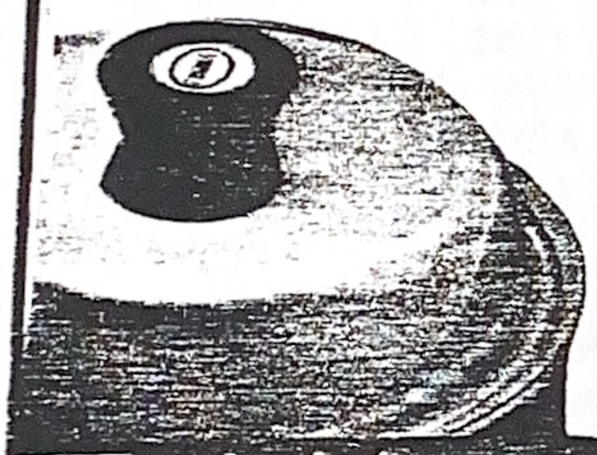	SJEF	LEO
	GERARD	NORBERT
	HENK	HENRY
	JOHAN	HANS
	Het gaat er niet om hoeveel iemand weet, maar wat hij weet en wat hij daarmee doet.	Het leven is een helling, alleen omlaag gaat vanzelf.
	Zon op 04.55 Zon onder 20.32 Maan op 22.06 Maan onder 08.11	Zon op 04.57 Zon onder 20.30 Maan op 22.32 Maan onder 09.31

D 30

Rond kwart voor vier staat een veroostenrijkste 'frietboer' als eerste bij de kerk, waarschijnlijk regelrecht uit tegenover gelegen café gekomen, te popelen om voor een tweede maal op vakantie te gaan. Vandaag is het zo ver, en vroeg, de Caba zal voor de tweede keer op een rij hun kamp opslaag bij de familie Muster in de bergen van Zwitserland.
Terwijl Hans en één familielid verdekt op staan gesteld arriveert ook Piet. Langzaamaan wordt het drukker. Uit de Ons Doelstraat komen enkele mensen, uit de Baroniestraat arriveren Henri van de Langenberg die samen met politiehond en bodyguard onze penningmeester begeleidt in de richting van het kerkplein. Als de klorentok 4 uur slaat is het alleen nog wachten op de familie van de Laar en de sektie's Kapelweg en Luissel.
Als Henk ook op het kerkplein verschijnt is er al snel een gesprek op gang; dat het nivo hiervan niet zo heel erg hoog is is wel duidelijk, het is tenslotte 4 uur 's-morgens. Als mevrouw Vos, die met een nogal opvallend 'vallen en opstaan' was gearriveert, wil hebben dat Marcel thuis z'n zonnebril gaat halen, weigert hij voor het eerst een bevel van z'n moeder. Na enkele minuten komt ook de familie het kerkplein op en laat Martien ook niet zo heel erg lang op zich wachten.
Er wordt gekeken of alle auto's nog starten en daarna wordt aan de grote reis begonnen.
Alles scheen goed te gaan maar nadat een konijntje de onderkant van de bus nogal goed bekijkt en daarbij van de jongens nogal wat kommentaar krijgt lijkt heel de reis in het water te vallen.
De gele bus moet ineens sterk afremmen voor de groene bus, terwijl Martien stevig doortuft. Ad zet de wagen aan de kant en de motorklep staat al snel open. Maar na enige 'technische' handelingen van Piet sputtert de moter weer aan.
Als Ad de plank weer even diep heeft ingeduwd loopt het motortje weer als vanouds, de reis kan weer worden voorgezet.
Het is net zes uur geweest wanneer we de 1e grens naderen. Hierbij geraken we nogal moeilijk in een file waarbij we een half uur verliezen.
Het is vrij rustig in de gele bus, maar om 6.55 u komt daar nogal wat verandering in, wanneer Johan aan een komkommer begint, dat nogal een geurtje veroorzaakt. Het was nog een geluk dat het maar een 'kleintje' was, er zat een nóg grotere in z'n tas.

Deze had een lengte van ongeveer 75 cm. Hier kan Gerry met zijn visjes niet aan tippen!!!
Bij de volgende stopplaats blijkt ook een nogal fijn hokje (van 1 bij 1 m) aanwezig te zijn. Als Hans dit ter ore komt, vraagt hij paniekerig om WC-papier. Omdat Hans 7 minuten 10 sekonden en 10 hondersten sekonden nodig heeft (H.P.G.) wordt onze pauze danig verlengt. Deze tijd gebruikt een Turks-Italiaanse-Marokaanse-Vietnamees om ons een 'heerlijke' doos Turkse-Italiaanse-Marokkaanse-Vietnamese bonbons aan te bieden die één van de jongens gretig aanpakt. Nadat bijna iedereen van deze doos een bonbon genoten heeft werd de doos héél vlug weggezet.

We zetten onze tocht door de Bundesrepublik voort, en na een 2e pauze belanden we ook in een 2e file, in de buurt van Darmstad. Gelukkig was de file niet zo groot, en konden we verder in de richting van Karlsruhe. De kilometers beginnen af te tellen en rond 12 uur is het nog maar 190 km naar Karlsruhe. Dat is toch nog een stukje van Suisse af (Suisse is Kapelwegsdialekt).
Half 3 is een mooie tijd om de grens te passeren en dus wat doen we: we passeren om half 3 de grans. We rijden nu met goede zin in de richting van het eerste Zwitserse kroegje, waar ook het eerste Zwitserse pilsje (nou ja, pils-'je'), wordt genuttigd (maar zeker niet het laatste.
De zuipers!!
Terwijl we nu de borden Biel gaan volgen komen we vanzelf (in de Julianastraat van eigens) het bordje 'Aarberg' tegen, wat per definitie wil zeggen dat de eindbestemming vrij dichtbij is.
Het is op de klorentok in Meikirch zes uur precies als we bij de familie Muster aankomen.
Nadat we verwelkomt zijn door de familie verplaatsen we ons in de richting van de wei waarop we de grote tent neer gaan zetten.
Omdat we uitgenodigd zijn voor 't diner, moet dit snel gebeuren, maar toch vakkundig hoor!!!!
De appelsap smaakt als vanouds en over het eten heeft ook niemand iets te klagen (W.V.G.).
We bedanken de familie Muster en zetten onze bouw-aktiviteiten voort, kijkend of niet kijkend.
Henri showt weer eens een keer dat-ie de bekende knoop in z'n vingers heeft. Als alles staat worden de spullen droog gezet en is het eigenlijk tijd om naar bed te gaan, de meest verstandigen onder ons doen dit dan ook, de tent is dus op dat moment nog helemaal leeg.
Als er wordt voorgesteld om te gaan wandelen is al snel bijna iedereen op pad en is het in de omgev ing van Meikirch niet geheel veilig meer.

De eerste groep arriveert al weer snel op het kamp, terwijl er nog enkele indianen rondsluipen. Er wordt al snel flink geouwehoerd, ook al is er jammer genoeg geen spraakwater aanwezig (W.B.G.). Het ouwehoeren is dan ook al snel afgelopen en als onze indianen ook op het terrein verschijnen wordt er al snel voorgesteld om in de slaapzak te kruipen.
In de tent worden enkele flessen frisdrank open gerukt en dan begint het ouwehoeren pas echt. Als stemgeluid omgeruild wordt voor snurkgeluid besluiten wijzelf ook maar om te gaan slapen. (W.S.G.).

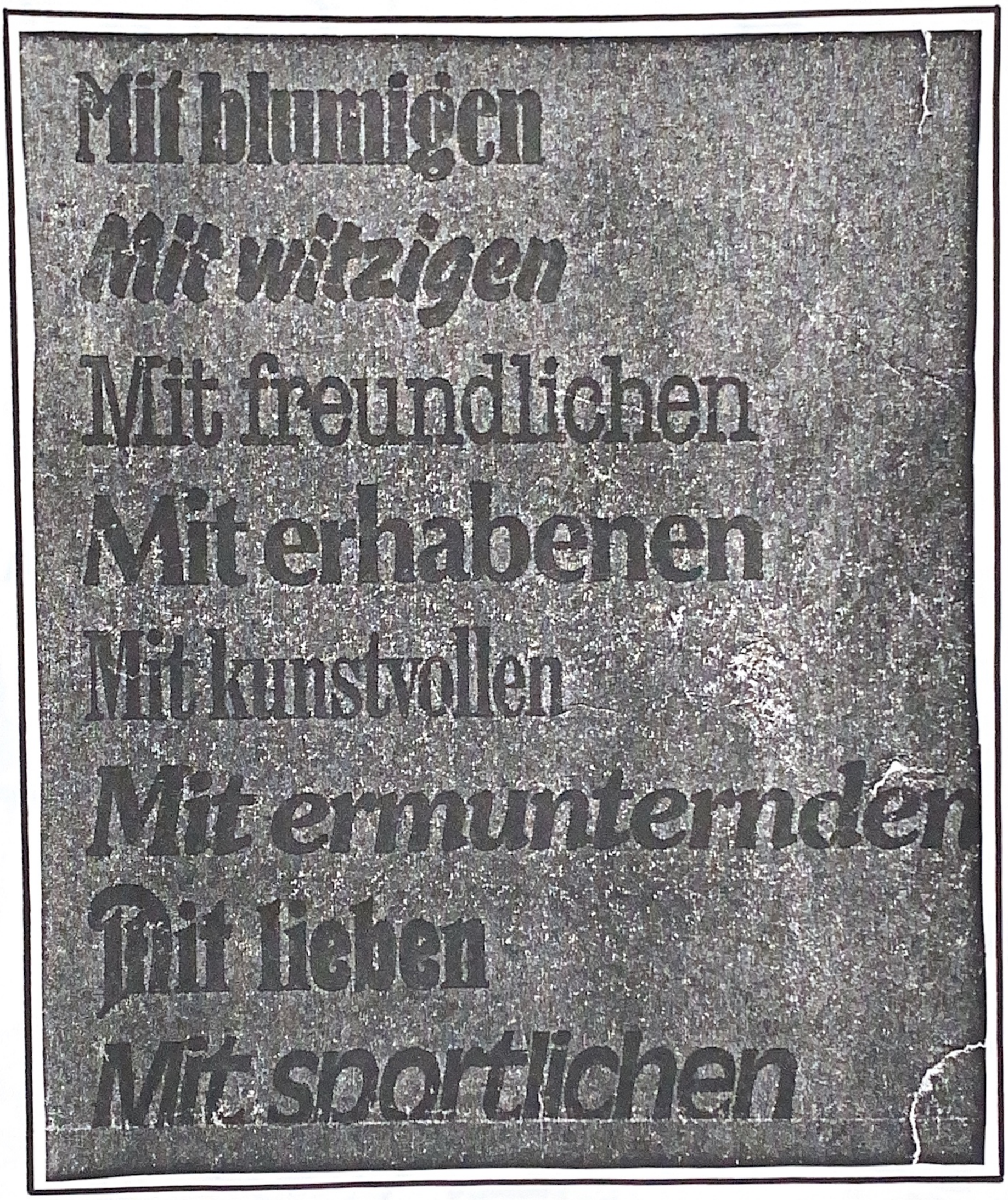

route boxtel meikirch

30 juli en 9 augustus 1981

km 0 30 60 90 120 150 180

NOORDZEE
NEDERLAND
Groningen
Haarlem
Amsterdam
Den Haag
Utrecht
Rotterdam
Eckenwiel
BRABANT
Den Bosch
Tilburg
BOXTEL
Eindhoven
Nijmegen
Weert
Antwerpen
Gent
BELGIE
Brussel
BELGIQUE
Lille
Luik
Heerlen
Aken
Keulen
Neuss
Düren
Siegburg
Bonn
Bannoux 1975
EIFEL
ARDENNEN
LUXEMBURG
Koblenz
Nassau
Limburg
Frankfurt
Wiesbaden
Mainz
Larochette 1977
Luxemburg
DEUTSCHLAND
Duisburg
TAUNUS
SAARLAND
Beckingen 1979
Saarbrücken
HAARDT
Mannheim
Heidelberg
Metz
ELZAS
Karlsruhe
Stuttgart
Sindelsberg 1978
Straatsburg
Kehl
Baden-Baden
Offenburg
Lahr
Freiburg
ZWARTE WOUD
Mulhouse
JURA
Basel
Lauten
Délémont
Olten
Zürich
Biel
Solothurn
1976 Meikirch
Bern
Luzern
BERN
SUISSE
Lausanne
SCHWEIZ
SUIZERA
LIECHTENSTEIN
Geneve
ALPEN
ITALIA

FRANCE

Z

BRABANT

BERN

DOUANE DOGANA ZOLL
BANK
Laufen
Delémont
Moutier
Tavannes
Solothurn
Biel
Aarberg
Meikirch
Bern
Köniz
ANGENSTEIN 4147 Aesch BL
Tel. (061) 78 15 65
Nota für
FERIEN 1981
15 % Service
Datum 30.7.81
Dank - Auf
Warteck
LAGERBIER HELL · BIERE NORMALE BLONDE
Warteck
Lager
BRAUEREI WARTECK BASEL BRASSERIE WARTECK
ZWITSERLAND
CHARLES & DIANA
BOXTEL
Clervaux
Ettelbrück
Echternach
Wallendorf
Dippach
Petange
Remich
LUXEMBOURG

V

nieuwe maan **31**

's-Morgens, bewolkt. De twee koördinatoren stonden toevallig als eerste op (9.15 uur!!).
Daarna volgen de eerste Cabanen.
Rond half elf werden de vlaggen opgehangen, en 't regende (een beetje).
Het zag er meteen wat vrolijker uit toen de twee vlaggen begonnen te wapperen.
Rond om een uur of elf was er ontbijt, en de laatste Cabanen verlieten hun bedstede en gingen al of niet doorslapend hun ontbijt nuttigen.
Na het ontbijt waren Anton en Sjef als eerste de klos om af te wassen.
Daarna werd de voortent tegen de caravan geplakt, en werden er boodschappen gedaan door Piet en enkele Cabanen in Aarberg.
Martien en Ad waren toen de WC-tent aan 't opzetten (natuurlijk onder bouwkundig toezicht van Ad).
Verder waren er drie à vier Cabanen die bij de familie Muster het privé zwembad hun vege lijf nat probeerde te maken (hetgeen goed gelukt is!).
Maar dat er in de buurt (ongeveer 45 minuten lopen) nog een zwembad was wist Sjef wel en hij en een paar andere Cabanen gingen in de buurt van Zolikhoven zwemmen.
Ondertussen was Toos al druk bezig geweest 't eten klaar te maken. Deze keer zonder keuken hulpen omdat

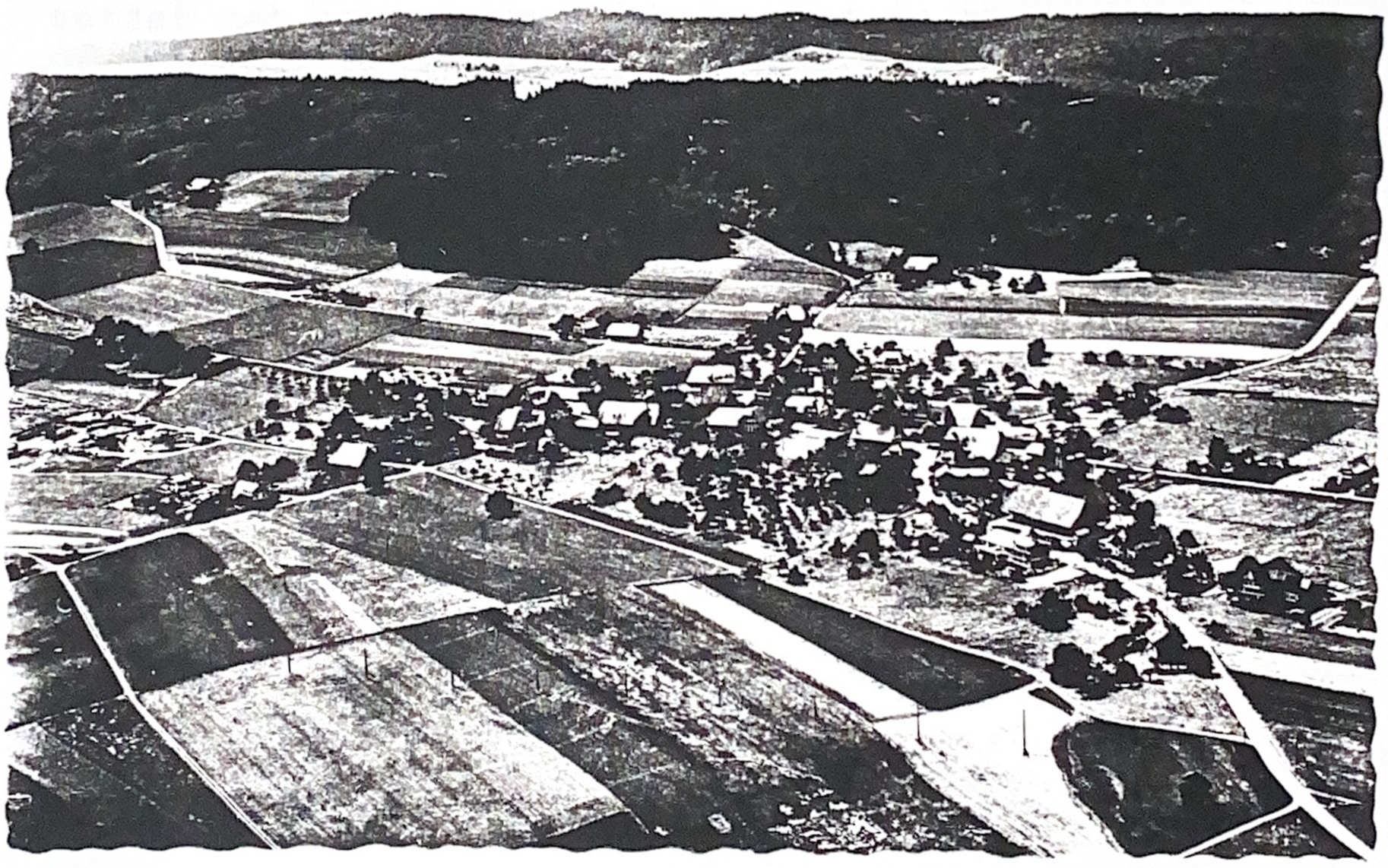

meikirch

Leo en Norbert niet in de buurt waren en wel omdat Leo aan 't zwemmen was en Norbert naar Aarberg. Maar de verzachtende handen werden toegestoken door Ad en Piet die de aardappels schilden.

- MENU VAN DE DAG -

Le Potage

Consomme a'la Reine	-	heldere kippesoep

Grosse Piecce

Pommes Nature	-	gekookte aardappels
Petites Pois	-	erwtje's
Crepurette de Porc	-	gehaktbal

Entremets froid

Pouding au chocolat	-	vanille pudding

bon appetit

Na dit geweldige en goed smakende maal deed iedereen wel iets voor zich. Anton ging met Sjef zijn hobby uitoefenen (afwassen) en enige sportieve lui kregen het geweldige idee om gaan te voetballen. Maar voor we goed en wel bezig waren begaf de bal 't. Dat komt waarschijnlijk om dat ballen er niet tegen kunnen om tegen een scherpe punt geschoten te worden. Maar geen nood, ballen zat (één), en dus gingen we verder met een reserve bal en werd er weer rustig of iets harder tegen de bal (been/enkel) aangetrapt. Helaas was het kunstlicht kapot en moesten we de strijd staken. Toen iedereen z'n eigen verkleed en gewassen had stond de koffie al weer klaar. Die ging er best wel in.
Toen iemand op 't geniale idee kwam om te gaan kaarten viel de club uiteen.
De eerste doppen van flessen floepten over de weilanden ondanks vermanende woorden van Martien, Anton en Ton.
Om een uur of twaalf half een gingen de laatste naar bed toe om, of te gaan slapen direkt of gauw nog 'nne neut te vatten. Toen was 't nog Bokma, hè Ton.

Welterusten.

a weg
b parkeerplaats
c bruine tent
d groene tentje
e caravan
f tafel en banken
g vlaggen
h waslijnen
i schaduwplaats
j tafeltennistafel
k pad
l Stöckli
m parkeerplaats

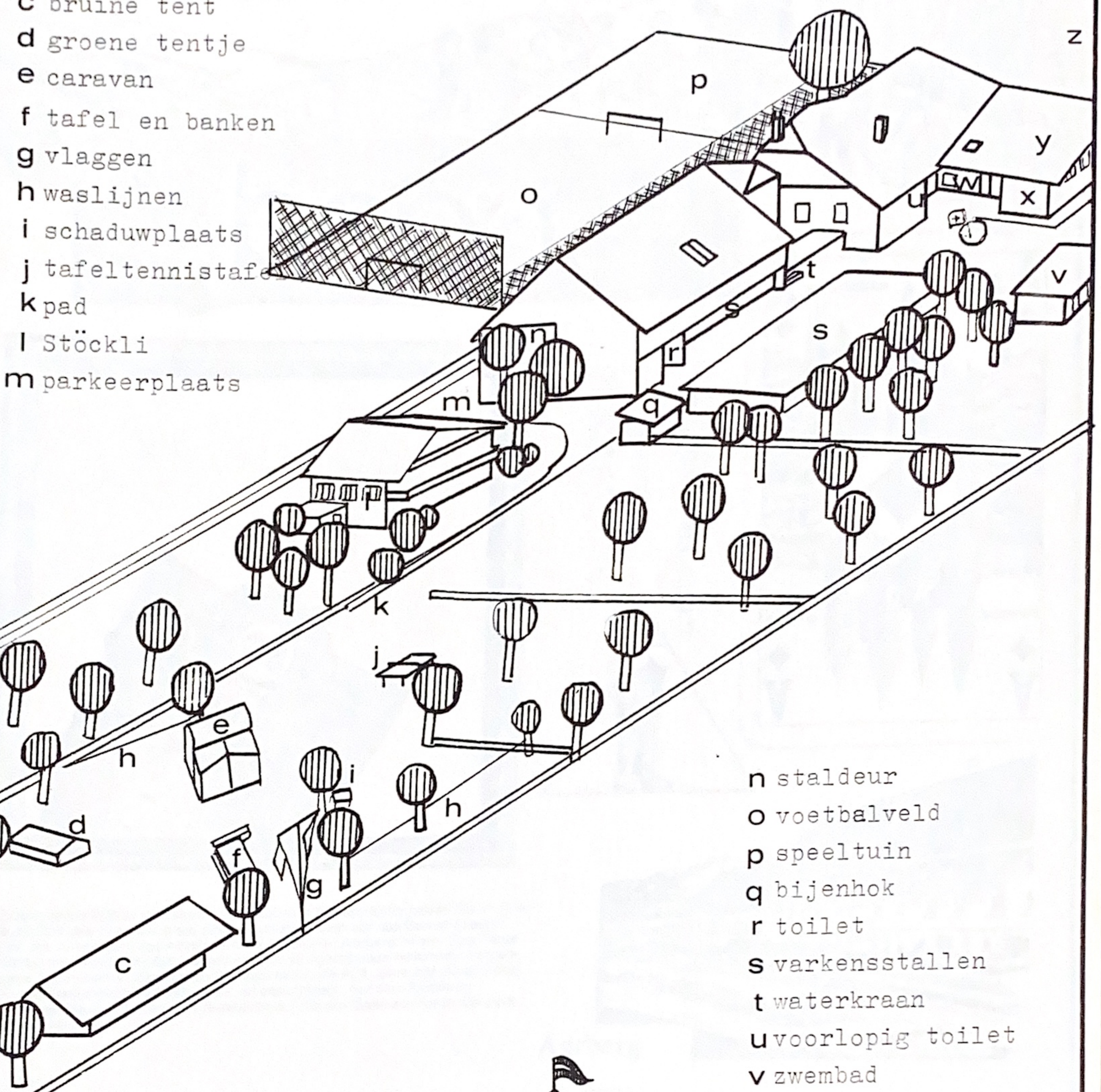

n staldeur
o voetbalveld
p speeltuin
q bijenhok
r toilet
s varkensstallen
t waterkraan
u voorlopig toilet
v zwembad
w achterdeur
x kelder
y woonhuis Muster
z Meikirch

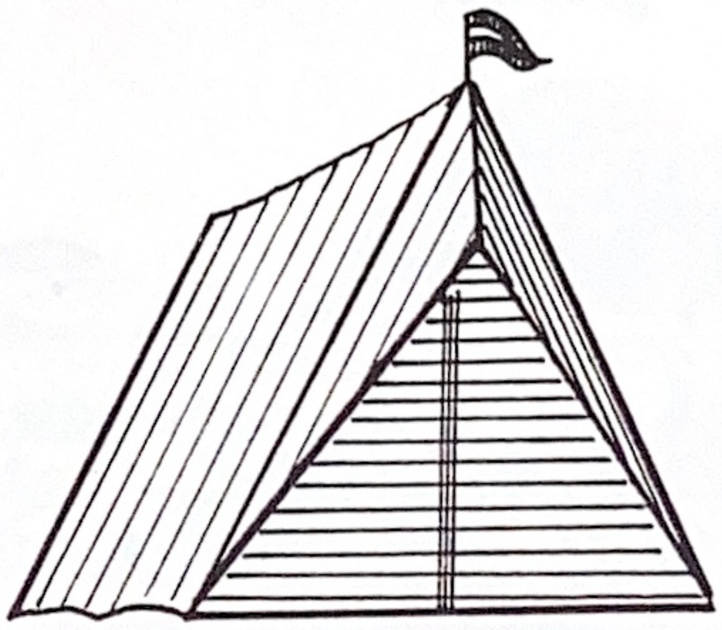

Cabakamp in Vogelvlucht

1981

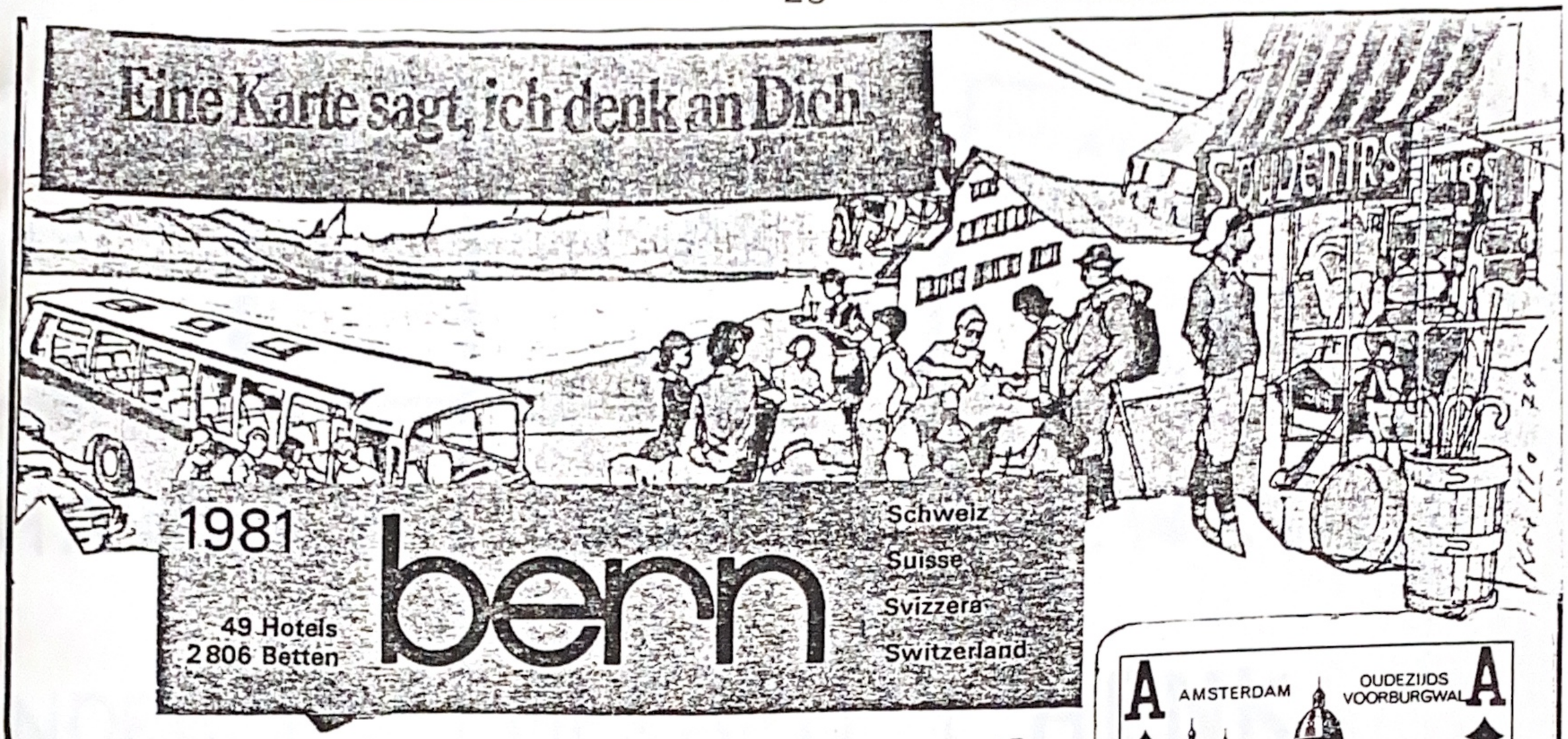

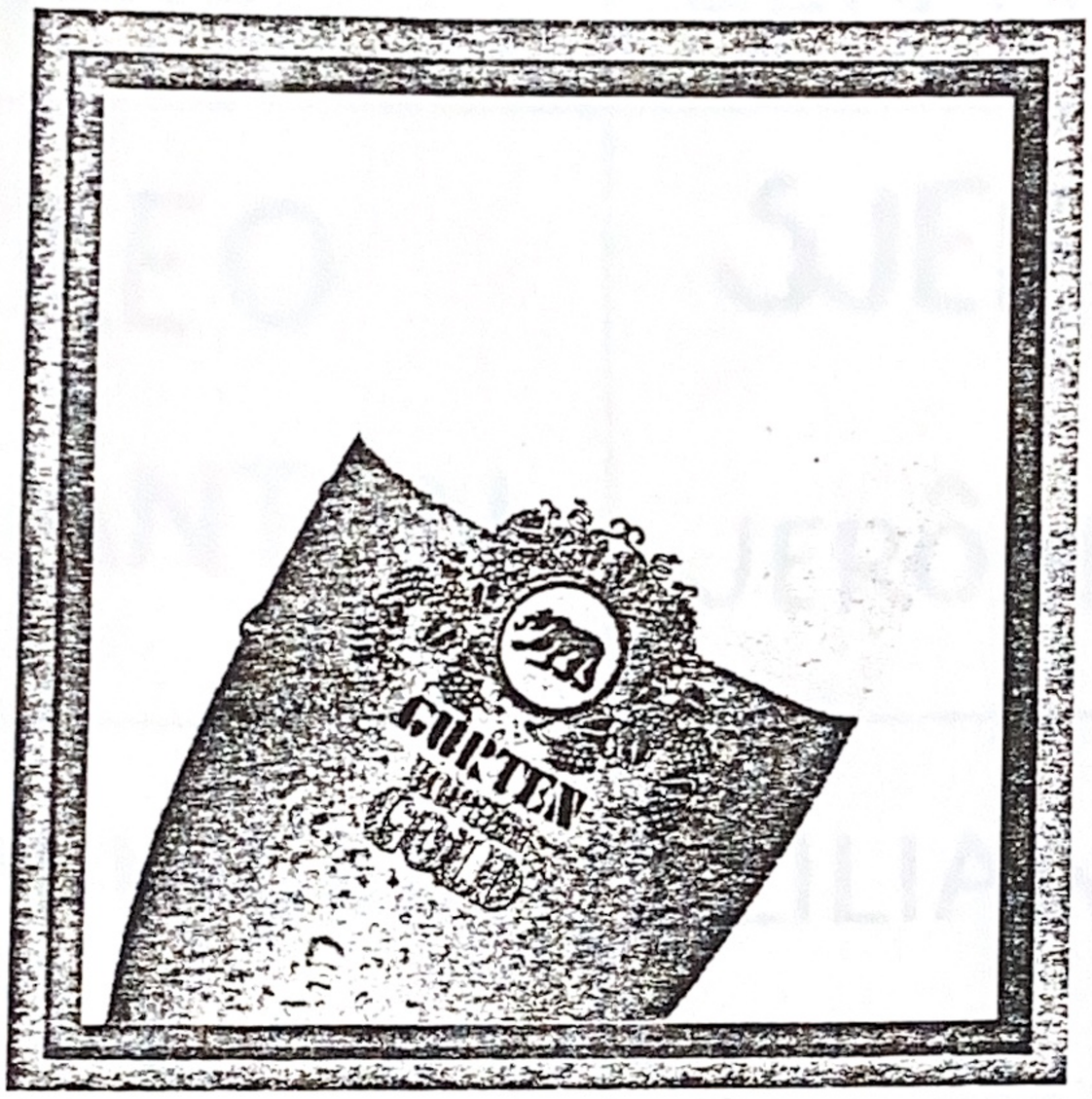

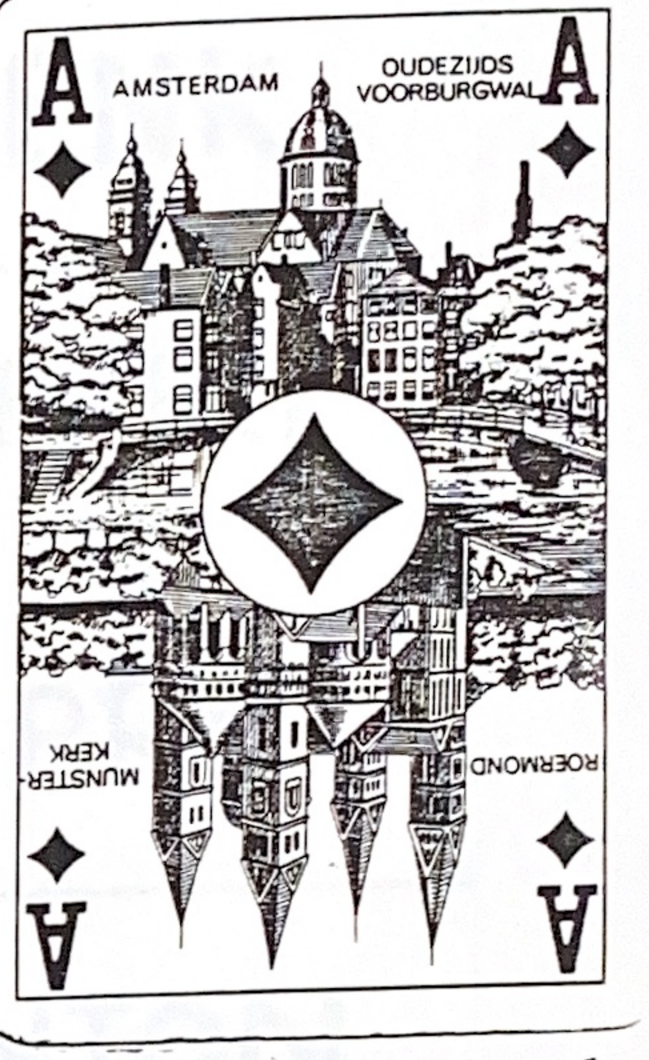

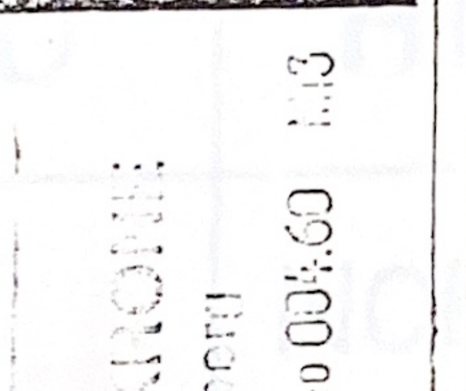

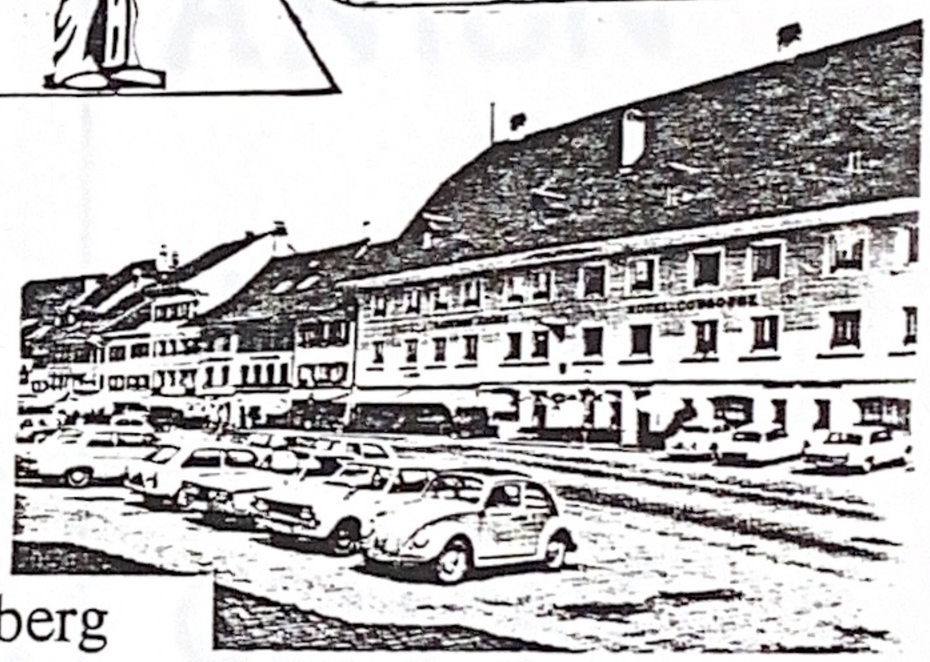

Durch grüne Wälder und blumengeschmückte Bauerndörfer fahren Sie im Postauto über den Frienisberg mit einem herrlichen Blick auf das Berner Seeland und die Jurakette in das mittelalterliche Städtchen Aarberg hinein. Eine Tasse Kaffee auf dem Marktplatz mit seinen alten Bürgerhäusern beschwört vergangene Zeiten herauf. Versäumen Sie auch nicht, die 400 Jahre alte Holzbrücke, ein architektonisches Wunderwerk, zu besichtigen. Auf dem Rückweg gelangen Sie über Frieswil mit Rundsicht auf die drei Seen am Fusse des Jura wieder nach Bern.

Aarberg

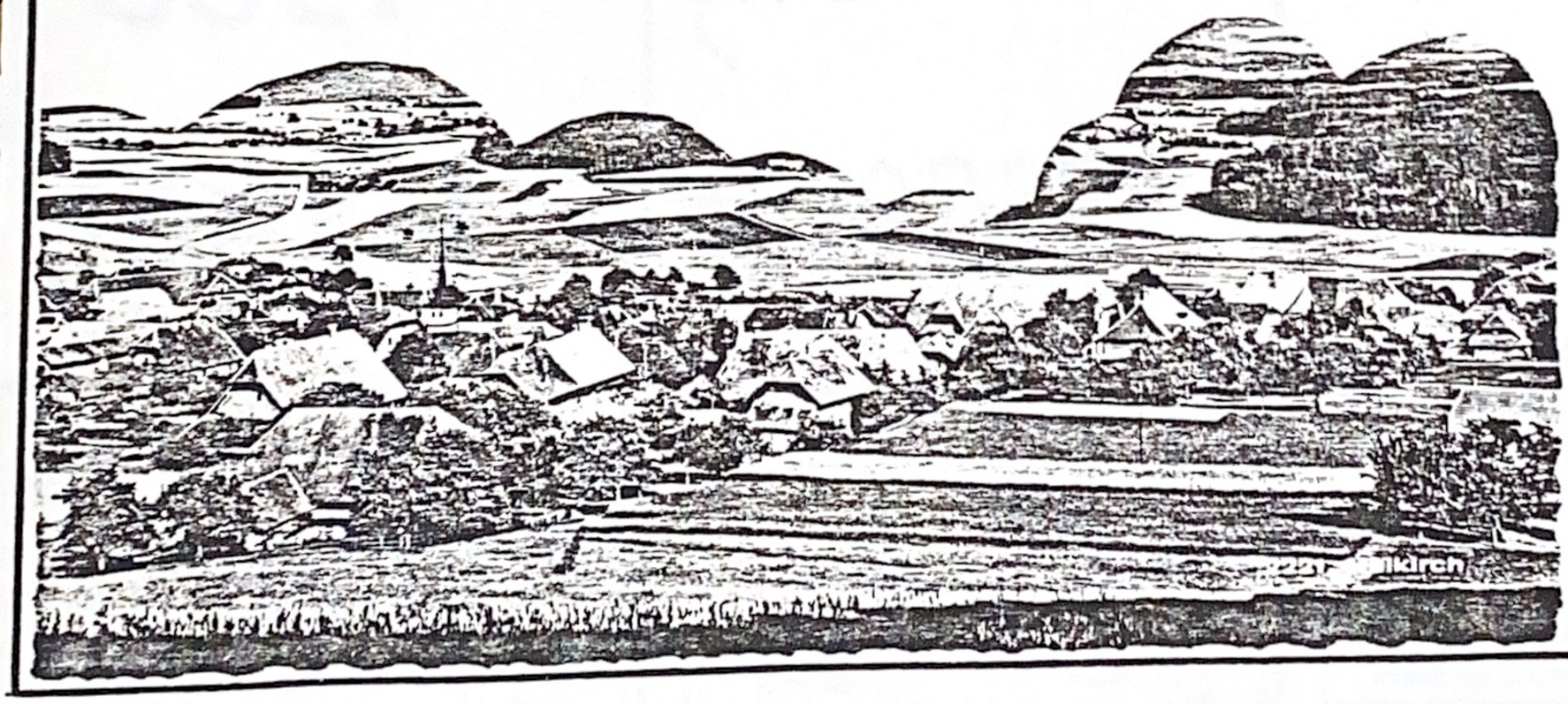

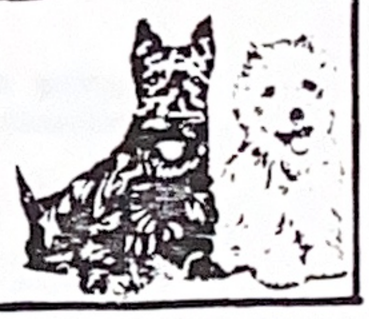

AUGUSTUS 1	AUGUSTUS 2	AUGUSTUS 3
HAROLD V.	HANS	HENRY
NORBERT	GERARD	HENK
LEO ANTON	SJEF JERÔME	NORBERT GERRY
MARCEL HAROLD L.	LILIAN JOHAN	ANTON HAROLD V.
SJEF JOHAN	HAROLD L. NORBERT	GERARD SERVAAS
Eerste Vrijdag Als niets meer vermag, probeer dan een lach. Morgen begint te Wittem de eerste maandelijkse noveen ter ere van de H. Gerardus. Verjaardag van Dhr. J. Guillermo, man van Prinses Christina. Zon op 04.58 Zon onder 20.29 Maan op 22.58 Maan onder 10.51	Wie met zachtheid beveelt, wordt het beste gehoorzaamd. Seneca Morgen te Wittem H. Mis voor de abonnees van de St. Gerardusklok. Zon op 05.00 Zon onder 20.27 Maan op 23.25 Maan onder 12.09	Laatste kwartier Geen daad zo gering of zij kan gedaan worden met een groot doel en daardoor veredeld worden. Ruskin Zon op 05.01 Zon onder 20.26 Maan op 23.54 Maan onder 13.27

28

August

1

Bundesfeier

Vorsicht mit Feuerwerk

Gebäudeversicherung des Kantons Bern

Z

de heer j. guillaume (1946)

augustus **1**

Al heel erg vroeg (geen rekordtijd echter) is bijna iedereen uit de slaapzak gekropen. Terwijl onze koördinatoren, die (wéér) als eerste er uit waren, een wasbak aan het vervuilen zijn dringt het tot de meesten door dat er afgesproken was om vandaag naar Bern te wandelen.
Als ook de afwassers en broodsmeerders echt wakker zijn, kan er aan ontbijten gedacht worden.

Toos, die met een kater de caravan uit komt (de kater is van het laatste blikje Heineken, die ze de avond tevoren rond en in énen achterover had geslagen), helpt onze broodsmeerders even, en hupla, het ontbijten kan beginnen.
Als iedereen een paar boterhammen op heeft vraagt iemand, waarschijnlijk een ODC-er, of er animo is om mee te gaan voetballen. Als blijkt dat er zes of zeven zo gek zijn wordt een tocht naar het voetbalveld ondernomen. Er wordt aan een zogenaamde warming-up begonnen voor de voetreis naar Bern.
Na een kwartiertje voetbal blijkt dat het tempo niet hoger is dan het Caba-wandeltempo, er wordt dus ook besloten om terug te keren naar het kampterrein.
Rond half tien worden wandelschoenen aangetrokken en beurzen gekontroleerd, en vijf over half tien is iedereen gereed om de wandeltocht te beginnen.
We lopen eerst naar Uetlingen waar we links af slaan, de weg op naar Bern. Al snel blijkt dat er enkele mensen zijn die niet over een al te grote konditie beschikken. Dit groepje van vijf (Jerôme, Sjef, Leo, Henk en Marcel) springt dus ook zodra er een bushalte met bus in zicht zijn op de bus.
Terwijl die vijf een plaatsje in de bus bemachtigen, lopen de echte wandelaars door en als de vijf voorbij komen zijn we al weer vijfhonderd meter verder.
Bij de brug over de Aare zijn we de busgangers alweer vergeten en is het tijd voor een traditionele foto.
Net als vorig jaar worden er 2 foto's genomen, in beide richtingen één.

Al vrij snel naderen we Bern en na een tempo verhoging net voor het bordje Bern wordt er nog een spurtje ingezet naar een bron waar dankbaar gebruik wordt gemaakt van een alkoholloze drank: "water". Terwijl er een terrasje wordt gezocht blijkt het niet zo heel erg druk te zijn in Bern en wordt er dus besloten om de Munsterthurm te beklimmen.
Dus na een lekker glaasje Warteck wordt er in de richting van de 90 meter hoge toren gewandeld.
Bij het pittoreske uurwerk van Bern worden nog enkele ansichtkaarten, dan wel of niet gekocht.
Hans en Norbert hebben niet zo heel erg veel zin om mee naar boven te klimmen en zoeken dus weer een terrasje op (de zuipers!).
Met z'n negenen wordt de klim begonnen en alles met veel interesse bekeken. Boven blijkt dat de vriendin van Anton ook weer ligt te zonnen, helaas dit keer met bikini.
Henri wordt benoemd tot Meester in het klieken, nadat hij drie maal in het geutje en eenmaal bij iemand in z'n nek heeft gekiekt.
Onze voorzitter acht het toepasselijk om op deze hoge plaats enige historische woorden te uiten, en zegt: "Ik ben nog niet hoog genoeg!"
Nadat we bekomen zijn van het lachen wordt de aftocht aanvaard om weer te gaan zoeken naar de twee eenzame zuipers.
Na de klim is iedereen hongerig en volgen we onze ervaren koordinator in de richting van een zelfbedieningszaak (voor bejaarden).
Iedereen krijgt de gelegenheid om z'n buik vol te eten en z'n ogen uit te kijken (naar de kassiere).
Nadat we de eetzaal verlaten is weer zoeken naar een drinkgelegenheid.
Zo belangden we weer bij hetzelfde kroegje, waar het bier overigens heerlijk smaakt.
Ondertussen zijn we de onsportievelingen al tegen gekomen, die dus ook op het terrasje gaan zitten. Wij hebben natuurlijk meer dorst maar zij laten zich niet kennen en pakken er ook ééntje.

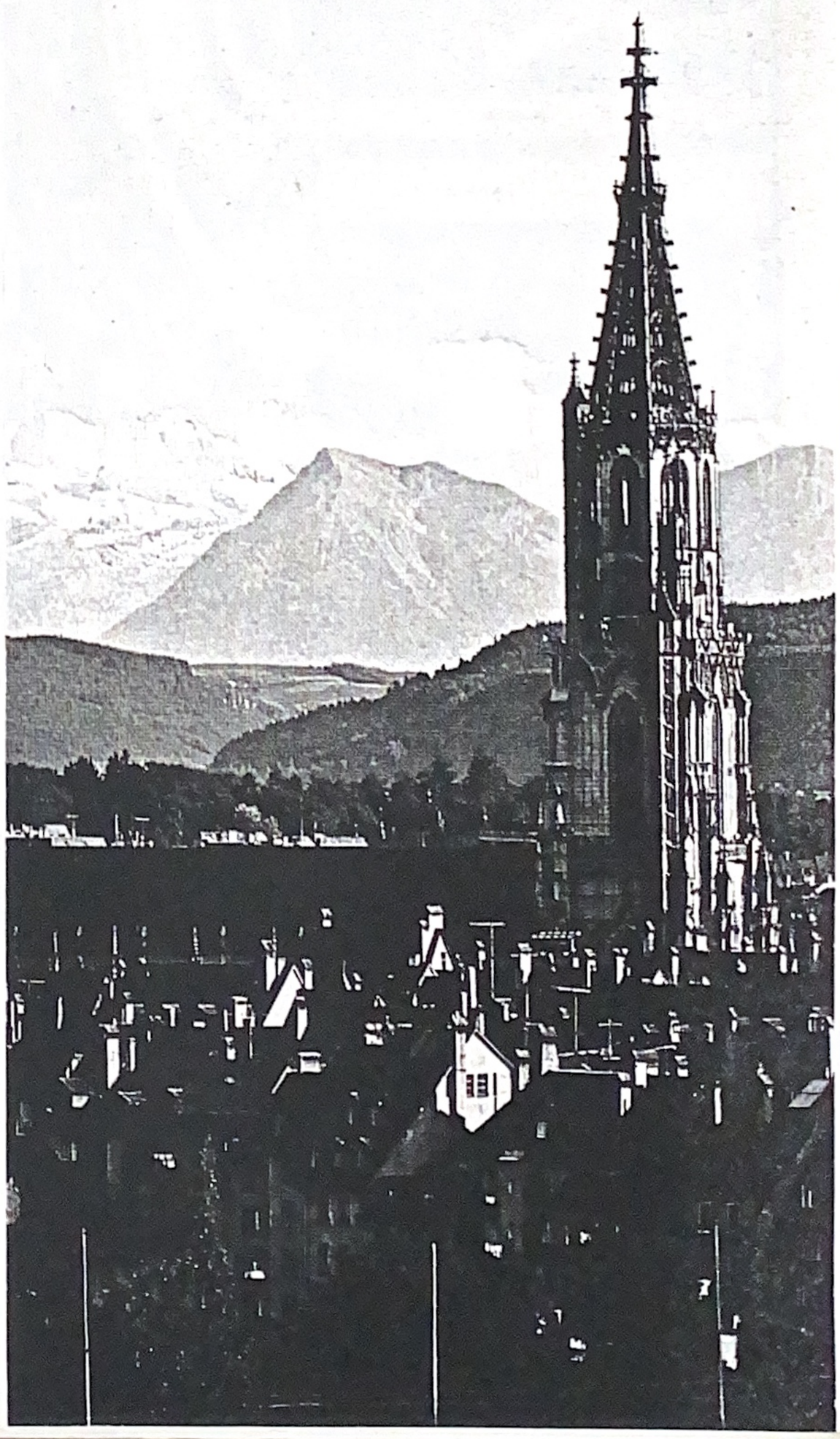

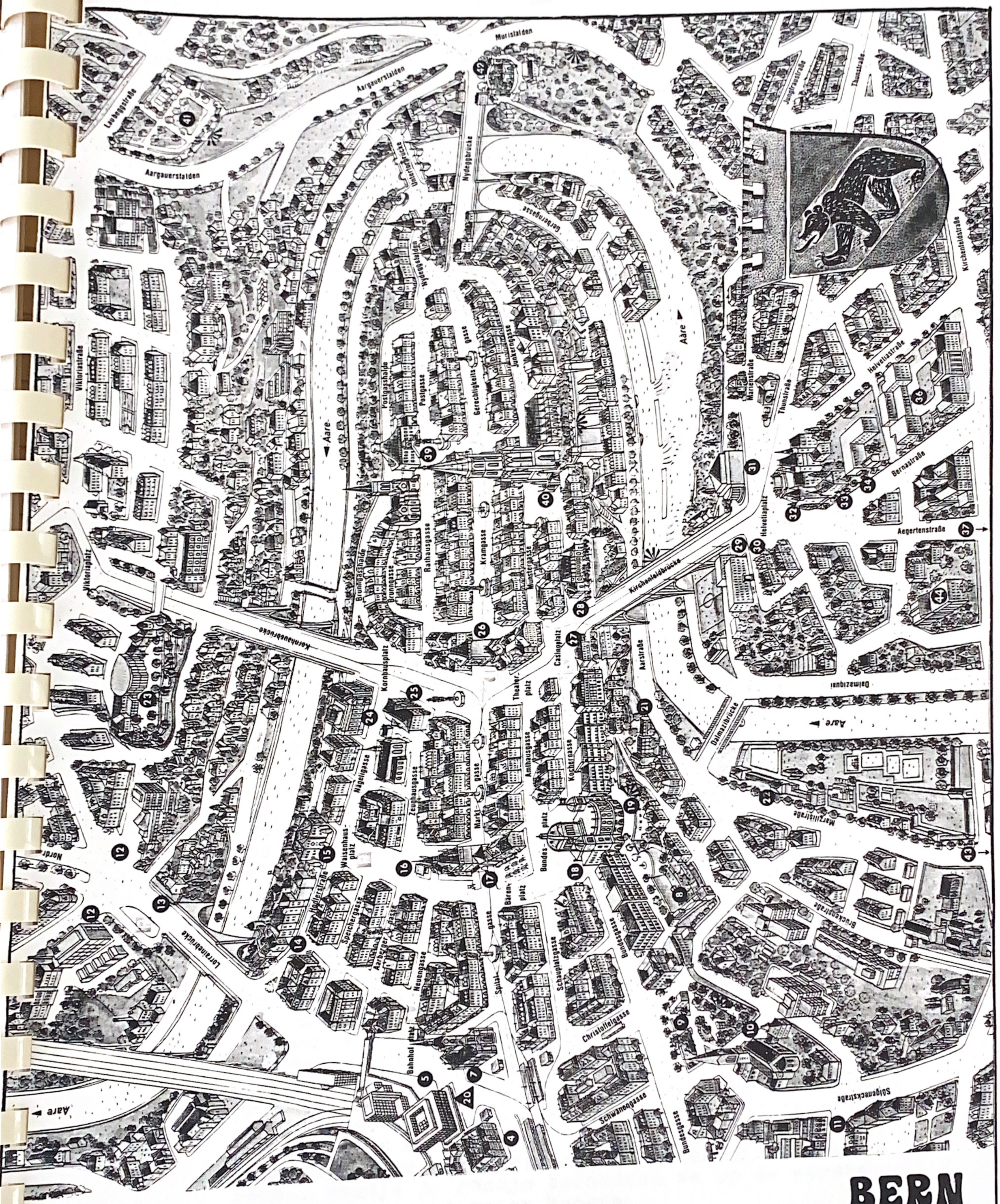
Aargauerstalden
Leuengasse
Aargauerstalden
Aargauerstalden
Marktgasse
Hydeggbrücke
Gerberngasse
Aare
Kirchenfeldstraße
Viktoriastraße
Viktoriaplatz
Kornhausbrücke
Kornhausplatz
Brunngasshalde
Brunngasse
Rathausgasse
Kramgasse
Münstergasse
Postgasshalde
Postgasse
Gerechtigkeitsgasse
Junkerngasse
Kirchenfeldbrücke
Casinoplatz
Aarstraße
Marienstraße
Thunstraße
Helvetiastraße
Helvetiaplatz
Bernastraße
Aegertenstraße
Dalmazziquai
Dalmazzibrücke
Marzilistraße
Bundesplatz
Amthausgasse
Kochergasse
Theaterplatz
Bärengasse
Zeughausgasse
Nägeligasse
Waisenhausplatz
Hodlerstraße
Speichergasse
Aarbergergasse
Neuengasse
Spitalgasse
Schauplatzgasse
Bubenbergplatz
Bubenbergplatz
Bubenbergplatz

Terwijl Norbert de serveerster verleidt, maar helaas geen korting krijgt wordt het tijd om naar het busstation te lopen.
Daar koopt Anton een Kollektivbillet en kunnen we na een half uurtje met de bus terug naar Meikirch.

Zoals jullie weten waren wij in de bus gestapt. 'Wij' zijn dus: Henk, Leo, Marcel, Jerôme en ik (Sjef). We kozen de achterbank van de bus uit om eventuele voetgangers toe te lachen. En met onze voetjes omhoog verdwijnen we bij de bushalte op weg naar Bern en inderdaad kregen we de kans nog te zwaaien naar voetgangers. Ook al zijn we dan een stel zwakkelingen genoemd dan toch wel een stel zonder blaren op hun voeten!
Gezellig pratend kwamen we in Bern aan. Leo stelde voor om ergens een terrasje te zoeken om wat te drinken want dorst hadden we wel. Dus op zoek, maar het vinden viel wel tegen. Bijna alle terrasjes waren bezet maar toch vonden we er een nabij een brug.
Onze behoefte aan wat koels werd beloond met een goed vol glas. Met enkele teugen had iedereen de inhoud van zijn glas toch wel leeg. Nu moest besloten worden wat we de volgende uren gingen doen. Henk had zo zijn gedachten om te gaan golven omdat hij daar goede herinner ingen aan had. We voelden daar allemaal wel wat voor dus gingen we op weg.
O ja, we hadden ook nog betaald.
Na 5 minuten lopen hadden we de golfbaan bereikt. Het kostte per man 2 Fr wat echt niets teveel was. Allemaal ons kaartje opgespeld gingen we aan de gang.
Na enkele precieze slagen gingen we verder naar de volgende hindernis.
Na zo 18 moeilijke en minder moeilijke hindernissen gehad te hebben gingen we aan het tellen. En Henk had weer het minst aantal punten wat betekende dat hij wéér gewonnen had. Na de stick en het wasknijpertje ingeleverd te hebben vervolgden we onze weg.
Leo stelde voor ergens wat te gaan eten én wat te drinken want hij had honger. Iedereen had honger dus zoeken maar weer. Ditmaal hadden we meer geluk. Allemaal bestelden we pommes frites want dat was het goedkoopste. Ook een glas bier was welkom.
Na ongeveer 3 kwartier was iedereen voldaan en gingen we weer op weg.
Ditmaal hadden we de toren van Bern op het oog. We waren er niet ver vanaf.
Er aangekomen keken we eerst hoeveel trappen dit wel niet waren. Het bleken er maar liefst 354 te zijn. Dat was niet mis!
Maar we lieten ons niets wijsmaken en gingen naar boven. Rondje na rondje belandden we op de eerste verdieping, op 64 meter hoogte.
Wat foto's maken, rondkijken en 1 Fr betalen gingen we nog hoger.

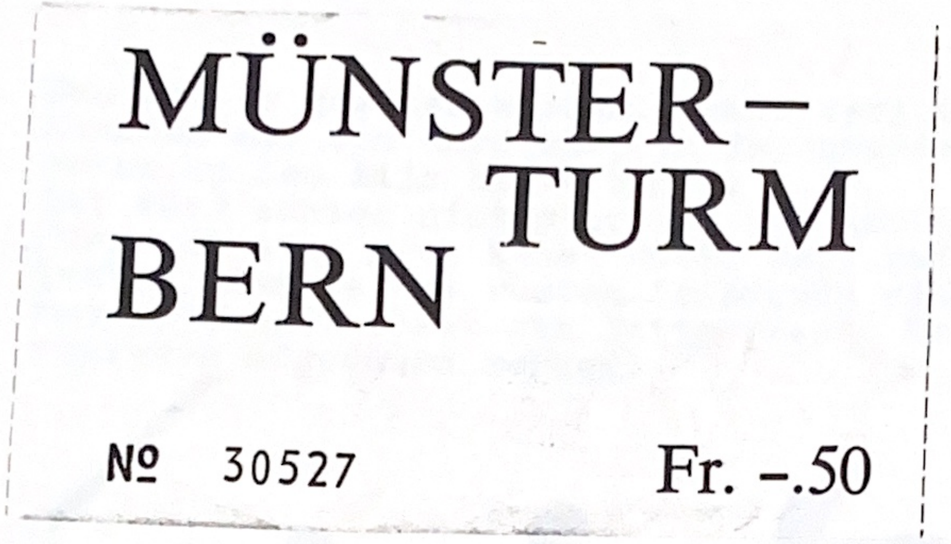

Weer vele rondjes draaien. Nu waren we op 90 m hoogte wat het hoogst bereikbare was voor toeristen. Ook hier wat foto's maken en wat rondkijken en dan weer op weg naar beneden. Onderweg wel wat tegenliggers maar die kunnen net gepasseerd worden. Behalve toen ik bijna voorop liep. We passeerden een voor een 'n familie met een leuke dochter die een rokje aanhad. Ik moest natuurlijk even wachten tot we weer bij elkaar waren. Ik had toen overigens een prachtig uitzicht.
Eenmaal beneden aangekomen vond Leo dat het weer eens tijd werd voor een pilsje. Al snel vonden we iets en bestelden we wat. Tijdens ons gesprekje zagen we Henk echter zitten grinnikken. We vroegen wat er scheelde en hij gebaarde naar een bepaald punt.
Nu zagen we nog net dat een meisje iets naar binnen werkte. Henk zei tegen ons: "Zag-de dè?".
Maar het werd zo zoetjes aan tijd om de andere Cabanen op te snorren, en volgens Leo samen nog wat te drinken. We wisten dat ze ergens op het plein moesten zijn, wat ook zo was. Samen gingen we nog wat drinken.
Helaas werd het tijd om huiswaarts te keren en het busstation werd gevuld met luidruchtige Cabanen. Het duurde nog een half uur voor de bus kwam dus konden we nog wel even rustig gaan zitten.
Hans raakte aan de praat met een Zwitserse, die misschien wel wat pondjes teveel had. Ze vroeg aan Jerôme doodgewoon een sigaret alsof het de gewoonste zaak van de wereld was.
Gelukkig kwam de bus op tijd zodat we weg konden van dit vrouwtje. In de bus waren wij de enige passagiers. De reis verliep rustig. Thuis aangekomen was het grootste keukenwerk al gebeurd. Keukenprinses Lady Diana alias Toos had de handjes laten wapperen. Over een half uurtje zou het eten klaar zijn.
Sommigen namen van deze gelegenheid gebruik om eens rustig te gaan zitten, anderen waaronder ik gingen ons wat opfrissen in het privé-zwembad van Muster.

Dan kon er gegeten worden. Henri vertoonde zijn kunsten met een bord soep en deponeerde een kwart ervan op Leo zijn blote benen.
Dat werd echter niet door Leo met applaus beloond. Over het eten geen kwaad woord want het was eh... lekker. Daarna wat rusten. 's-Avonds gingen we naar het nationaal feest van Zwitserland. Er zou ook vuurwerk afgevuurd worden.

Zin in 'n feestje

Op weg naar de plaats van bestemming toverde Gerard een trekrotje tevoorschijn zonder dat wij het zagen en liet het ontploffen, wat een enorme opschudding veroorzaakte.
Kommentaar van slachtoffer Henk Meijs; "Ik schrok gruwelijk!" Tijdens onze verdere reis naar het vuurwerk ontwaakte iedereen nog uit zijn verdoving.
Ton en Hans waren intussen m ar naar Gasthof Bären gegaan want ze interesseerden zich niet zo voor vuurwerk.
Het vuurwerk was ook niet zo geweldig om te zien, dus besloten we maar om aan het feest deel te nemen. Het zag er nog niet erg gezellig uit, maar dat zou wel veranderd worden. De eerste flessen werden aangevoerd door een serveerster. Het waren flessen met een inhoud van 0,58 l dus rustig aan.
Na een uurtje rook ik braadworst en die moest ik een hebben. Hij smaakte heerlijk en anderen kochten er ook een. Het grootste gedeelte van de groep vertrok ook naar Gasthof Bären, zodat Harold, Henk, Jerôme, Marcel, nog een Harold en ik achterbleven. Dat mocht de pret niet drukken dus gingen we aan het zingen. Hier en daar draaiden wat koppen zich om dat hoofdzakelijk kwam door het door Harold gekomponeerde liedje:

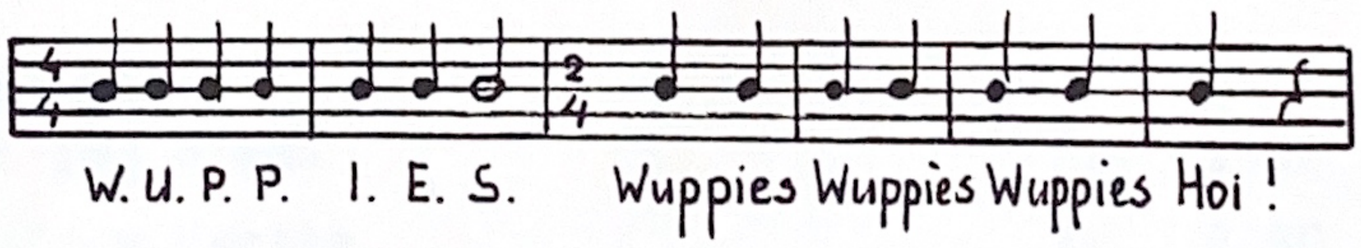

en dan:

Komkomkommertje komkomkomkomkommertje (2x).

En hoe later het werd des te luidruchtiger werden wij. Terwijl Henk even de kleine boodschap ging doen zongen we rustig door. Even later kwam hij met een zwart driehoekje op zijn arm terug. Hij zag onze blikken die op hem gevestigd waren en zei: "Ik liep per ongeluk tegen het braadrooster aan en dat was heet!"
Marcel voelde zich een beetje licht in het hoofd en nam het verstandige besluit naar het kamp terug te gaan. Wij gingen door wat voor een van ons fataal werd. Ook zagen we een hoogspringmat liggen die we nog moesten proberen. Na wat springen en buitelen stopten we maar want dit was niet bevorderlijk voor onze gezondheid.
De tweede groep was inmiddels weer teruggekeerd en die hadden in Gasthof Bären ook niet stilgezeten. Tenminste aan Hans te horen.
We bleven nog een uurtje zitten maar toen werd het toch wel tijd om te gaan. De toch naar het kamp verliep (redelijk) goed.
Op het kamp aangekomen kropen de meesten in bed. Voordat ik in een diepe, diepe slaap verdween, hoorde ik Henk nog zeggen: "Munne God, wè hebbe we vandaog gezope!".

1. Augustfeier 1981

Weine:		
Hausmarke Falkenstein	5/10	Fr. 8.--
Mont le Côte	7/10	Fr. 18.--
Gamay Baronnet	5/10	Fr. 8.--
Dole	7/10	Fr. 18.--
Bier:		
Felsenau Lager hell	6/10	Fr. 2.50
	3/10	Fr. 2.--
Mineral:		
Eptinger-Natur, Sissa-Citro, Pepita-Grpf., Rivella, Sinalco, Coca Cola, ~~Citronad~~, ~~Ribelgrapfd~~	3/10	Fr. 2.50
Kaffee:		
Kaffee creme		Fr. 1.50
Kaffee fertig		Fr. 2.50
Tee creme		Fr. 1.50
GRILLBRATWURST		Fr. 3.--

1981 Bruine Tent

bagage fam. Sterke

anton

norbert

ton

johan

hans

henk

harold I

gerard

harold V

censuur

henri

gerry

leo

Sjef

jerôme

marcel

Henri's knoop

lege chipszakjes

macaroni

schoeisel

tonys koffer

appelBoom

BERN

Bern voor de fijnproevers

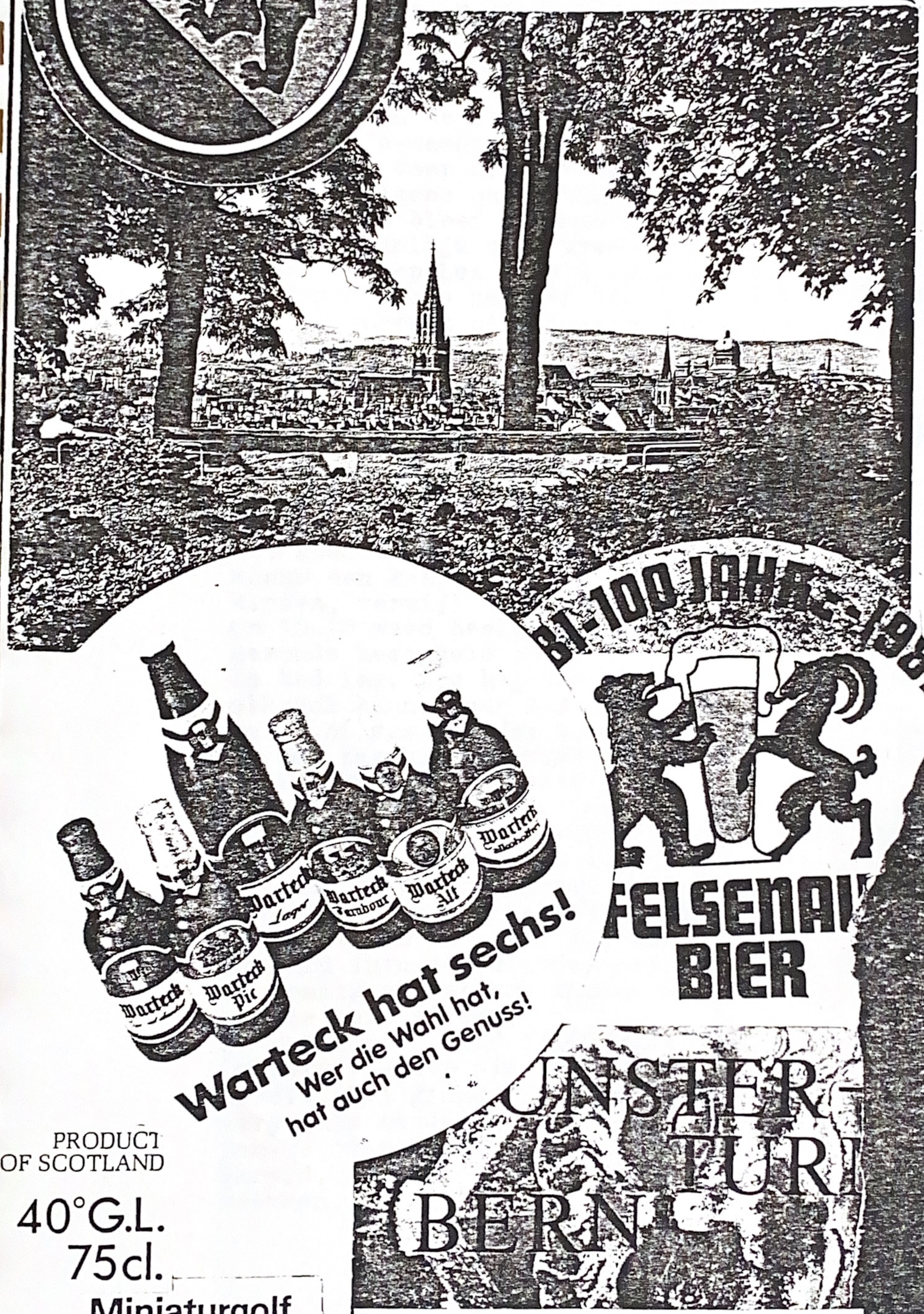

BI-100 JAHRE-1981

Warteck hat sechs!
Wer die Wahl hat,
hat auch den Genuss!

FELSENAU
BIER

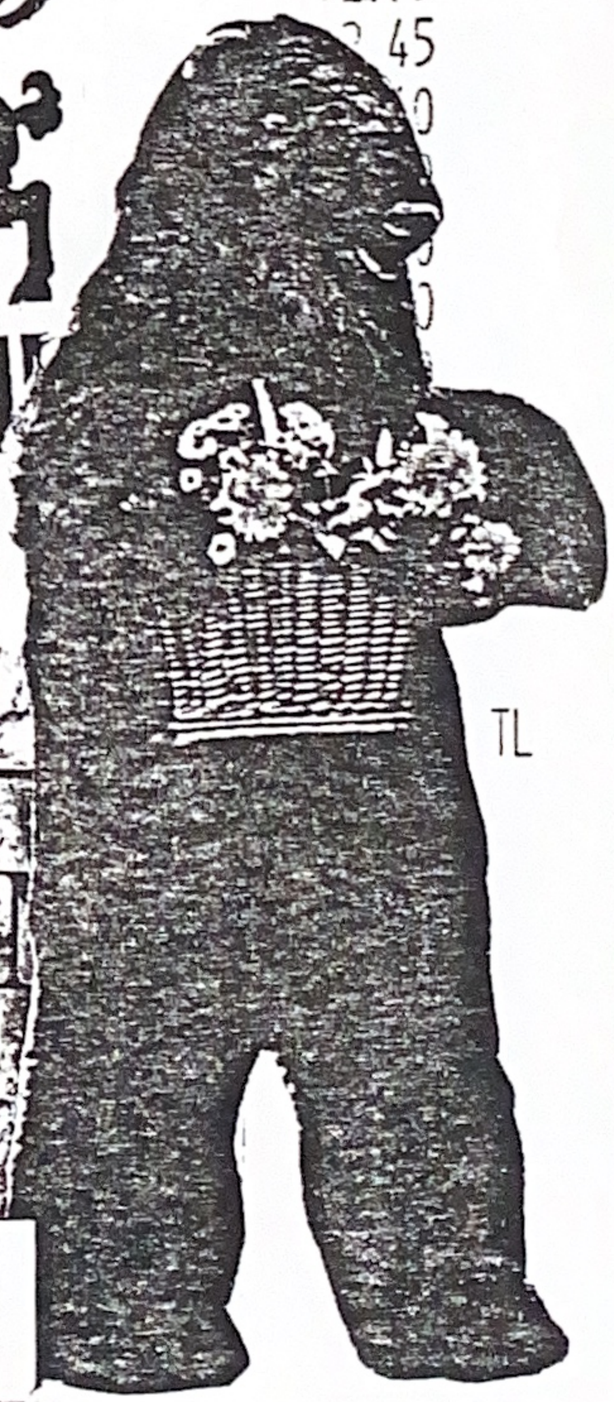

PRODUCT
OF SCOTLAND

40°G.L.
75cl.

Miniaturgolf
KONGRESS + KURSAAL
BERN

UNSTER
TURI
BERN

zwitserland: 1 jan.; 8 apr.; 11 apr.; 19 mei; 30 mei; 1 aug.; 26 dec.

11

TL

Z 2

Het was reeds 8.15 toen de eerste opstond. Zijn naam was Sjef. Vreemd, zul je denken, Sjef het eerste op? Ja, maar niet alleen Sjef was uit de tent, ook z'n slaapzak en luchtbed waren verdwenen. Zou hij dan de benen genomen hebben? Nee hoor, hij had 's-nachts last gehad van z'n maag en had de inhoud door het verkeerde gat naar buiten laten komen. Volgens ooggetuige(n) had hij er zelf geen erg in, en bleef dus gewoon doorslapen. Het mengsel (waarschijnlijk bratwurst, bier en whisky) was voor 75 % op Leo en z'n spullen terecht gekomen. Er droop zelfs nog wat langs de tentpaal. Misschien zou de oorzaak bij de avond van de dag daarvoor kunnen liggen.
Om 8.30 werden de meeste Cabanen wakker (dat wil natuurlijk niet zeggen dat ze opstonden).
De broodsmeerbeurt was vandaag weggelegd voor Jerôme en Sjef (dat laatste kwam dus goed uit).
En zo kwam het dat we om 9.15 onze tanden in het hartkorstige, maar toch smakelijke brood konden zetten, behalve één natuurlijk. Ja hoor, je hebt het goed: Hans Habraken. Het ontbijt duurde plus minus een kwartier zodat de afwassers aan de slag konden, terwijl de meesten van de rest toekeken.
Om 10.10 werd besloten bier gaan te halen. Na deze gezonde bezigheid ontdekten we dat Hans nog steeds in bed lag. Zou hij dan toch niet zo goed tegen wat alkohol kunnen dan hij zich altijd voordoet.
Om 10.46 was het dan zover: hij kwam z'n nest uit en wat zag hij er gruwelijk uit. Je kent dat wel: dikke ogen, ongeschoren etc. etc.
Tot het middaguur hielden we ons bezig met koffie-drinken waarbij Toos een bloemstuk kreeg aangeboden door Leo en Gerry, een bos bloemen die zij onderweg bij hun wandeling hadden afgeplukt.
Daarna werden door enkele Cabanen de tent uitgeveegd want dat was wel (al) nodig.
Er werd intussen afgesproken dat we op deze toch niet zo zonnig als andere dagen, dag zelf konden doorkomen als we zelf wilden.
Zo ontstonden rond 13.00 3 groepen onder de Cabanen.
De eerste groep die bestond uit Johan, Norbert en Harold. Zij gingen frisbieën waarbij zij later vergezeld werden door Anton.
Dan de 'verslaafd aan zwemmen' groep met Leo, Henk, Harold, Jerôme, Marcel, Gerry en Marcel die gingen zwemmen.

De derde en laatste groep waren Ton, Gerard, Hans en Henri die gingen rikken. Ook Toos, Ad, Piet en Martien bleven op het kamp.
Zodra Anton zich bij de eerste groep voegde was het uit met het gefrisbee. Hij kwam namelijk met plannen om de ontgroening 's-avonds plaats te laten vinden. Een paar ideetjes van de overige drie werden daaraan toegevoegd, en zo ontstond de ontgroeningskommissie.
Snel werd teruggekeerd naar het kamp, waar overigens nog gruwelijk werd gerikt.
Teruggetrokken in de tent deden we net alsof we ook rikten door hier en daar wat kreten te slaken zoals: "Ik pas" of "Ik piek" (op z'n Henri's met de hoge ie).
Intussen naaide Anton, zij het met een glaasje whisky, een paar pyjama's en slaapzakken dicht, terwijl de anderen een oogje in het zeil hielden.
Af en toe kwam Henri de tent binnen, maar Anton wist hem elke keer via diverse technieken naar buiten te werken.
Meer over de ontgroening verder in dit verslag.
Rond 15.15, toen iedereen behalve de zwemmers weer buiten zaten, kregen we allemaal honger, dus werden er snel enkele sneeën gesmeerd (Nee Hans, niet die sneeën).
Een kwartier later mag als een historisch tijdstip beschouwd worden, want toen werd ontdekt dat we een Graaf in ons midden hadden; en wel Graaf Henri van de Längenberg.
Bij Bern lag nl. een stukje land dat Längenberg werd genoemd. Ogenblikkelijk werden er landkaarten van W.-Duitsland en Zwitserland erbij gehaald. Later werd ontdekt dat Langenberg slechts een straat of gebiedje vlak bij Gemonde is.

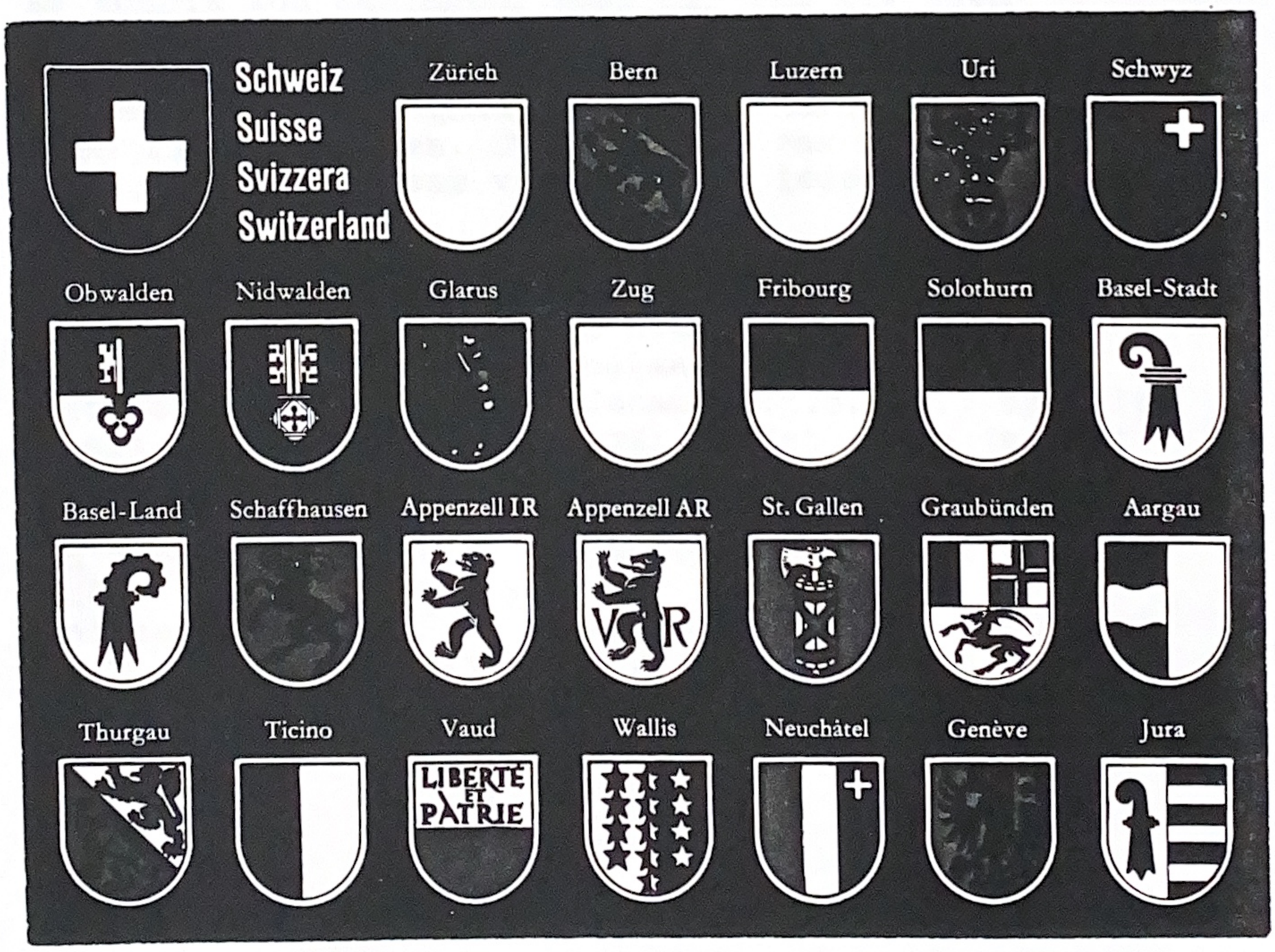

16.30 De zwemmers zijn inmiddels terug, en Johan, Anton, Lilian en Harold besluiten ook nog een frisse duik te nemen in het privé-zwembad van familie Muster. Hans, Harold, Gerard en Norbert besloten om een balletje te gaan trappen. Een half uur later werden ze vergezeld door Ton, Harold en Graaf Henri, die meteen in de goal kon gaan staan.
Het voetballen duurde tot iets voor zessen want het was etenstijd. Het eten bestond vandaag uit kippen-soep, gevolgd door boontjes en hausmacher (met knoflook!) met gebakken- of gekookte aardappelen (of allebei wat later bleek). Tot slot kregen we yogurt met vruchten daarin voorgeschoteld. Dit alles was praktisch voor 99 % door Toos klaargemaakt en smaakte erg lekker.
Na het eten werd er natuurlijk weer gevoetbald door die jongens die dit iedere dag plegen te doen weer of geen weer. Want juist toen was afgetrapt gutste de regen uit de wolken.
Onze fanatieke Cabanen daarentegen voetbalden rustig door. De rikkers zijn niet zo'n waterratten, dus zij vluchtten naar binnen waar ze ongestoord verder gingen. Ook enkele badmintonners, waaronder Gerry van de latere 'flower of love' was bezig en ging net zo koelbloedig door, zoals altijd, of hij de druppels niet voelde. Ook de afwassers deden hun best weer.
Om 9 uur wordt er lekkere koffie gezet en komt iedereen met een dorstige blik in zijn gezicht op de keukentent afstormen. O, wat is-ie toch weer lekker.
Rond 10 over 9 gaan Ad en Piet op berenjacht, want Piet kennende maakt altijd iedereen bang en brengt deze wandelaars op de hoogte van loslopende beren en huilende wolven. Het lijkt me sterk dat Piet Ad schrik kon aanjagen, maar hij zal het toch zeker geprobeerd hebben?!!!
Na het koffie-uurtje (wat meestal langer duurt) om een uur of 10, gaan Leo, Sjef, Marcel en Henk eten in Hotel Bären. Of dat nodig was vroeg iedereen zich af, want er was vandaag door iedereen volop gegeten.
Tegen 10 over 10 gingen Ton, Harold, Jerôme, Gerard, Hans en Henri naar de Tea-room om nog eens te kijken of ze tóch niet een heerlijke drank met alkohol verkochten. Nee, helaas!
Intussen gingen Anton en Johan (h.k.h.o.a.) opbellen zoals ze zeiden. Het viel wel op dat ze in de tent zaten toen Harold en Norbert, wij dus, daar ook naartoe gingen, omdat wij toevallig ook in de ontgroeningskommissie zaten, en dus nog het een en ander te regelen hadden.
Het zal tegen half 11 zijn geweest toen ook wij met zijn vieren naar het Hotel gingen om een pilsje te pakken.

En jawel, toen we binnenkwamen zagen we de rest van de familie. De CABA-familie wel te verstaan, die allemaal met een grote halve liter bier voor hun neus zaten. Nadat we dit gezien hadden zijn er snel nóg vier bijgekomen, want ook deze jongens zitten niet graag droog.
De gezellige stemming was kompleet toen Anton in een tijdschrift bladerde en daar een Chinese horoskoop vond, waarin allerlei dieren voorkwamen. Waarschijnlijk berustte dit toch op waarheid toen Anton voorlas dat hijzelf iets van een rat was en Hans een zwijn.
Het kan trouwens ook net andersom zijn want de verschillende dieren zijn soms niet uit elkaar te houden. Zo was ikzelf een draak en Norbert een haas. En jawel, hazen hebben lange benen, maar ik kan toch niet zeggen dat ikzelf zoveel poten heb en gelukkig was deze draak niet zeven-koppig.
Toen we uitgelachen waren was het kwart over elf en werden we het hotel uitgezet wegens sluitingstijd.
Allemaal gingen we terug naar het kamp, na een niet ongezellige avond. We zouden nog gaan wandelen, maar gezien enkele jongens daarin geen zin hadden moest de ontgroeningskommissie ook mee naar het kamp, omdat de jongens natuurlijk allemaal tegelijk de tent in moesten.
Op ons kamp gekomen werden er nog enkele flessen bier opengerukt, die trouwens niet geheel in de buitenlucht werden geledigd, daar het begon te regenen.
Dus overhaast door sommige lieden op hun gemak werden de flessen leeg getutterd, binnen in de tent ofwel buiten in de regen.
Nou, de ontgroeningskommissie natuurlijk flink nieuwsgierig maar toch rustig wachtend op de dingen die komen gingen (rijmt!!) rotzooiden over iedereen heen de tent in.
Al snel werd om een schaar gevraagd toen Graaf Henri en Marcel d'n Fietsenboer ontdekten dat hun slaapzakken aan elkaar waren gebonden.
Toen zij aan het touw trokken zagen ze tot hun verbijstering dat nog meer slaapzakken bewogen die met hetzelfde touw waren vastgeknoopt.

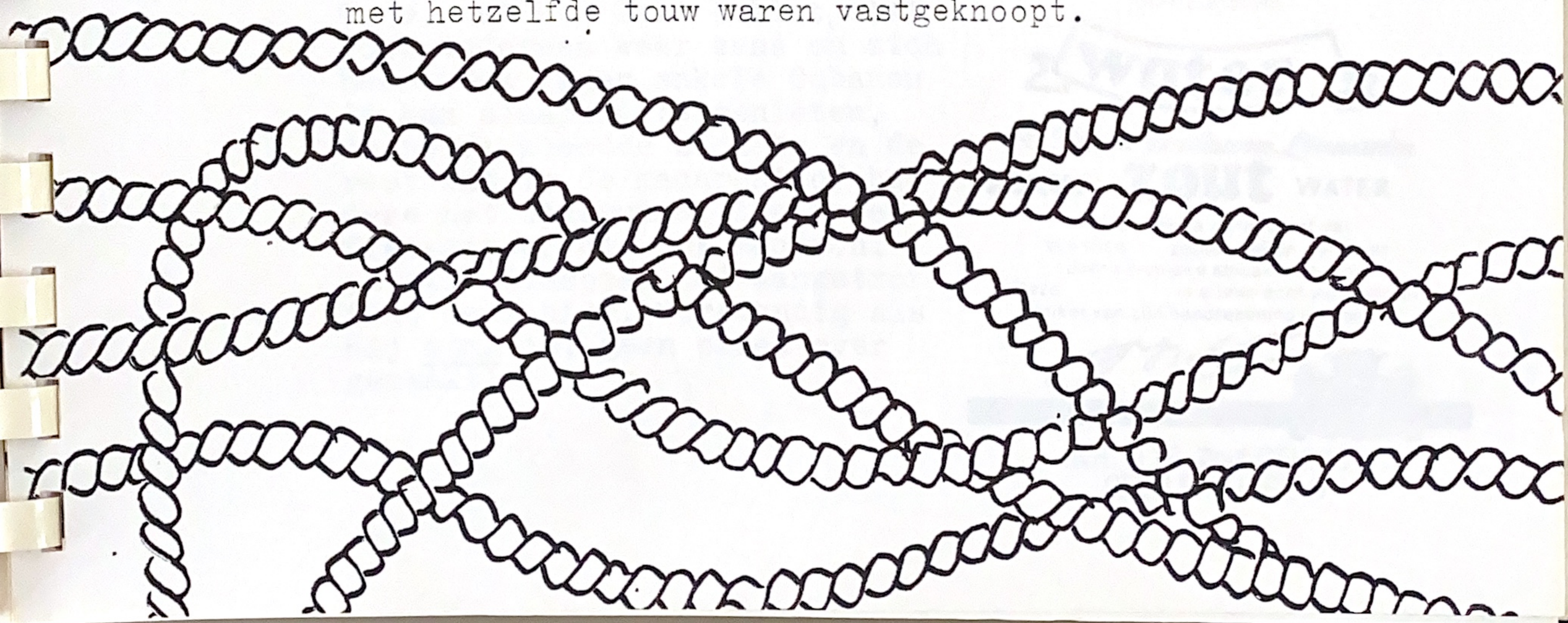

De betreffende touwen werden losgeknipt en na veel gevloek en getreuzel was eindelijk deze hindernis afgedaan. "De verrekte jong, wie hà 'm dè geflikt?", werd door verschillende nieuwe Cabanen gegild en geroepen.
Maar ondertussen was onze tweede brildragende en tevens kwasi-koördinator ook aan het stoeien met 't een en 't ander. Zijn slaapzak was dichtgenaaid, dus de opening was zoek!
Helaas, het leuke effekt van een vloekende Ton bleef uit en de laatstgenoemde ging dan ook zeer gediciplineerd en koelbloedig met een baby-schaartje aan het werk om zijn slaapzak los te peuteren.
Eindelijk nadat luttele minuten hier overheen gingen had Ton het voor elkaar gebokst weer een in- en uitgang in zijn slaapzak te scheppen.
Maar, ... wat raar, hij woog wat zwaar (rijmt!!) en Ton vond in zijn zak ... juist! MACARONI!
En onder de luide kreten: "Anton!!.... MACARONI!" gooide Ton de inhoud van zijn slaapzak over Anton heen die nu met de gebakken peren (macaroni) zat en rond hem heen niets als elleboogjes vond!
Daarna wilde Ton eens een lekker borreltje van Pieter (Bokma) nemen, want daar was hij wel aan toe!
Nog net op tijd bemerkte hij dat ze met 'zijn fles' ook wel eens iets uitgespookt zouden kunnen hebben! Ton probeerde dit natuurlijk meteen en zette de fles aan zijn mond! De desillusie was kompleet toen hij dan ook zijn mond nog vol zout water had!
Het hierop volgende effekt was dan ook leuk om te zien.
Langzaam richtte de persoon in kwestie zich naar zijn mede-koördinator en spuwde, proestte en blies alles op de manier van een wat merkwaardige fontein over Anton uit, die meteen niets meer zag door zijn bril en die dan ook wat druppend en met een gefrustreerd gezicht heel beteuterd zat te kijken tussen zijn macaroni.
O, o, wat een lol! Dolletje!!!
Toen iedereen weer eens om zich heen keek lagen enkele Cabanen in hun slaapzak te genieten, de helft kleedde zich om en de rest zat in de macaroni of had deze net opgeruimd, zoals de fietsenboer die ook macaroni in zijn slaapzak had aangetroffen, maar hier, verstandig als hij soms is, geen praat over gemaakt!

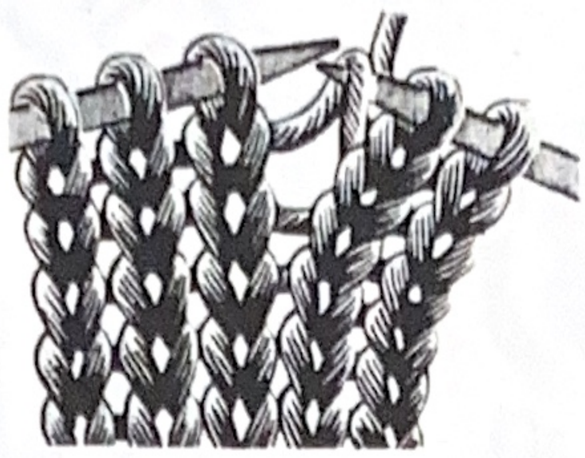

Eén iemand was nog aangekleed en speelde met zijn zaklampje! Natuurlijk, Harold, die al vanaf het begin zijn luchtbed, slaapzak, plunje, en andere vuilniszak(ken) kwijt was en deze overal trachtte te zoeken. Hetgeen nauwelijks gelukte. Op aanraden van Anton en Johan (h.k.h.o.a.) ging hij onder andere luchtbedden zoeken en al gauw had hij bij Norbert zijn hele zooitje gevonden.
De boosdoener lag er bovenop.
Ook was bij verschillende jongens van alles dichtgenaaid maar daar hebben we niets van gezien en dus geen lachbuien meer over gehad.
Zo trapte Gerard door zijn pyjamabroek heen die kompleet dichtzat, en Henry, onze graaf, er niets van merkte dat zijn kruis was verhoogd.
Plotseling kwam ook Martien nog binnen omdat er veel te veel lawaai was, maar die stond net zo snel weer buiten, omdat ie nog was kommentaar van onze twee kwasie-koördinatoren er bovenop kreeg en daarna dan ook z.u.p.g. wegliep. (Zelf heeft het groene tentje daarna óók nog gerommeld en herrie gemaakt vonden verschillende Cabanen!).
Wij schrijven half 12 als Martien is geweest en het is spoedig één uur als de tent, zo goed als (maar wel rustig) aan 'kant' is.
De meeste Boxtelnaren slapen al en als ik me omdraai en op mijn rechterzij ga liggen hoor ik Hans praten in zijn slaap. Iets terugzetten gaat niet, omdat ie uit zijn nek 'zwamt', dus draai ik me om en kijk recht in een vierkantig zaklampje dat precies in mijn gezicht schijnt! Dit behoort toe aan mijn andere buurman Harold, die, zoals hij zelf zegt, in zijn slaap schijnt om misschien te kijken of iedereen slaapt of misschien omdat hij spoken denkt te zien. Nadat hij ook nog zijn slaap-zak had goedgelegd, wat ook één van zijn motieven was, is Harold ingeslapen mét zaklamp áán! En natuurlijk niet uit te krijgen! Na een paar klappen en een draai aan een knopje dooft het lichtpuntje en val ook ik als een blok in slaap om te beginnen aan een welverdiende nachtrust, tussen wat lege chipsbuilen, flessen en borrelglaasjes en de geur van whisky en ongekookte macaroni.
Bis morgen!

ntgroening liep uit de hand

58 cl.

HELLES BIER · BIERE BLONDE

CARDINAL

LAGER

BIRRA CHIARA · PALE BEER

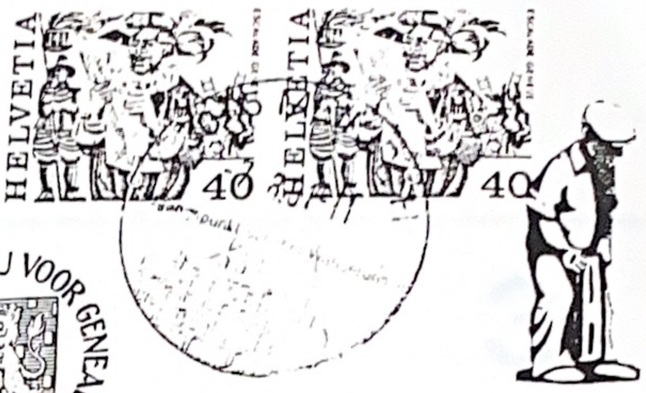

CENTRAAL BUREAU VOOR GENEALOGIE 1945

Merkurch

Azikofen

Leutschen

Jetzikofen

Kirchlindach

nach Bern

EXPORT BIER

HELL

60 • 60

Chocoletti

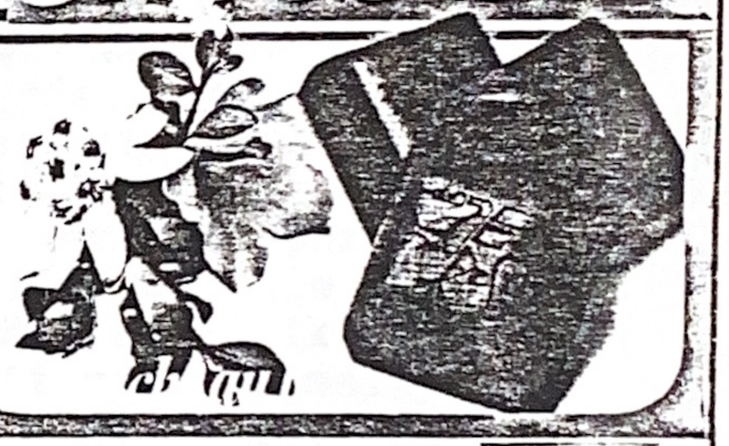

macaroni

VLUGKOKENDE ELLEBOOGJES

Bon gültig bis 31.5.1982 valable jusqu'au 31.5.1982

Teilnahmebedingungen siehe oben!
Conditions de participation voir ci-dessus!

Rätsel

Rund um Bern

M 3

Na een onrustige nacht vol ongure gebeurtenissen gepaard gaande met rariteiten zoals naaigaren en ander touwgerei, macaroni-gevechten en originele Zwitserse Salz-jenever, een en ander overgoten met een ere-koördinator-donderspeech-sausje-zonder-effekt is het ontwaken voor een van de schrijvers van deze dag een toch licht onthutsend gebeuren.
Het eerste geluid wat tot de nog licht verdoofde oortjes doordringt komt van medeschrijver Christianus Gerardus Sterke (de oudste broer van Johannus). Kollegiaal als steeds meent hij te moeten informeren naar de fysieke toestand van zijn kollega en vraagt geïnteresseerd "Is Ton al uit zijn bed?".
Onmiddellijk daarna blijkt de reden "Want die moet het eerste deel van het verslag maar schrijven, dan kan ik tenminste in mijn bed blijven liggen."
Typisch mannetje toch.
Overigens laat ook de andere helft van het broederpaar al snel van zich horen. Op de vriendelijk bedoelde opmerking "Goedemorgen Johan" volgt een binnensmonds "Huh???..", wellicht een van de naweeën van overmatig whisky-gebruik van de avond tevoren. Wat dat betreft mocht er wel eens een morning-after-pil op dit terrein worden uitgevonden.
Nu we het toch over de beiden hebben: in het eerste deel van de week bleek al ras dat de twee bijzonder goed met elkaar overweg kunnen. Met name op sportgebied huldigen beiden hetzelfde principe: "Als ik mijn enige broertje onderweg tegenkom, speel ik eerst de man en daarna de bal!". Nou ja, 't viel eigenlijk wel mee: er waren in de eerste vier dagen zeker wel twéé momenten dat ze elkaar niet in de haren zaten.

Ongemerkt zijn wij inmiddels helemaal van de ons opgedragen dagbeschrijving afgedwaald. Jullie zijn gewaarschuwd, 't zal nog wel meer gebeuren.

De langste slaper (exkuseer, wij bedoelen diegene die het laatst ontwiek,..... of ontwoek? De langste slaper is waarschijnlijke Jerôme of Norbert), nee, degene dus die het laatste wakker moet worden, is, overbodig om op te merken eigenlijk, uiteraard Hans. Anton, een expert op slaap- en ontwaakgebied, weet een probaat middel: knuffelen. En als Hans ergens niet tegen kan dan is dat een beetje hardhandig geknuffeld te worden. Gek eigenlijk, want als het om andermans knieën gaat, is hij toch níet zo preuts als hij wel zegt te zijn.... Genoeg daarover, Hans dus wakker, lichamelijk tenminste.

Haastje repje gauw ontbijten, dus heel de tafel vol jam, afwassen en ... weg. Bus vol, Kadett vol, Peugeot vol, een boeiende tocht in het vooruitzicht! Richting Luzern via het Emmenthal (van de kaas). Herr Muster had het goed gezien: de door hem uitgedokterde en aan Martien uitgelegde route was er een van het soort dat er wezen mocht. Gek toch eigenlijk die Martien: ondanks zijn niet-bestaande duitse-woorden-kennis en ondanks het feit dat hij de konversatie naar zijn zeggen "Mit Hände und Füsse" pleegt te volbrengen, slaagt hij er telkens weer in urenlang met Herr Bauer te ouwehoeren over allerhande gemeenschappelijke onderwerpen zoals: de oogst van kersen, appeltjes en peren, de voor- en nadelen van hakselaars (volgens ons is hij er zowat in geslaagd om Muster zo'n tweedehands ding uit Haaren aan te smeren), de eigen fabrikage van kirsch en appelsapjes en het dekken van varkens (voor wie dit laatste nog nooit in ogenschouw heeft genomen: elke morgen gratis te bezichtigen aan de achterzijde van de boerderij).

Tweede keer, wéér afgedwaald, terug naar de reis naar Luzern.
De route was werkelijk boeiend en sommigen keken dan ook hun ogen uit: in de bus maft Jerôme, Hans valt in de Kadett in Morpheus armen en in de Peugeot heeft de kaartlezer grote moeite om zijn ogen open te houden. Goed... zo rond half één dan toch: geparkeerd en alles in Luzern. Dat 'alles' betekende eigenlijk voornamelijk een reeks verwensingen vanuit de linkervoorzetel van een bepaalde auto van Franse makelijk aan het adres van de toch zo aardige Zwitsers die "overal éénrichtingsverkeer van maken", "van parkeerterreinen nog nooit hebben gehoord", "'t verrekken om de richting in het centrum goed aan te geven" en meer van dat soort grappige opmerkingen.
Zoals in grote steden gebruikelijk is, raken we ook dit jaar weer een auto kwijt. Gelukkig is de betreffende chauffeur beter bij zijn positieven dan die van het vorige jaar. Ad keert tenminste weer netjes op zijn schreden terug, die van het vorig jaar.....

Voorlopig maar eens richting station aangehouden, daar zien we wel weer verder. Lichte diskussie over het uur van vertrek, uiteindelijk rolt half vijf uit de bus. De plaats van samenkomst vóór vertrek valt bij alle Cabanen geweldig in de smaak: de enige Luzernse boekwinkel waar de Cabanen wél belangstelling voor hebben: de plaatselijke winkel van sexblaadjes.

De voorgenomen boottocht over het Vierwoudstrekenmeer behoort door tijdsgebrek tot de onmogelijkheden en blijkt achteraf ook niet als eerste op het verlanglijstje te staan.
Wat daar dan wel staat?
Logisch eigenlijk. Warmte, dorst, verkoeling ..... "terrasje".

Toch maar eerst eten. Een tweederangs spaghettikinkel heeft te weinig ruimte in zijn groezelig tentje, dus dóórlopen. Enige honderden meters verder zit gelukkig een veredelde fritesboer, die al spoedig van grote borden met zijn specialiteit wordt afgeholpen.
Johan staat voor de zoveelste keer deze week met zijn klep vol tanden als hij punt één de weg naar de WC niet kan vinden en punt twéé de juiste woorden niet om er naar te vragen.
De zeikerd, volgens ons durft hij het niet.

Anton wél, die kan Duits. Dat blijkt bij het afrekenen. Omdat hij hetzelfde at als zijn buurman die juist vóór hem afrekent, antwoordt Anton heel erg beleefd en duidelijk op de vraag wat hij gegeten heeft "Idem dito".
Zo, ... dat begreep die ober dus niet.
"Bitte?", is zijn wedervraag.
"Dasselbe." antwoordt Anton, onmiddelijk zijn blunder van zojuist realiserend.
Weer verkeerd dus.
De ober heeft zeker vroeger voor de klas gestaan of zo en wijst Anton keurig terecht. "Oh, Sie meinen das Gleiche."
Schaamte, u.p.g., schaakmat, rode kop en géén fooi.
(idem, Lat. dezelfde, hetzelfde; als voren, als boven: dito, It. hetzelfde, als het vorige, desgelijks. red.)

Terug naar het Vierwoudstrekenmeer, want daar hadden ze van die leuke waterfietsen (door één van de Cabanen betiteld als 'watertrappelfietsen'. Volgens ons zijn dat echter waterfietsen met lekke banden). Helaas, alle fietsen weg; 't zullen wel weer Duitsers zijn geweest.
Dan maar roeien, overmoedig als we zijn maar meteen een heel uur lang. Hans laat zijn luie aard weer eens boven-komen en zanikt om een moterboot. Die krijgt hij dus niet.
Vier ploegen van twee zijn snel geformeerd en vier boten varen in moordtempo, want zo hoort dat toch, zo ver mogelijk uit de kant.

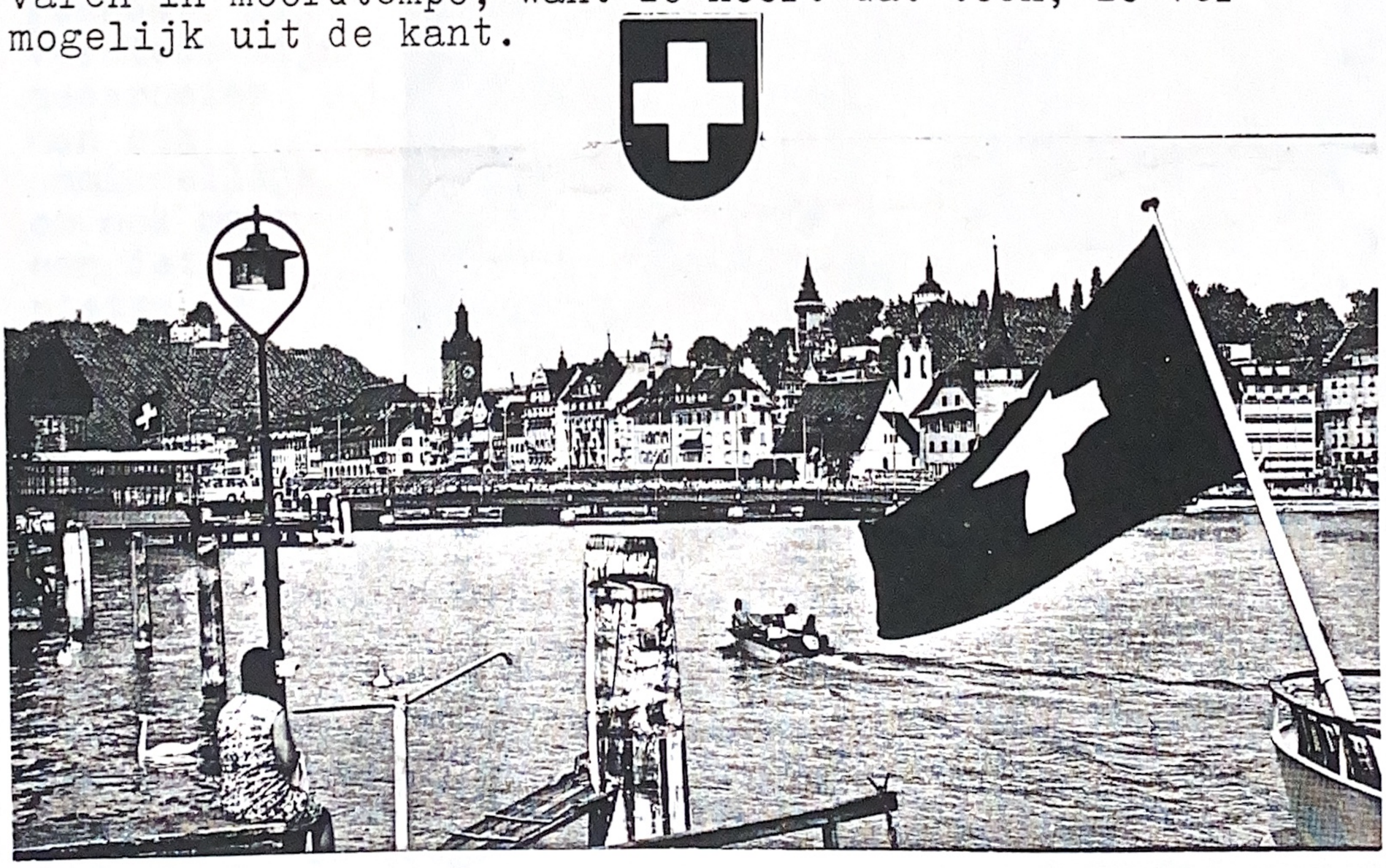

Hans ontpopt zich als een reuze vrouwenkenner en ontdekt op een goede honderd meter van zijn bootje een waterfiets waaop een zeer aantrekkelijke dame die veel last heeft van 'oben ohne'. Zo lui als hij zich voordoet is Hans in zo'n geval dan toch weer niet, want zijn slagentempo (hij mocht roeien) wordt er nu een van olympisch nivo. Dat valt echter onmiddellijk weer terug tot nul als blijkt dat de super schone met de blote borsten in werkelijkheid een schriele mannelijke sprinkhaan met een snorretje is (niet Anton overigens).

De geweldige inspanning gevolgd door de vleselijke teleurstelling doet alle moed in de schoenen zinken en Hans geeft het uitgeput op. Bij het wisselen van plaats doet hij weer eens wat onverwachte bewegingen zodat het bootje zowat water maakt en hij zelf ook bijna. In zijn broek namelijk; zijn reaktie moet tot op de wallekant te horen zijn geweest. Hij verbiedt zijn mederoeier dan ook onmiddellijk om ook maar een ietsiepietse te schommelen "want anders werd zijn fotoapparatuur nat".
Dat helpt echter geen zak, want nat worden we toch. Norbert heeft inmiddels in zijn bootje zo'n grappig hoosbakje gevonden waarmee je zo vrolijk anderen kunt natgooien en maakt daar dan ook dankbaar gebruik van. De weg naar de hoosbakjes in de andere boten is dan vlug gevonden, alleen De Graaf en Anton kijken een beetje zuur..... hun bootje is leeg.

Omdat met name Anton wel een beetje erg nat is geworden, wordt zijn gramschap afgekocht ..... met een sigaret ..... en midden op het Vierwoud-strekenmeer, honderden meters uit de kant, bespied door slechts zeven Cabanen, steekt hij een van de weinige sigaretten in zijn nog zo prille leventje ergens in zijn hoofd.
Dat Anton rookt terwijl hij niet onder alkoholische invloed is, is voor ieder een volslagen verrassing.

Een uurtje roeien is sneller voorbij dan we erg in hebben en daarom maar weer terug naar de kant gevaren. Met name Henri blijkt een uitstekend boot-chauffeur. Ondanks het feit dat anderen vóór hem er keurig in slagen om aan te meren, lukt het Henri niet om dat kunststukje na te apen. Anton schreeuwt hem een aantal roeiinstrukties toe, maar die bezorgen hem slechts de slappe lach. Begrijpelijk overigens.

Als we allen weer op het droge staan, is de inner-lijke roep om bier inmiddels zo gegroeid dat niet daaraan gehoor geven wel eens fatale gevolgen zou kunnen hebben, dus 'terrasje zoeken'. Dat is makke-lijker gezegd dan gedaan. Over de grote houten brug midden in Luzern wandelen de dorstigen richting 'stad'. De enige dagen geleden ontstane sport 'meisjes-punten-geven' ontaardt bij die ene Cabaan met die bordeel-sluipers in 'meisjes-nafluiten' en wel zo gruwelijk onbeschoft dat Anton opmerkt "Als de Tinus het zou horen jongentje, dan kreeg hij een hartaanval". Dat Martien toevallig achter de betreffende spreker staat is toeval.
Als we de brug over zijn, blijkt dat de terrasjes die we zoeken allemaal aan de overzijde van de rivier liggen, dus over een andere brug maar weer terug dan. Terrasje, nou ja ... terrasje, gevonden en pils besteld. Pony-pils, in een gloeiend heet glas. Kwaliteitspils, zeiden ze. Ammehoela ja. Peperduur om te beginnen en de smaal was, uitgezonderd een 'elletje', precies gelijk aan de merknaam.

Terug naar de stad. Bratwurste gehaald. In een warenhuis met acht man de appelmoes gezocht en niet gevonden. Gek eigenlijk, een heel schap vol met appelmoes wordt over het hoofd gezien en de drie kleine blikjes Heineken die er staan worden door iedereen gesignaleerd.
Kwestie van smaak of gewoonte misschien?

Zo rond kwart voor vijf is alles weer terug bij het gloeiend hete wagenpark. Via Interlaken en Thun terug naar Meikirch. (Dat daarbij en passant nog de Brünig-pas -1011 m- beklommen en weer afgedaald is, is voor de schrijvers blijkbaar niet de moeite waard om te ver-melden, of hadden ze op dat moment misschien toevallig nét even hun ogen gesloten om zich over te geven aan een kort moment van bezinning.red.). Een erg mooie route, door een groot aantal Cabanen weer met gesloten ogen aanschouwd.
Met hartelijke dank aan de drie chauffeurs voor de door hen genomen moeite.

Terug op het kampterrein staat het eten al klaar, met als specialiteit van de dag: rode kool. Ieder is het er over eens: smaakt voortreffelijk. Het recept is te verkrijgen op Molenstraat 90. Voornaamste ingrediënt: 'pommes jattés', persoonlijk bij elkaar gestrietzt door mevrouw Toos "omdat ze daar toch maar lagen te liggen".
Ja,ja.
Zo erg is dat trouwens volgens Piet niet, want "Onze Lieve Heer ziet wel alles, maar hij lult er niet over".

Na het eten komt bij het merendeel der Cabanen weer een stukje jongenskoor boven: pens vol - liggen. Rare gewoonte is dat, de varkens van Muster doen dat ook.

Als de ergste vermoeienissen weer te boven zijn gekomen volgt het traditionele avond-recept. Potje voetballen, badmintonnen tegen de wind in, koffieen en slap ouwbetten, pilsje pakken enzovoort.
Tegen een uur of 11 stapt een groepje van vier man op om nog eens tegen de berg omhoog te lopen. Johan is één van de vier. In de loop van de week heeft hij al een paar keer uitvoerig gesolliciteerd naar een duik in de plaatselijke bron en deze avond lijkt daarvoor een uitgelezen gelegenheid te zijn.
"Kun jij hard lopen, Hans?", vraagt Anton. Hans heeft het niet door, of is weer eens te lui. Het antwoord is in ieder geval "Nee!".
Johan heeft het wél door, die loopt inmiddels al aan de andere kant van de weg en werpt angstige blikken op zijn beide resterende belagers, Anton en die andere. De laatste zet een eerste achtervolging in. Tevergeefs. Johan blijft hem voor; hoe kan het ook anders : als men eenmaal tegen de ½65 aanloopt wil het sprinten niet meer zo lukken, nietwaar Ton?
Nog maar eens geprobeerd. Ter hoogte van Gasthof Bären sluiten de beiden dan maar vrede.
Dacht Johan tenminste.
Want al gezellig keuvelend lopen beiden langs de melkboer, waar Anton inmiddels 'verdekt' staat opgesteld (maar dat heeft Johan niet gezien) en als de melkboer en het weerstation voorbij zijn blijkt dat de zojuist opgestoken vredespijp voor Johan die avond bijzonder zware tabak bevat, want hij is ingesloten. Vóór hem een coördinator -geen bijzonder gevaarlijke echter-, achter hem een koordinator en op een afstandje Hans, die grinnikend de gebeurtenissen staat af te wachten.
Een uitval van Johan. Tevergeefs. Nog eentje. Voorlopig ontsnapt. Maar een verwoestende eindsprint van de jongste koördinator blijkt onze sportieve ODC-er toch te machtig en hij gaat eraan. Om het niet al te gek te maken mag hij, op eigen verzoek, snel nog even zijn schoenen, shirtje en sokken uitgooien en daarna verd wijnt hij met een machtige plons in de plomp. Beetje zeiknat was hij wel ja. Beetje hijgerig waren de koördinaten (zoals Henri zegt) ook wel ja.

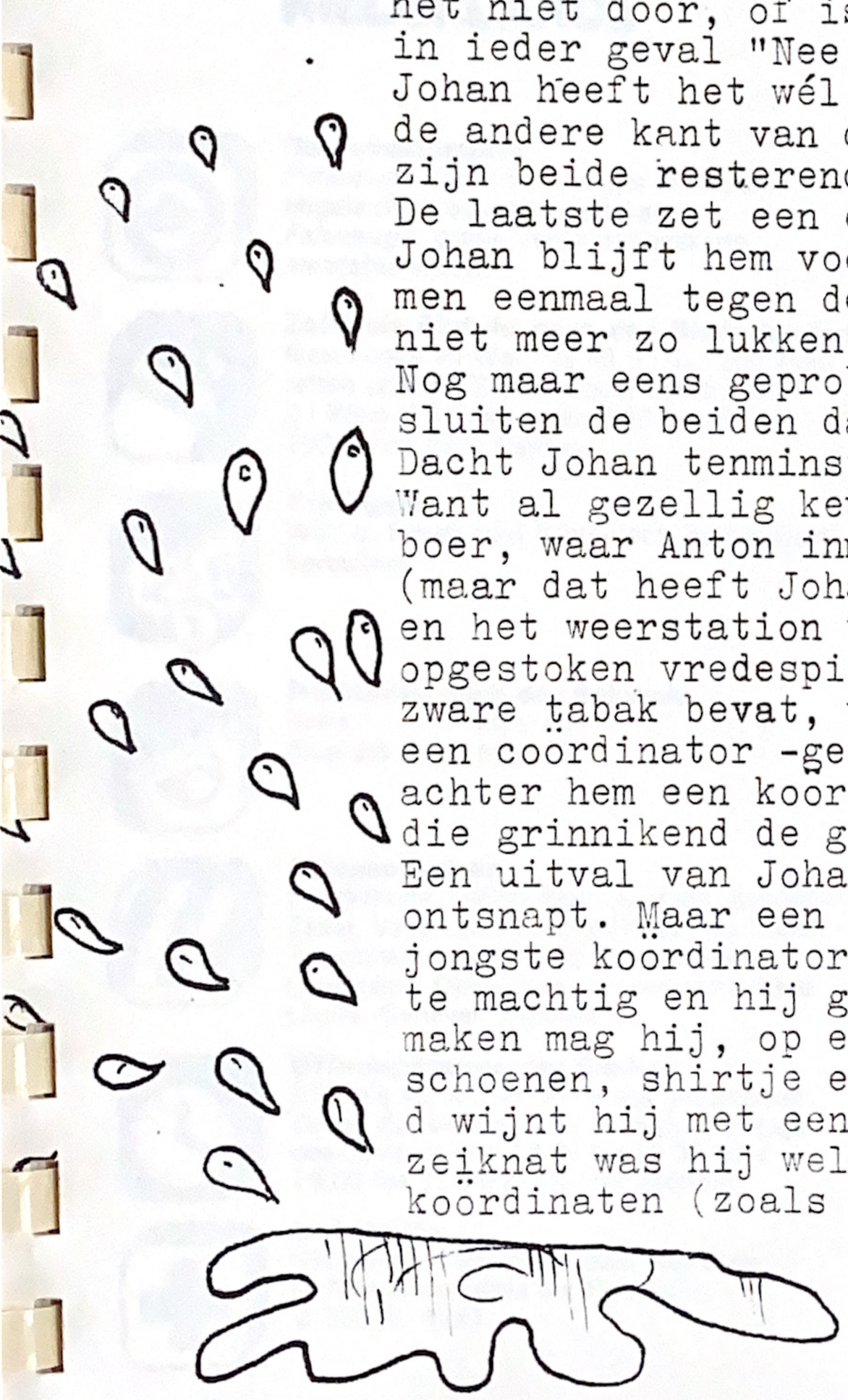

Redenen te over om bij terugkomst bij de tenten maar eens rustig te gaan zitten, een pilsje te nuttigen (of verdekt opgestelde 'seven-up', Anton), een beetje uit te moeien en daarna de slaapzakken maar eens te gaan vullen.
In de tent neemt de bekende orgie weer een aanvang. Whisky, chips, jenever enzovoort gaan 'uitvoerig' rond.

Vooral Harold van de Laar laat zich van zijn beste zijde zien.
"Johan mag ik eens in jouw chipszak graaien?" Dat mag.
"Ton heb jij nog Bokma?". Dat heeft hij nog.
"Goeie Mama Mia's, zeg.". Zullen wel niet van Harold geweest zijn.
Voorlopig krijgt hij van iedereen nog wat. Of er ooit iets retour komt is de vraag. We hopen er op, met de moed der wanhoop overigens. Wellicht dat hij zijn leven nog eens zal beteren. Met een schietgebedje om dit te bewerkstelligen ("Al is het maar voor éne keer, laat Harold zélf eens delen Heer") vallen we in slaap, een diepe slaap, want de 'last' van het schrijversschap is daarmee van ons afgevallen.

NIEDERLANDE

Reisedokumente
Personen: Pass (nicht länger als 5 Jahre abgelaufen) oder Identitätskarte.
Fahrzeuge: grüne Versicherungskarte empfehlenswert.

Zollfreie Einfuhr nach den Niederlanden
Geschenke im Wert bis hfl. 110.–, 200 Zigaretten oder 50 Zigarren oder 250 g Tabak, 2 l Wein, 1 l Spirituosen, 500 g Kaffee, 100 g Tee, 50 g Parfum.

Trinkgeld
Wird in Hotels und Restaurants automatisch berechnet.

Posttaxen nach der Schweiz
Karte: hfl.–.45
Brief bis 20 g: hfl.–.65

Reiseandenken
Holzschuhe, Delfter Blau (Kacheln, Schüsseln, Teller, Vasen usw.), altholländisches Silber, Antiquitäten, Glas- und Kristallwaren (Leerdam), Diamanten (Amsterdam), Käse, Liköre, Genever, Zigarren.

Öffnungszeiten der Banken
9.00 bis 16.00 Uhr, samstags geschlossen. Einige Bankfilialen sind auch donnerstags oder freitags von 18.00 bis 19.00 oder 19.00 bis 20.30/21.00 Uhr geöffnet.

Unfallhilfe
Nächster Polizeiposten oder Nationale Unfallalarmzentrale der Polizei:
✆ 03438-4341

Telefondirektwahl in die Schweiz
Vorwahl: 0941

Pannenhilfe
Alarmzentrale des holländischen Automobilclubs ANWB: ✆ 070-264426

Adresse der Schweizer Botschaft
Lange Voorhout 42, 2414 EE Den Haag
✆ 070-642831

Währung
1 holländischer Gulden oder Florin (hfl.) = 100 Cents

Mitnahme von Banknoten

hfl.	Andere Währungen
Einreise unbegrenzt	*Einreise* unbegrenzt
Ausreise unbegrenzt	*Ausreise* unbegrenzt

Umrechnungskurs
Unverbindlicher Mittelkurs: 100 hfl. = sFr. 84.– (erkundigen Sie sich bei uns über den aktuellen Kurs)

hfl.	*sFr.*	*sFr.*	*hfl.*
1	–.85	1	1.20
5	4.20	5	5.95
20	16.80	20	23.80
40	33.60	40	47.60
60	50.40	60	71.40
80	67.20	80	95.20
250	210.—	100	119.—
500	420.—	150	178.50
750	630.—	250	297.50
1000	840.—		

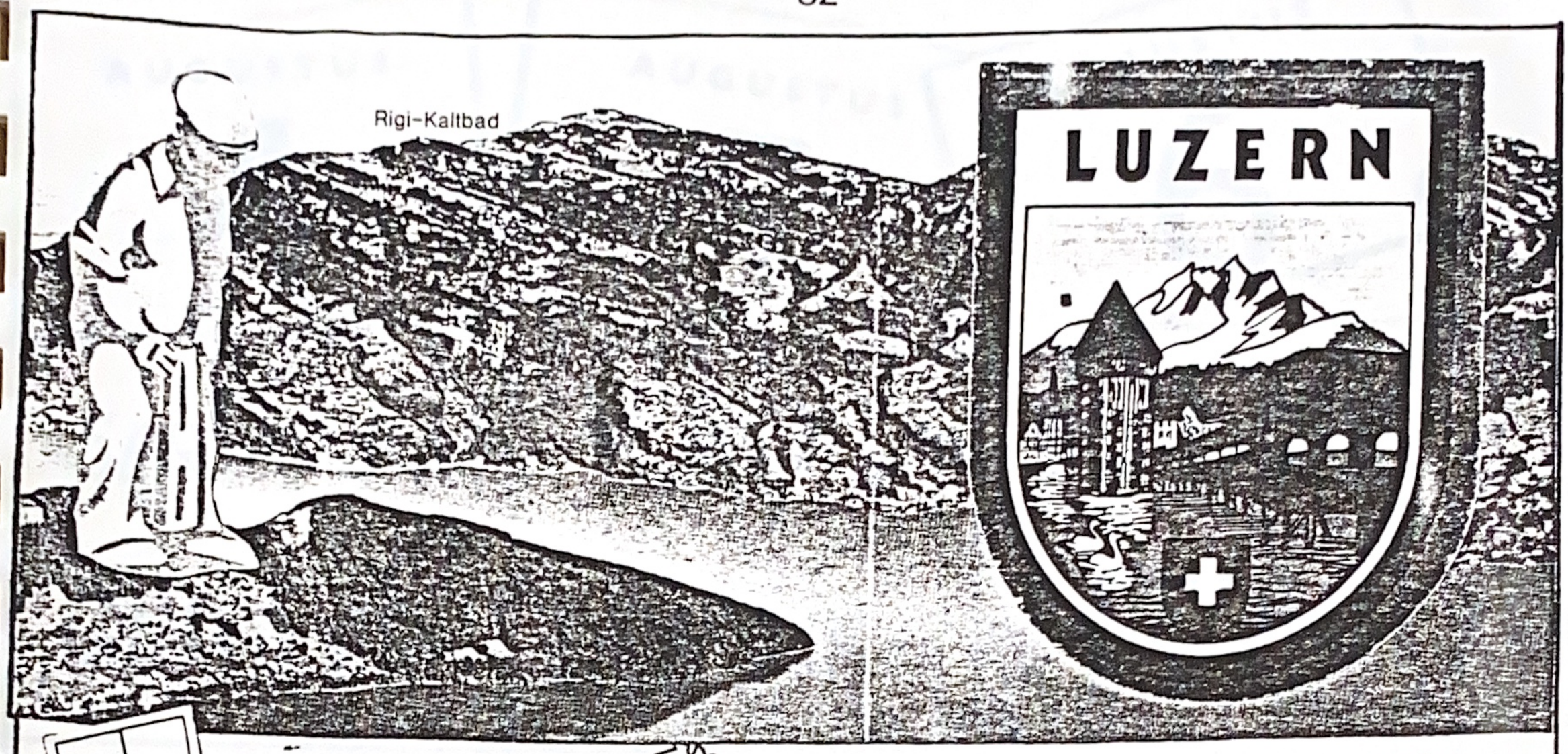

LUZERN

60604

Crédit Commercial de France
(Suisse) S.A.
am Kapellplatz
Postfach 1060
6002 Luzern

Bordeel Sluipers
P STERK(E) MODEL
139.75

3

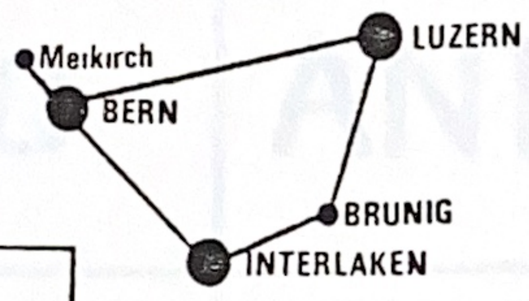

Interlaken – Luzern
Circuit Tour

Preis: 2. cl. Fr. 30.–
Prix: 1. cl. Fr. 45.–
Price:

Währung	Monnaie	Currency

100.– 1.

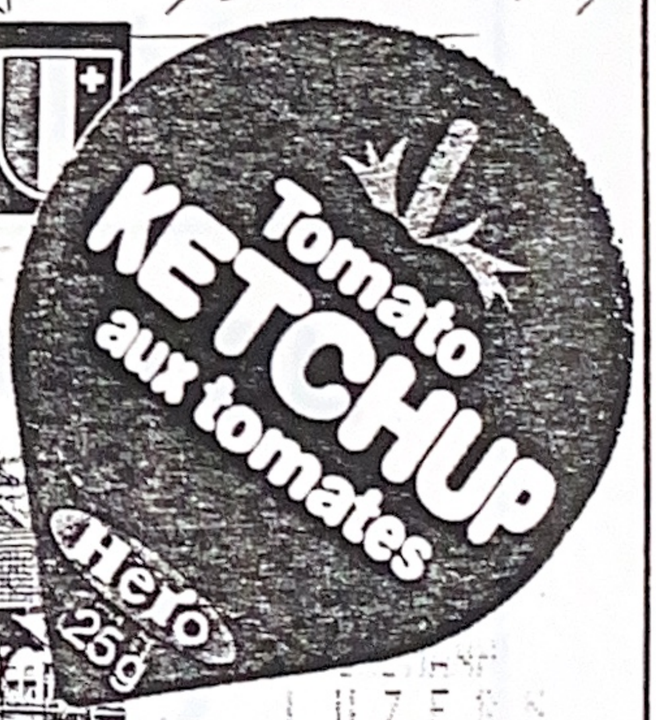

LUZERN
SUPERMARKT

6 STK

3754

AUGUSTUS 4	AUGUSTUS 5	AUGUSTUS 6
SERVAAS	LEO	JOHAN
GERRY	JERÔME	NORBERT
HENRY	JOHAN	HAROLD L.
GERARD	ANTON	HANS
JERÔME	HENRY	SERVAAS
HAROLD L.	GERRY	LILIAN
ANTON	SJEF	MARCEL
HAROLD V	SERVAAS	LEO

Wie voorzorgen neemt, kan de meeste zorgen voorkomen.

Zon op 05.03 Zon onder 20.24
Maan op —.— Maan onder 14.42

Gezondheid is niet alles, maar zonder gezondheid is alles niets.

Zon op 05.04 Zon onder 20.22
Maan op 00.27 Maan onder 15.54

Wie op dankbaarheid rekent, is een koopman en geen weldoener.

Verjaardag van Prinses Irene. 1939

Zon op 05.06 Zon onder 20.20
Maan op 01.05 Maan onder 17.00

D 4

Het kerkplein is volkomen verlaten als de karavaan arriveert, en zo ook de rest van Boxtel, lijkt het. De regen valt met bakken tegelijk uit de hemel en als we onze vriend Pelleboer kunnen geloven zullen de zegeningen van de weergoden zich later op de dag vermeerderen met sneeuw- en hagelbuien.
Gedesillusioneerd steek ik mijn sleutel in het slot van het volkomen verlaten huis. Eenmaal in het midden van de kamer verlies ik de kontrole over mezelf; ik val op mijn knieën en barst huilend uit in een vertwijfeld "Ooooh nee!!!....."

Mijn eigen geschreeuw moet me wakker gemaakt hebben. Verdwaasd open ik mijn ogen, en herken bijna gelijktijdig het vertrouwde geronk van mijn buurman, die aan zijn gezaag te horen, bezig is met een gigantische order voor de houtverwerkende industrie.
Dit is niet Boxtel, geen regen-, sneeuw- of hagelbuien te bemerken: dit is Meikirch, Zwitserland, en een genadeloos ochtendzonnetje staat aan de hemel. Verheugd over het feit dat het slechts een nachtmerrie was omhels ik het dichtsbijzijnde objekt: de achterste tentpaal. Als daarop de tent vervaarlijk begint te schudden laat ik maar snel los en geef mij rustig over aan het proces van wakker-worden.
De rest van de tent is nog in diepe rust, en dat betekent dat er een geluid geproduceerd wordt dat gelijkwaardig is aan het lawaai van de Hoogovens tijdens de ochtendpauze.
Nieuwsgierig kijk ik eens rond. Kollega-schrijver Harold ligt eigenwijs in zijn slaapzak, als overdenkt hij zijn dagtaak. Op het gezicht van Gerry staat opperste gelukzaligheid af te lezen: zo af en toe mompelt hij iets van: "Hoe eh...is't nou (zucht)".
Hans verschanst zich in zijn slaapsponde, en trekt een allerliefst gezichtje van: "Waog 't is mèn wakker te maoken!".
Onze voorzitter ligt er net bij als hij zich in zijn funktie manifesteert: onzichtbaar. Maar niet onhoorbaar; van onder zijn slaapzak vang ik geluiden op als: "..iebe fa.ielie ..uster".
Norbert ligt op zijn buik, in zijn linkerhand een borrelglaasje, en zijn rechterarm over een soortement fles waarvan ik nog net 'and White' kan ontcijferen.
't Is me het stelletje kerels wel.

Het is inmiddels een kristelijk tijdstip om op te staan, en dus zullen we proberen de voorkant van de tent te bereiken.
Moeizaam ga ik staan. De kritieke afstand bedraagt ongeveer vijf meter. Dat is dus vijf meter hindernissenloop. Ik klamp mijzelf vast aan de eerste de beste paal, doe mijn ogen dicht en zwaai met mijn rechterbeen een eindje door de tent. Voel ik vaste grond? Een zucht. De voet staat. De rest er achteraan.
Nu komt het moeilijkste. De weg naar de tweede paal. Nu is het de beurt aan het linkerbeen. Voorzichtig....
"Au!!!"
Het is Gerard Sterke. Elke morgen raak, en niet eens expres! Moet-ie maar niet in de loop gaan liggen.
De tweede paal is bereikt. Nu sta ik aan het hoofdeinde van Sjef en Leo. En 't is misselijk wat je nu nog op je pad tegen zult komen: chipsbuilen, borrelglaasjes, mama mia's, gestrietzte bierglazen en -flesjes, macaroni, restanten bokworst ...
Een kleine aanloop, duiken .... en ja hoor, weer veilig overgekomen.

Mijn kollega-koördinator volgt in mijn voetsporen, doch minder omslachtig, getuigen de reaktie's binnen in de tent: "Au!!!", "Godver...!", "Rot op!", "Shit!".
Ook Antonius Servatius Johannes Petrus van Liempt is nu buiten.
"Goedemorgen Ton!"
"Grmpf."
"Goed geslapen?"
"Humpf."
Ton is begonnen aan zijn rekuperatie-periode. Eenieder die nu na half elf opkomt loopt kans de normale, vriendelijke, gezellig lachende koördinator aan te treffen.
De dagorde kan nu een aanvang nemen. Koffie-, thee-, afwas- en scheerwater opzetten, kaas halen, goedemorgen zeggen.
"Goedemorgen Piet."
"Goedemorgen Martien."
"Góedemorgen Henri!"
Henri is de derde die deze morgen de grote tent verlaat. Hij heeft broodsmeerbeurt, maar tevens een beetje moeite met het ontwikkelen van initiatief in deze.
Waarbij ter zijner verdediging kan worden aangevoerd, dat zijne Zeerhoogweledelbijzondergrootachtbaarenhoogwaardigdoorluchtiggeboren Heer zulke aktiviteiten in den regel ook overlaat aan zijn personele staf.
De 'verstandigen' blijven uitslapen, wan er zijn geen speciale plannen gemaakt voor deze dag. Maar een voor een druppelen ze toch naar buiten, de een zo mogelijk nog slapiger dan de ander.
Ook de familie van de Laar moet inmiddels wel wakker zijn:
"Toos?"
"Ja?"
"Waar zijn de koffiefilters?"
"In de afwasbak."

...
"Toos?"
"Ja?"
"Waar is de kaasschaaf."
"O, die is hier, wacht even."
De deur van de caravan opent zich, en in Lady Diana-look verschijnt onze keukenprinses in het daglicht.
"Goedemorgen Toos!" weerklinkt het eenstemmig uit tien kelen. "Goedemorgen. Oooh, zijn jullie al op?" Het antwoord op deze vraag behoeft uiteraard geen kommentaar.
Rond half elf verwaardigt ook Gerard het zich om op te staan. Zijn eerste gang geldt de voortent. "Is het ontbijt al klaar? Goed zo." Gerard had broodsmeerbeurt. Vandaar.
Martien en Piet diskussiëren over het al of niet naar Schnaus, Graubünden te rijden. Dat wilden ze vorig jaar al, alleen wisten we het toen niet. De afstand lijkt toch wat te hoog gegrepen voor één dag, dus gaat het -nog- niet door. In plaats daarvan rijden ze met enkele liefhebbers, waaronder Toos, naar Aarberg om wat inkopen te doen.
Iedereen is op het moment zo'n beetje op, en vermaakt zich op of rond het kampterrein met verschillende zaken, zoals daar zijn: afwassen (Servaas, Gerry & Lilian), badminton, voetbal, zwemmen, en een nieuwe dimensie aan onze sportieve aktiviteiten: Harold L. en Norbert, pingponggekken nummer 1 en 2 hebben namelijk al hun moed en duitse taal-kennis bijeengeschraapt om de familie Muster om de tafeltennistafel te verzoeken. Het pingpongseizoen is heropend.

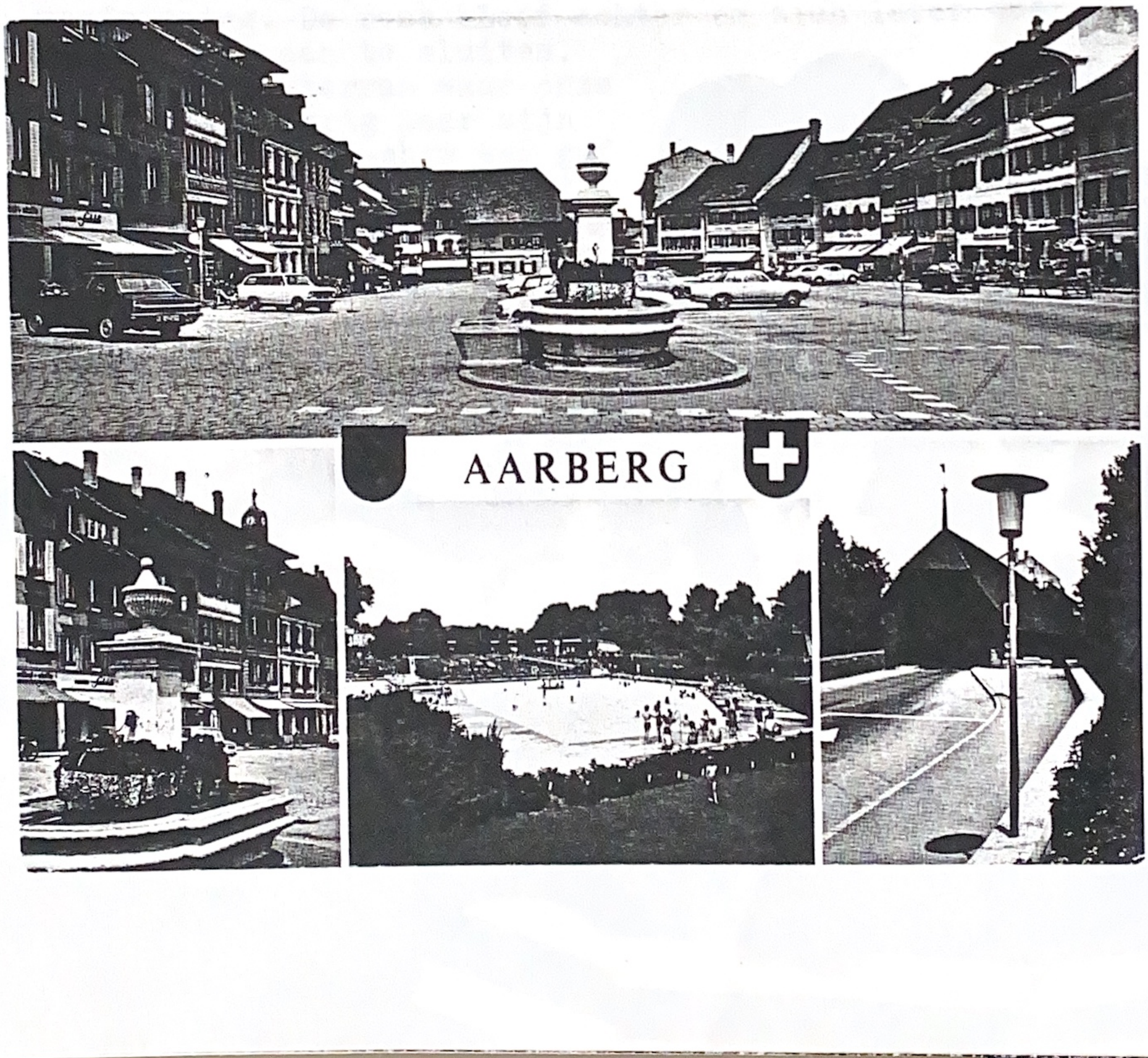

Al dat sporten en luieren maakt echter zweterig, zeker als Simon de Zon meent zijn stand op te houden en genadeloos 30+ naar het aardoppervlak zendt, en dus lijkt zwemmen het enige alternatief.
Geen nood, het inmiddels legendarische zwembad in Aarberg zal zeker geopend zijn, en als de chauffeurs de goedheid willen hebben ons daarheen te vervoeren...
Ons, behalve dan Ton (vanwege z'n mooie benen), Lilian (vanwege Ton) en Hans, want deze is zijn zwemband vergeten (of ligt de zwemmiddag van het vorig jaar hem nog té vers in het geheugen; het is louter toeval dat ondergetekende vandaag verslag heeft).
De armen, ze weten niet wat ze missen. Om Harold van de Velden te citeren: voor het mooie vrouwelijke schoon dat daar rond liep, daar zou zelfs Servaas een oogje voor gehad hebben.
Veel is er niet veranderd in een jaar tijd. De mooie meisjes van toen zijn nog mooiere meisjes geworden. Ik hoef de geachte lezers slechts te herinneren aan de tweeling in de zwarte bikini's, het meisje met het doorkijkbroekje en de diverse top-less-tops en zij weten meteen waar we het over hebben.
We geven wat shows weg in het water, bombarderen het duikterrein, en trekken wat baantjes, om daarna te gaan zonnen. Weer een kwartiertje water, weer wat zonnen, een wandelingetje (dat heeft ons beslist goed gedaan), en nog wat zonnen.
Het ritueel zou deze week nog enige keren herhaald worden, dus laten wij gedetailleerdere beschrijvingen graag over aan anderen.
Zo rond een uur of half vier nokte de eersten af om zich richting markt te begeven voor een broodnodige verfrissing. De rest bleef achter om zich later weer bij de club aan te sluiten.
Het beroemde terras waar onze vriend Hans vorig jaar zijn beruchte one-man-show weg gaf had helaas ruhetag, zo niet Gasthof Falcken. De bediening was niet slechts keurig maar ook het aanzien waard. Helaas verliet ze ons voortijdig, om vervangen te worden door .....

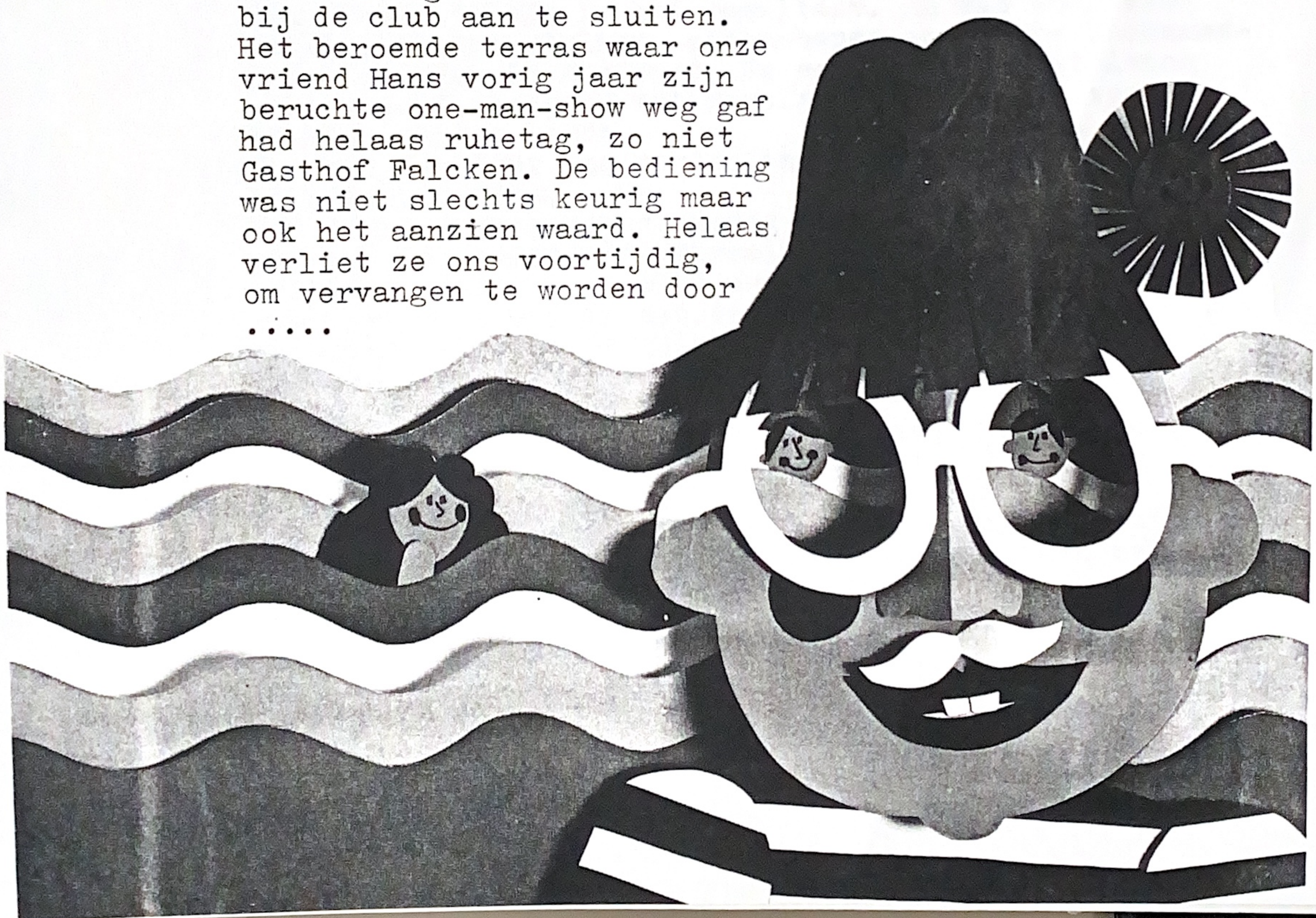

een rasechte acht-en-een-half.
Smaken verschillen, maar als U iets zoekt waar alle jongens van de Caba het over eens zijn, vraag dan eens naar het oordeel over 'Gretchen' van Gasthof Falcken.
Eenstemmige bewondering dan ook als even later de rest van de club zich bij hun kameraden voegt. Anders dan de laatsten uiten zij zich echter in banaliteiten, en wel zo erg dat de Fraulein op een gegeven moment meent te moeten vragen waar ze vandaan komen. "Aus Holland!" Het antwoord spreekt boekdelen. Ze knipoogt maar eens onzichtbaar naar de andere groep Cabanen.
"Sind sie denn aufs fahrrad?" vraagt ze kwasi-belangstellend verder. De luidruchtige ontkenning moet duidelijk maken dat de Caba met de auto in Zwitserland is. Het vrouwtje wijst Jerôme (wie anders, nietwaar Jerôme) aan en vraagt of dat dan misschien de chauffeur is. Een bevestiging is haar antwoord, maar op hetzelfde moment draaien Piet en Ad het marktplein op, en moeten we aantreden voor de terug-reis. Vrouwlijntje lief zwaait ons nog uit ook!
Het eten staat klaar in Meikirch, en is in een woord: onbeschrijfelijk.
Aan tafel praten we nog wat na over de middag, waarbij Anton Henri beschuldigt van het drinken van bier. De graaf kan zo'n beschuldiging natuurlijk niet over zich heen laten gaan, en antwoordt met z'n zatte kop: "Ik heb mar 'n haffes glas op."
Gerry en Ton zetten zich na het diner aan de afwas, geassisteerd door een lieftallig -en verliefd- meisje. De rest van de club gaat plat, maar niet voor lang, want de voetbal roept weer.
Een nieuwe finale is het resultaat. En wat voor een! Ballen, kledingstukken, scheenbenen en andere lichaams-delen vliegen in het rond. Na een tijdje raakt Anton geblesseerd, hetgeen tot gevolg heeft dat het spel stukken minder wordt.
Als het daglicht ons verder in de steek laat is het tijd voor koffie.
Het dagprogramma van woensdag wordt vastgesteld: gepoogd zal worden de Grimselpass te beklimmen. Dat betekent reveille om 0700 uur, en daarom verloopt de rest van de avond in een bezadigde rustgevende sfeer. Er wordt een kaartje gelegd, een rondje gekletst, en in twee groepen een primitieve vossenjacht georganiseerd. Wie was dat die ooit zei, dat er teveel gedronken wordt op Caba-kamp? Deze avond gingen welgeteld twaalf flesjes bier op. En dat met twintig man!
Voor de statistieken vermelden we nog, dat voor middernacht eenieder in zijn slaapzak lag. En binnen het kwartier was alles in diepe rust.
Of niet?
"Proost!" zegt Norbert nog een keer.
Proost, Norbert!

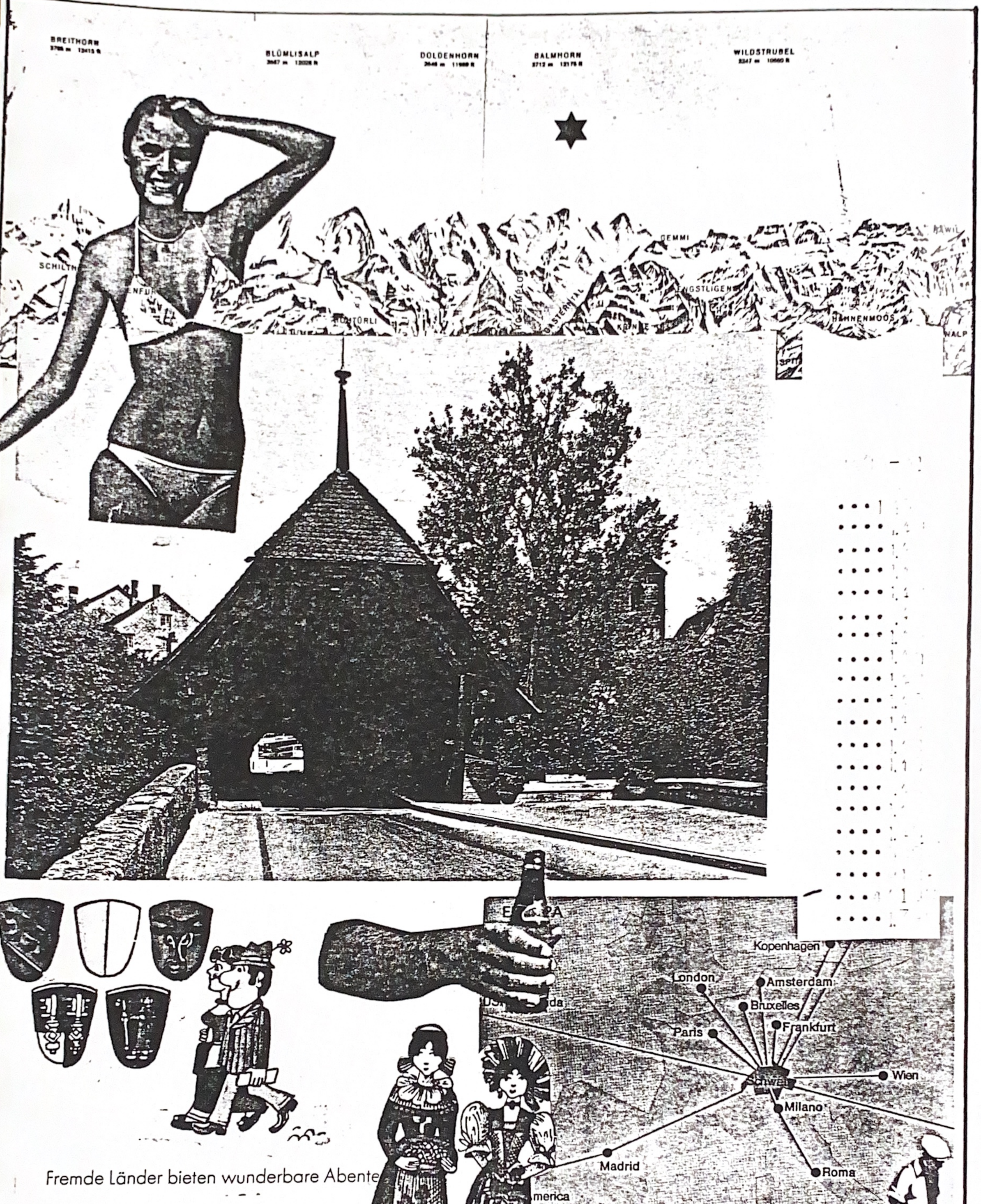
BREITHORN
BLÜMLISALP
DOLDENHORN
BALMHORN
WILDSTRUBEL
SCHILTH
GEMMI
HOHTÜRLI
HIMMENMOOS
Europa
Kopenhagen
London
Amsterdam
Bruxelles
Paris
Frankfurt
Wien
Milano
Madrid
Roma
Fremde Länder bieten wunderbare Abente
THERMALQUELLEN VALS, GRAUBÜNDEN
SOURCES THERMALES DE VALS, GRISONS (SUISSE)
BIERE 1788 CARDINAL BIER

Meimorgen

in augustus.

Cath. van Rennes.

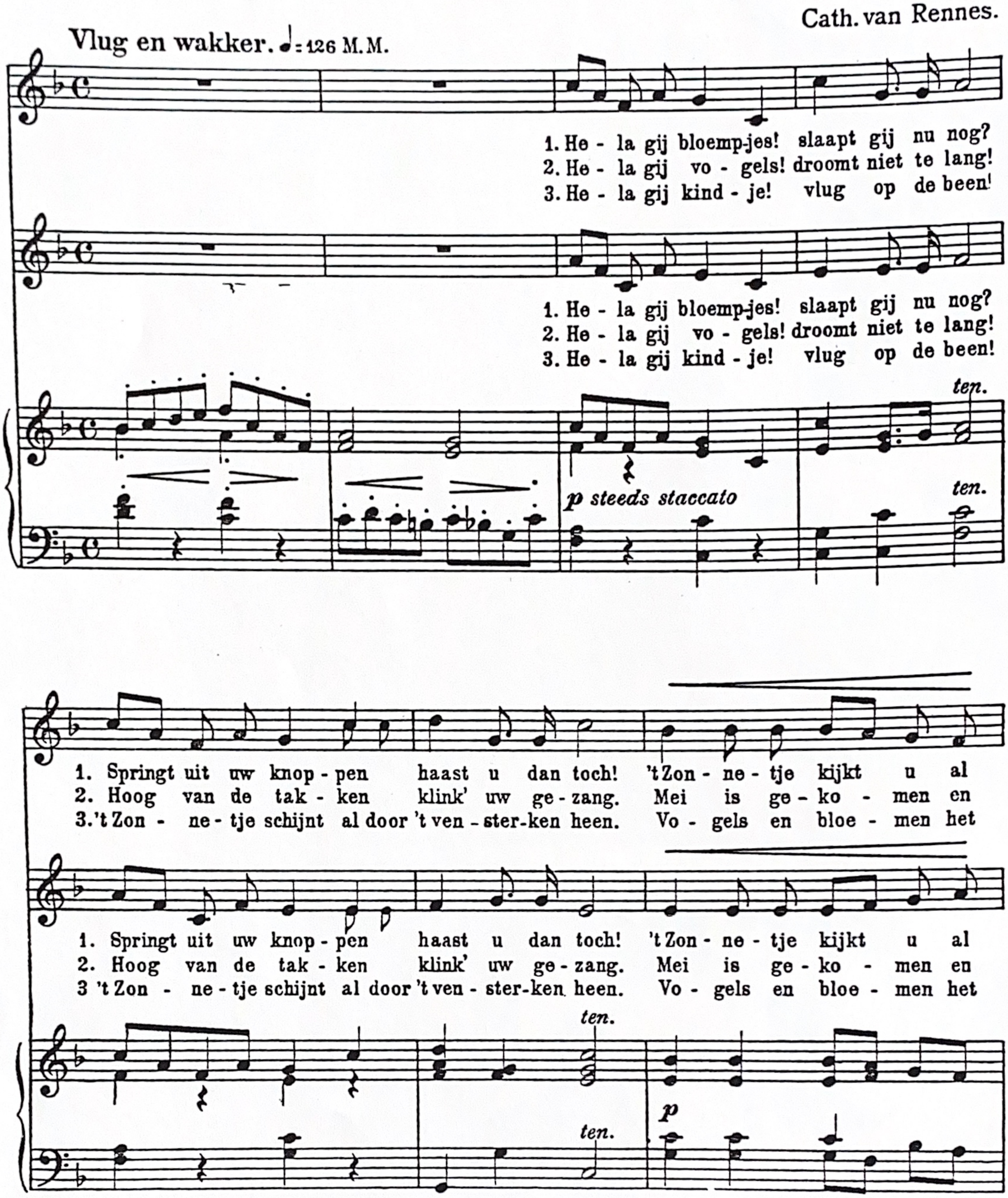

Overgenomen uit Cath. van Rennes „Levenslust". 6 tweestemmige kinderliederen met pianobegeleiding. Uitgever J. A. Wagenaar te Utrecht.

1. vlak in't ge - zicht,— Bloem-pjes, ont-waakt toch! het is al zoo licht!—
2. heeft op het veld— Dui - zen - den bloe - men ten - toon - ge - steld—
3. wach - ten haast moe,— Roe - pen het vroo - lijk „Goe - mor - gen" u toe!—

1. vlak in't ge - zicht,— Bloem-pjes ont-waakt toch! het is al zoo licht!—
2. heeft op het veld— Dui - zen - den bloe - men ten - toon - ge - steld—
3. wach - ten haast moe,— Roe - pen het vroo - lijk „Goe - mor - gen" u toe!—

Ped. *

f *ten.*

1. Bloempjes ontwaakt toch! het is al zoo licht!
2. Dui - zen-den bloe-men ten - toon - ge-steld.
3. Roe-pen het vroo-lijk „Goe - mor-gen" u toe!

f *ten.*

1. Bloempjes ontwaakt toch! het is al zoo licht!
2. Dui - zen-den bloe-men ten - toon - ge-steld.
3. Roe-pen het vroo-lijk „Goe - mor-gen" u toe!

f *ten.* *ten.* *mf* *ten.*

Ped. * Ped. Ped. Ped.

W

h.k.h. prinses irene (1939) 5

04.00 in de morgen. Ik ontwaak uit mijn dromen.
Kijk slaperig een keer de tent rond en m'n oog valt op een brandend zaklampje. Wie heeft er nu op dit tijdstip een zaklamp aan? Even goed kijken, het is Harold v.d.V. (v.d.V. voor de duidelijkheid, dus niet te verwarren met Harold v.d.L. want dat is Harold van de Laar en degene waar ik het over heb is Harold van de Velden).
Ik roep zijn naam en vraag waarom zijn zaklamp aan is. "Huh, oh, m'n slaapzak lag een beetje verkeerd en nou ben ik hem goed aan het leggen.".
Nou ja, dat zal wel weer. Ik slaap weer in.
Na een uurtje of drie word ik wakker getrapt door een van onze koördinatoren. Dat is waar ook, we gaan vandaag naar de bergen. Dus maar even assisteren bij het wakker maken van de rest van de club.
Na wat kommentaar is het grootste gedeelte wakker, de overigen half wakker. Iedereen gaat zich wassen en dat maakt iedereen wakker.
Nu nog ongeveer een half uurtje en het eten is klaar.
Hans maakt van deze gelegenheid gebruik om zijn gewoonlijke ochtenddutje te gaan doen op de W.C.
Hij belooft op tijd terug te zijn.
De thee en het eten is klaar. Iedereen eet zijn buikje vol.
Even nog wat rond sjokken en dan kunnen we op weg naar de sneeuw.
De reis verloopt goed en we stijgen hoger en hoger.
Ook nog een lekker stuk hobbelweg omdat ze daar aan het werken waren.
De sneeuw komt al dichter en dichter, tot we er tussendoor rijden. Nu nog een goede parkeerplaats uit zoeken. Dat is natuurlijk zo gebeurd. Maar niet heus.
Het ijverig zoeken helpt echter en we vinde n een plaats.
Dan word er afgesproken hoe laat we weer bij elkaar komen. Er word half vier gezegd en we gaan daar allemaal mee akkoord.
De groep splitst zich in tweeën. Ik ga met Gerry, Henri, Jerôme, Harold, Henk, Gerard, Marcel en Leo de dichtst bijzijnde berg beklimmen.
De eerste sneeuwvlek word gepasseerd en dit is de plaats waar Gerard de groep verlaat en weer terugkeert naar de rest in het dal.
Wij gaan met acht man verder.

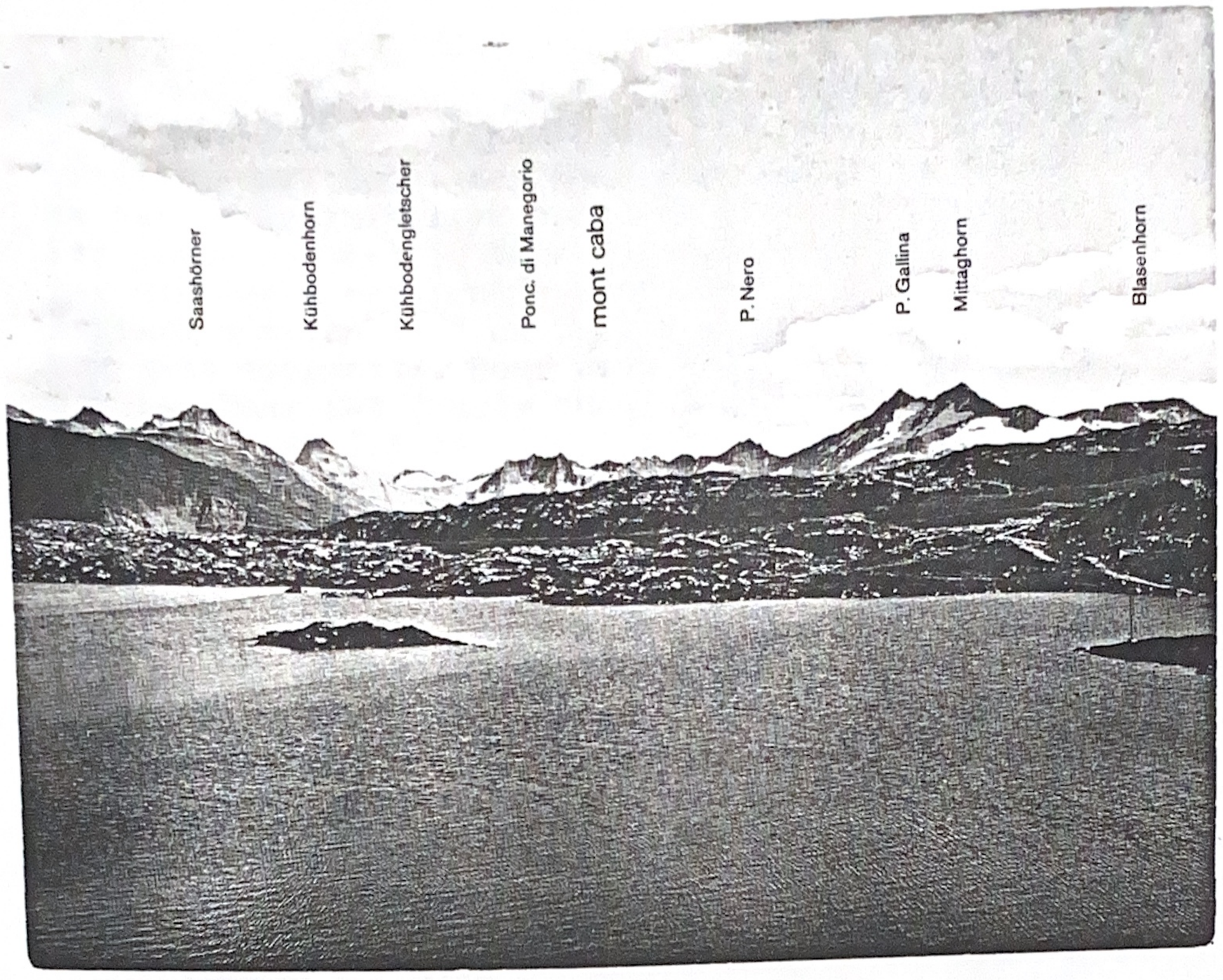

De beklimming verloopt zonder moeilijkheden en allen bereiken we de top van de berg. Gerry wil hier toch een foto maken want dat is altijd een leuke herrinnering aan een geslaagde beklimming. De zelfontspanner krijgt werk aan de winkel. We gaan op de top staan en Gerry stelt zijn fototoestel in.
Enkele steentjes eronder voor een goede foto, want alleen knieën erop is geen mooi gezicht. Ja, allemaal klaar, klik, nog tien sekonden en de foto word gemaakt. In deze tijd moet Gerry zich naar ons haasten. Dat doet hij dan ook, al verliest hij onderweg zijn halve bezit. Nog een foto voor de zekerheid.
Nu gaan we aan de afdaling beginnen. Via kleine sneeuwplekjes skieën we tot aan een grote plak sneeuw.
Dit is wel stijl, maar ja, we moeten langs dus op weg. Jerôme en ik gaan voorop. Toch gaat dit nog hard, even wat remmen. Plotseling komt Henk langs met een vaart als weet ik wat. "Goeie sneeuw, hè, goeie sneeuw!". Nu wordt het voor hem ook tijd om te remmen. Na een remspoortje van ongeveer 30 meter staat ook Henk stil. De rest volgt op enige afstand.
Even wachten en dan weer verder. Nu gaat het wel beter. Oeps, even een kloofje ontwijken.
Eindelijk zijn we beneden.
We besluiten om in het hotel te gaan eten.
Iedereen heeft tenminste honger gekregen.

We krijgen een lange tafel. Jerôme, Harold, Gerry en ik bestellen frites met een of ander soort vlees erbij. Marcel neemt een knakworst bij zijn friet en Leo en Henri willen eens wat anders proberen. Zij nemen spaghetti. Maar eerst wat fris, waarbij Leo overigens een rondje overslaat.
Na tien minuten word de frites al geserveerd. Maar nog geen spaghetti. Maar even wachten tot die er ook is. Maar het duurde nogal lang dus begonnen we maar aan onze frites. Terwijl we de helft van de frites al is gesneuveld informeert Leo even waar de spaghetti blijft. "Die komt zo!" wordt geantwoord. Toch is de frites al op voordat de spaghetti is gearriveerd. Het geheel ziet er niet erg smakelijk uit, maar Henri en Leo werken de spaghetti toch naar binnen ook al was hij niet erg lekker.

PASSUGGER RHÄZÜNSER

...t Melone garniert / assiette de salades et melon

Sa... mit Melone / assiette de salades divers/melon 7.5o
Hors d,'oeuvres Teller 11.— Kaltes Roastbeef mit Salat 11.—
Aufschnitteller mit Salaten / assiette anglaise garni 8.5o
Geflügelsalat garniert mit Melone / chickensalades 9.5o

Tagesmenus
****
Rigatoni al " Forno "
mit gemischtem Salat
——————oder ——————
Russische Eier garniert
mit Salaten / Melone etc.

1
8.5o
2

Menus du jour
****
Gratin de pâtes " al forno "
salades mêlée
——————ou ——————
Oeufs à la russe garni de
salade et melon / jambon

Bauernbratwurst mit Kartoffelsalat/ saucice de porc rotie 7.5o
" mit Rösti und gemischten Salaten 9.—
Paniertes Schnitzel p.frites und Salat 8.5 tr, pané 9.5o
Kotelette Teller garniert / cote de porc garni ou salades 12.5o
Rumpsteak Café de Paris p. frites und diverse Salate 14.5o
Kalbs - Morchelrahmschnitzel Teller mit Salate Nüdeli 15.5o
Entrecote mit Pfeffersauce mit Reis od. p.frites Salate 18.5o
Eglifilets Teller / filets de perches aux amandes 14.5o

Geflügelsuppe. oder Melone — Potage crème de volaille / melone

Rinds - Mignons Morchelsauce
Maxim Kartoffeln
Gemüsegarnitüre

3

Mignons de boeuf au morilles
pommes Maxim
garniture de légumes

Café glacé oder Fruchtsalat — Café glacé ou salades de fruit

Komplettes Tellar Menu 18.5o menu complet
nur Tagesteller 14.5o assiette seule

Forelle blau / truite au bleu 13.5o Müllerinart p. nature 14.5o
Kalbs - Wienerschnitzel garniert mit Gemüsen p.frites 17.5o

De tijd van betalen is inmiddels weer aangebroken en er word weer appart betaald.
Marcel verdient door een rekenfout(je) van de serveerster weer een paar frank.
Nu de rest van de club maar weer opzoeken. Die zijn zó gevonden, ze zaten toevallig aan de andere kant van het hotel aan een terrasje wat te nuttigen.
Eens horen wat die te vertellen hebben.

(Terwijl de eerste groep bergbeklimmers al weer op de terugweg is, vertrekt een tweede groep waaghalzen, bestaande uit Johan, Gerard, Harold, Norbert en Anton, vanaf de Grimsel-passhöhe voor dezelfde onderneming. red.).
Niet iedereen vindt het zo broodnodig om het topje van de berg van dichtbij te gaan bezichtigen. Met name de wat bejaarder en bezadiger types, met name die figuren die hun persoonlijkheid zover ontwikkeld hebben dat het voor hen niet nodig is om zichzelf voortdurend te bewijzen (Toos, Ad, Ton), met name die ene deelneemster die wat minder waaghalzerig is aangelegd, dat ene lid dat nogal schrikachtig is uitgevallen (Hans, wie anders?), en die ene Cabaan die halverwege de beklimming plotseling het betrekkelijke van zo'n onderneming inziet (Norbert), zij allen houden het voor gezien en laten de top voor wat zij al eeuwenlang is .... de top.
En wat zou je toch eigenlijk ook?
Zo'n ding ligt er al duizenden jaren, en of jij er nou tegenop klimt of niet, 't zal er niet mooier of lelijker van worden. Het enige wat zo'n klauterpartij je oplevert is een naar hartelust bevredigde prestatiedrang en verder ademnood, kletsnatte sokken, ziependе schoenen, als je niet goed uitkijkt een paar gebroken poten en als je weer beneden bent ruzie met de andere groep omdat niemand precies weet waar de top nou eigenlijk ligt!

Nou weet ik met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid dat koördinator-redaktielid Anton zit te popelen om deze passage te voorzien van een redaktioneel kommentaar dat er niet om liegt, vandaar dat ik hem maar vóór ben.
De werkelijkheid is natuurlijk dat de niet-klauteraars geen zin hebben om zich in 't zweet te werken, of het risiko niet willen lopen om halverwege zo'n berg naar beneden te mieteren, of 't stomweg niet kunnen.
Maar je moet toch wat doen om jezelf goed te praten nietwaar?

Zo rond een uur of twee is alles weer kompleet verzameld op een van de ook op de Grimsel niet te missen terrasjes. Enkelen zitten aan een zwak-alkoholisch versnaperingetje, anderen liggen dapper te bewijzen dat Cabanen wél zonder bier kunnen en proberen nóg bruiner te worden dan ze

al zijn en een derde groep houdt zich bezig met een spelletje dat ze sedert hun kinderjaren al niet meer gespeeld hebben: "steentjes-in-het-water-gooien". Nou ja, als je maar bezig bent.

Om half drie stapt alles weer in de auto's en wordt de terugreis aangevangen. De bedoeling is om de 'Aareschlucht' met een bezoek te vereren. De Zwitserse wegenbouwers blijken nou niet bepaald 's-werelds snelste aardbolstoffeerders te zijn. Zij zijn tenminste sedert onze passage van vanmorgen nog steeds niet klaargekomen met hun werk, zodat de weg naar beneden er nog even rotzooierig bij ligt als een paar uur tevoren. Maar eerlijk is eerlijk, die jodelaars zijn bepaald niet bang van een klein beetje gruwelijk veel en moeilijk werk: wat die kerels aan durven pakken, daar kan je rustig je petje voor afnemen.

De zon brandt nog steeds op de afdalende auto's en de temperatuur in de voertuigen stijgt met de minuut. De slapers krijgen als gevolg daarvan de overhand en menigeen doet fluks een dutje.
Als we beneden zijn aangekomen blijkt dat Johan datgene gedaan heeft waar elke Cabaan hem van verdenkt maar wat hij nooit heeft willen toegeven: hij knijpt de katjes in het donker.
Alhoewel ..... in het donker? Zelfs op klaarlichte dag heeft hij zich zo te zien niet eens in kunnen houden!
Want met een vredig gezicht heeft hij zich tegen de blote arm van Toos genesteld en is naar dromenland vertrokken. Hij ligt er zo intens gelukkig bij, met zo'n innig tevreden trek op zijn babyface, alsof hij in dat éne uurtje de gemiste moederliefde van een hele week ligt in te halen. Of hij in werkelijkheid zo onschuldig is als hij er uit ziet? Ik weet het niet. Zo'n afgezakt schouderbandje dwingt wel tot erg diep nadenken.

Het voorgenomen bezoek aan de 'Aareschlucht' blijkt niet voor iedereen een must en de passagiers van de bus hebben er helemaal geen trek in. En wat stelt die 'Aareschlucht' nou toch ook eigenlijk voor? "Niks meer als een of ander riviertje dat toevallig hier tussen de rotsen doorloopt."
(origineel citaat van een der busgangers).

En wat doe je dan in zo'n geval? Nou, dan rij je toch gewoon door en dan ga je toch iets anders zoeken? En dan probeer je toch iets origineels te verzinnen? Iets wat alleen in Zwitserland maar kan? En wat kan nou wél in Zwitserland en niet in Nederland.....?
Het antwoord is eenvoudig: zwemmen in de Brienzer See. En dat gebeurt dan ook.

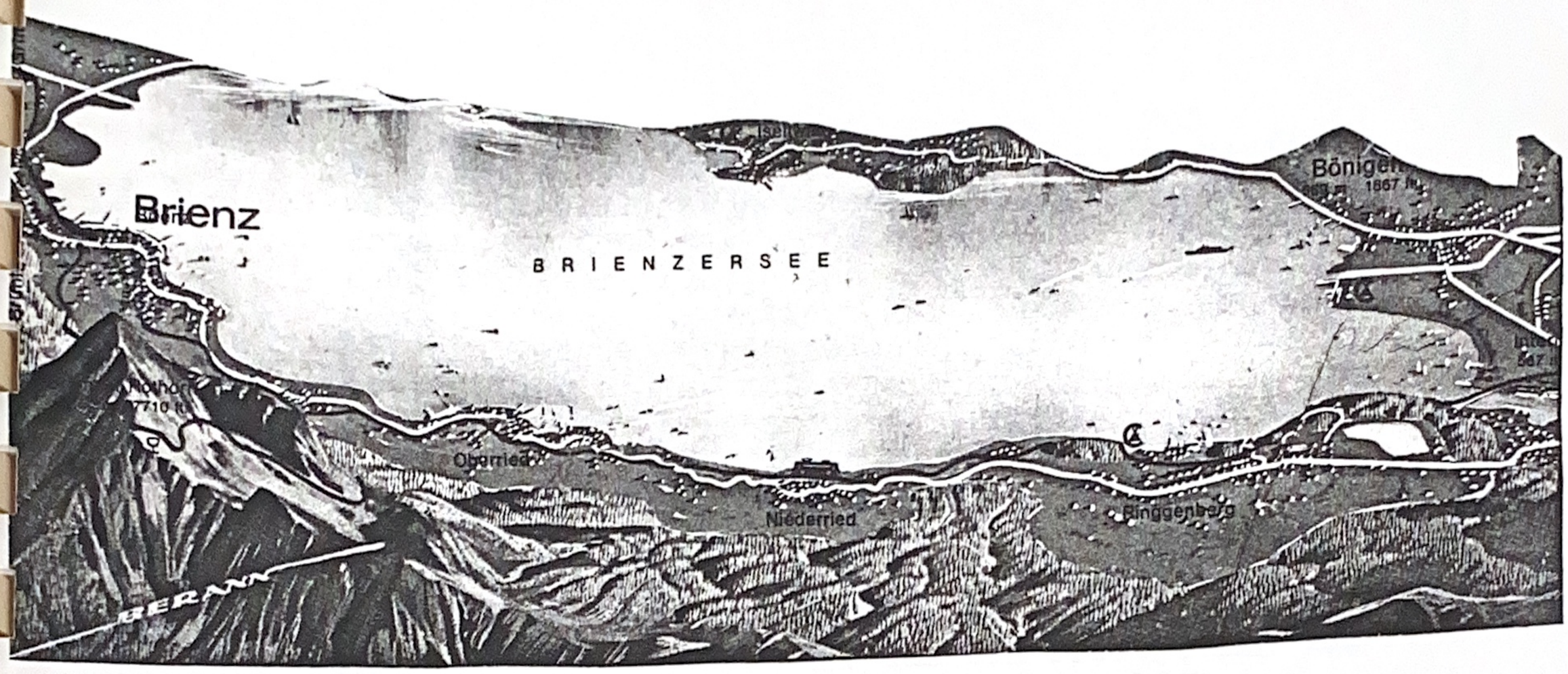

De handvol dapperen die het water inspringt heeft er echter al snel tabak van. Ondanks een buiten-temperatuur van 31 graden is het water toch nog aan de behoorlijk koude kant. Elke Zwitserse inboorling weet dat maar een gemiddeld Cabaan denkt daar natuurlijk niet bij na, tjoept hals over kop de Briezer vijver in, schrikt zich de pleuris van de kou, komt haast-je-rep-je het water weer uit, gaat op de kant staan bibberen en verklaart dan volmondig: "dat het best wel lekker water is.
Ondanks het feit dat Martien geen duik in het 'verfrissende nat' neemt, voelt hij na een minuut of vijf toch nattigheid.
Want bij een van de duikpartijen vanaf de wallekant schrikt hij zich een hartkollaps als hij zeven Cabanen het water in ziet springen maar er slechts zes weer boven komen. Gelukkig heeft hij verkeerd geteld. D'r wordt achter zijn rug een beetje mee gegrinnikt. Volkomen ten onrechte.

Als we terug zijn op het kampterrein moet het avondeten nog helemaal worden klaargemaakt. Geen nood, de keukenploeg zal wel eens even flink de handen uit de mouwen steken ..... dat duo is natuurlijk pleiten. Een drietal vrijwilligers neemt de honneurs waar, ontdoet de bintjes van hun huidje, schilt de aardappels, verlost de pat atten van hun omhulsel en jast de piepers. Met vereende krachten staat binnen drie kwartier de warme hap voor 20 hongerlappen opgediend.

Ook Toos laat zich de maaltijd goed smaken, zij weet dan ook wat er in zit. Wat ze echter niet weet, is, dat het snoertje witte kralen dat ze draagt inmiddels de geest heeft gegeven. De kraaltjes blijken stuk voor stuk op de hoogte met de wet van de zwaartekracht en wat Cabanen doorgaans niet doen, doen zij wel ..... zij gehoorzamen. Eén voor één rollen ze stilletjes naar beneden en gelukkig voor de tafelgenoten ..... niet aan haar rugzijde, maar keurig, zoals ieder rechtschapen en gezond Cabaan zou wensen: de aktiviteiten spelen zich op, tussen en rond de frontpartijen af.

Toch een olijke bezigheid, om zo eens te bekijken waar die kraaltjes nou toch precies blijven.
Totdat ook Toos het in de gaten heeft. Verontrust rukt zij haar truitje een eind naar voren, kijkt naar beneden, inspekteert het voorlopige landingsterrein van de ontsnapte ondeugden en gilt "Oh ... moeten jullie hier nou toch eens kijken!".
Als een duvel uit een doosje staat Martien recht overeind. "Ja, dat zullen we wel eens efkes doen ja". Wie had dat nou gedacht?? De snoeperd.

Als Toos haar zaakjes weer helemaal op orde heeft en eindelijk en ten lange leste uitgegierd is, kan alle etensrommel aan de kant. Afwassen en koffiezetten is niet meer dan een fluitje van een cent. In de grote tent hebben ze kennelijk ook een fluitje van een cent gevonden, want daar zit met toch een soort van een James Galway te jongleren met zo'n pokkeding van een blokfluit.
Rillingen over je rug meneer, volgende keer maar liever thuislaten.
De fluit of de fluitist .... dat mogen jullie zelf weten, maar een tweede koncert van dit kaliber is me iets teveel van het goede.

Als alle rommel aan de kant is, de rust is wedergekeerd en we ons geestelijk gaan voorbereiden op de gencegelijke geneugten van de komende avond, heeft Martien voor een aantal van ons een geweldige verrassing. Zoals gewoonlijk heeft hij weer eens met iedereen staan buurten die hij tegen het lijf loopt en helaas ..... de gelukkige van de afgelopen keer was onze vriendelijke 'Stöckli'- bewoonster 'Frau Doktor'. Of de volwassenen van het gezelschap vanavond de nederige stulp van het medicinale tweetal maar eens wilde komen bezichtigen, zo luidde de boodschap. "En dat is heel erg bijzonder interessant." voegt Martien er aan toe, waarschijnlijk om de anderen te overtuigen.
De koördinatoren begrijpen elkaar onmiddellijk en stilzwijgens besluiten beiden dat zíj zich dan maar zullen opofferen en bij de jonge jongens zullen blijven opdat de andere vier zich die avond kunnen verblijden in een bijzonder interessant bezoek op intellektueel nivo.
Gelukkig ..... Piet heeft ineens last van onvolwassen trekjes en meent dat zijn aanwezigheid geen enkele luister zal bijzetten aan het illustere gezelschap dat Neerlands kleuren gaat vertegenwoordigen in het Zwitserse. Hij blijft dus thuis en handenwringend (neemt U mij niet kwalijk, dit moet zijn handenwrijvend) sluiten die twee gelukszakken van koordinatoren zich bij de uitverkorenen aan. In het kielzog van Martien trekt het gezelschap richting 'Stöckli', een fijne avond tegemoet. Anton en Ton sjokken wat achteraan, ... geslagen honden?

Hoe wreed kan de wereld op zo'n avond toch zijn!
En dan zit je daar bij zo'n dokter en z'n vrouw te zitten! En dan krijg je meteen al op je lazerij omdat 'Frau Doktor' niet eens 'Frau' Doktor blijkt te zijn, hè Martien.
En bovendien is die tante van dichtbij verre van mooi, dus dat plezier heb je ook al niet!
En dan wordt iedereen gevraagd wat ie voor de kœst doet en dan wordt je overgeslagen, hè Toos.
En dan zeg je zelf netjes 'Wirtschaftsprüfer' en dan kijken die Zwitsers of ze het in Keulen horen donderen. En Keulen ligt nog veel verder van Meikirch af dan van Boxtel!
En 'mevrouw' komt uit Duitsland, of Polen of Rusland .... weet ik veel. En daar is ook alles 'besser'.
En dan krijg je echte Duitse 'jenever'. Die natuurlijk niet te zuipen is! En dan hoor je vanaf het kampterrein weer een lachsalvo omdat er die avond natuurlijk wél bakken worden getapt.
En dan mag je eindelijk de 'interessante woning' eens zien en dan blijkt het een onlogisch ingedeeld slecht in elkaar getimmerd soortement van onderkomen te zijn, waar je je kont nog niet keren kan en je onophoudelijk je kop en je enkels stoot tegen van allerhande uitbouwsels die ze daar voor dorpel en trap en zo laten doorgaan.
En dan mag je eindelijk weer terug en dan hoor je van 'en we hebben gelachen' en 'd'r zijn me toch een zooi moppen verteld'.

En dan kruip je maar in je slaapzak.
En dan zoek je maar wat troost bij Ome Pieter B. Zijn brouwsel smaakt namelijk wél. En dan denk je bij jezelf "'t is morgen wel weer gezakt.".
Welterusten.

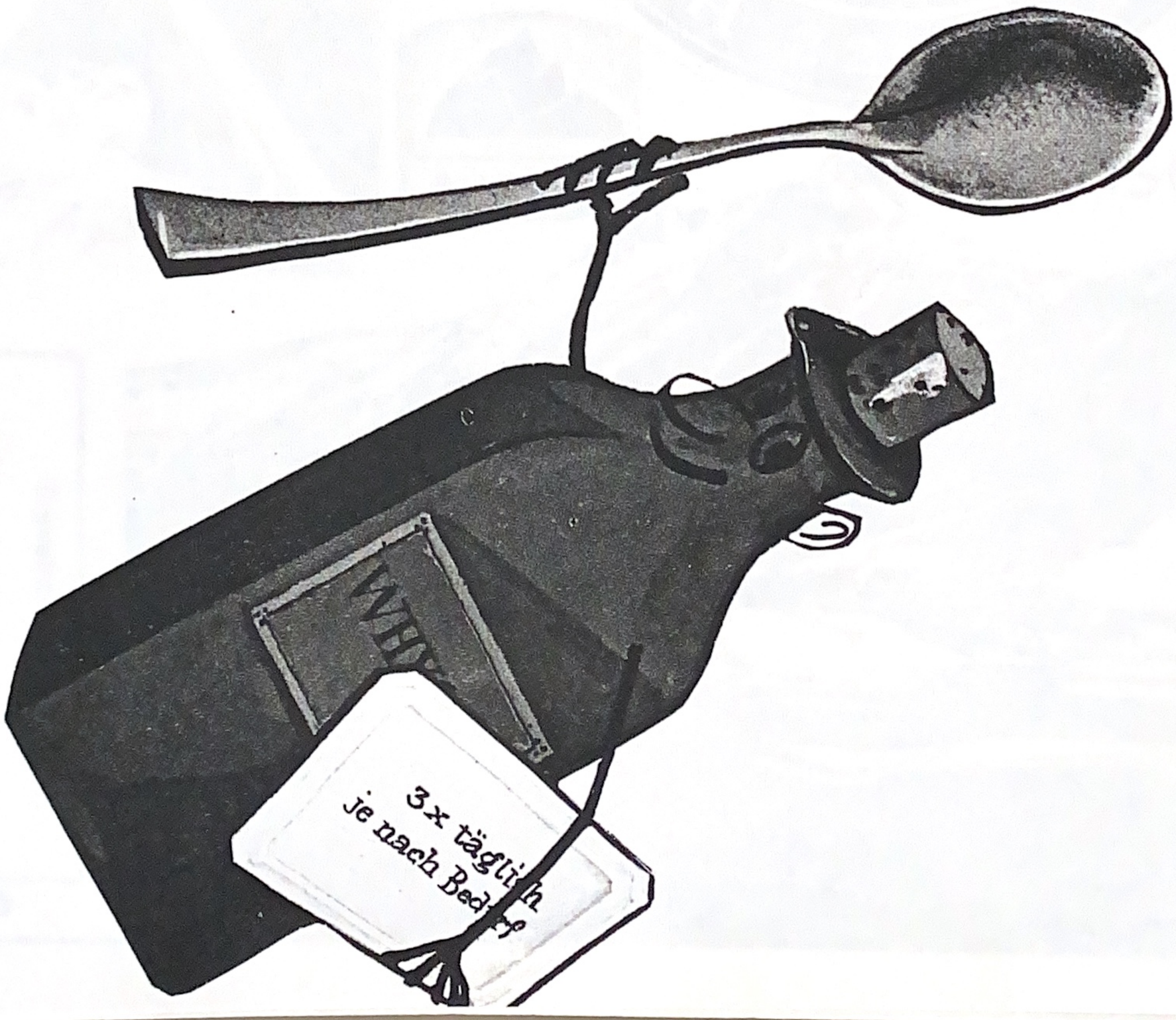

Berner Oberland

Jungfrau-Region

Schweiz Switzerland Suisse Svizzera スイス

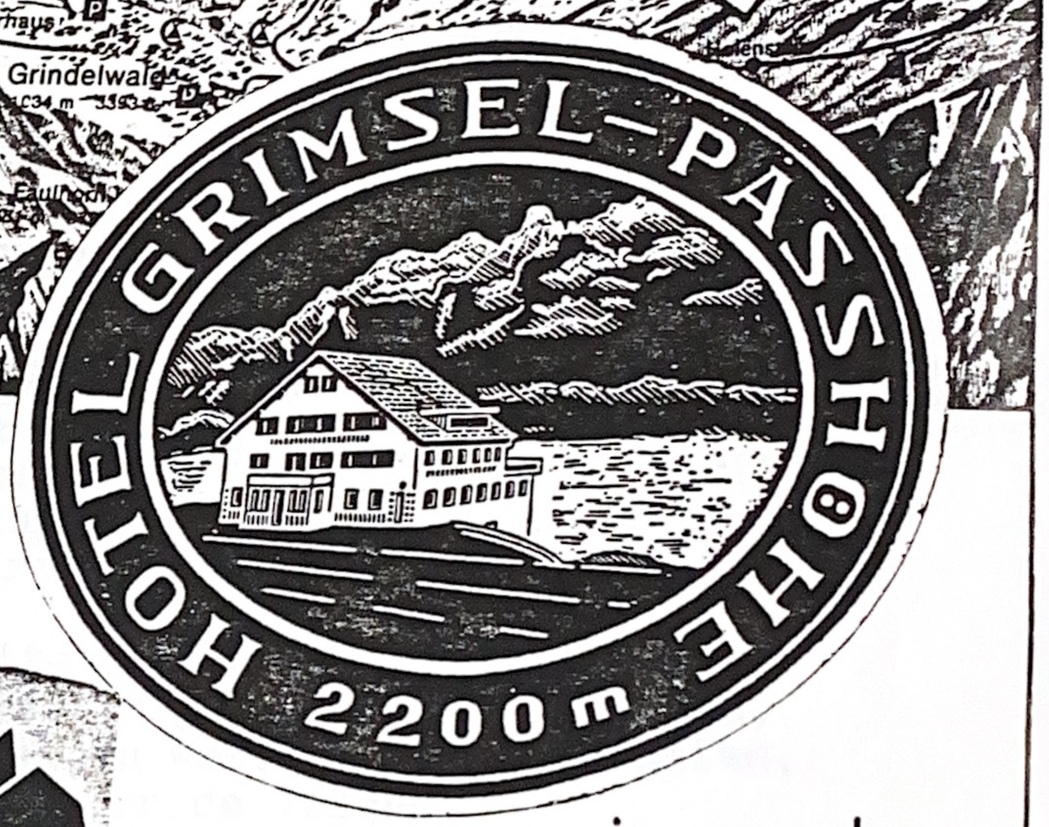

grimsel

D 6

Ik opende zeer moeizaam mijn slaperige ogen en zag buiten het zonnetje al schijnen. Martien was al wakker en maakte aanstalten om zich te wassen. Aangezien Marcel en ik (Leo,red.) vandaag het kampverslag moesten schrijven stond ik alvast als eerste van de jongens op en ging mij zeer voorzichtig wassen.
Daar de afwasploeg van vandaag nog niet paraat was en het erg slordig stond om alle glazen en kopjes vies te laten staan begonnen Martien en ik alvast aan de afwas. Omdat er bij een ontbijt nu eenmaal een lekker stukje brood hoort, ging ik maar even brood halen.
Intussen was Piet ook wakker en hij schoot zolang wat geld voor bij afwezigheid van de penningmeester.
Het is inmiddels half tien geweest.
Op de terugweg van het winkeltje liep ik even langs het weerstationnetje en zag dat het groene lampje brandde en het 22 graden was; dat beloofde nog wat voor vandaag.
Weer op het kamp aangekomen ging de caravandeur open waaruit een zeer slaperig hoofd van Toos uitkwam al zeggende: "Ooh, zijn jullie nu al wakker?".
Nu kwam er ook beweging in de bruine tent waar Sjef en Marcel als eersten hun blote benen aan de zon toonden.
Sjef snelde in een rottempo naar de jerry-cans om het laatste restje water te gebruiken voor wassen, zodat Marcel de klos was en water moest gaan halen, geassisteerd door Harold van de Velden.
Er kwam ook beweging in de achterkant van de tent waar Anton zich naar buiten worstelde met een lege fles bier in zijn hand. Even later zagen we hem weer uit de tent komen ditmaal echter met twee lege flessen in z'n handen. Waarna enkelen ineens helderheid kregen waar de verdwenen volle flessen de vorige avond waren gebleven. (Dit is niet wat jullie allemaal denken!red.)
Ook Johan, onze alom geëerde voorzitter?,verscheen onder de luiffel van de tent en maakte met een luidruchtig "Chit" kenbaar dat hij probeerde wakker te worden.
Bij het ontbijt was Hans vol ijver bezig met thee zetten wat hem niet gemakkelijk viel als volleerd kok; thee wordt namelijk gezet met de theezakjes <u>in</u> het water en niet erboven. Hè Hans?

Na het ontbijt zijn enkelen in het privé zwembadje van de familie Muster gaan zwemmen. De temperatuur was al behoorlijk opgelopen, en er werd besloten in het zwembad van Aarberg te gaan zwemmen deze middag. Enkele chauffeurs waren zo vrij om ons naar Aarberg te rijden.
Zo kwam het dat we rond 1 uur bepakt en gezakt in de busjes zaten en rond half twee in Aarberg waren. Waarna een uitvoerige bestudering van de intree prijzen volgde. Er werd besloten dat wij een groep studenten waren waardoor wij 0,5 frank bespaarde op de gewone prijs.
Nadat een mooi plaatsje was gevonden met schitterend uitzicht over het natuurschoon, er waren zelfs bomen te zien. De kleren vlogen in het rond en al snel lagen enkele Cabanen in 't water en na 'n tijdje vergezeld door de treuzelaars. Om kwart over vier was de pret over en stonden wij weer bij de uitgang. Om met een versnelt tempo naar Gasthof Aarberg te snellen waar we een oude kennis hoopte te zien. Helaas was het vandaag ruhetag in het gasthof zodat een ander terras werd opgezocht, met aan het ene uiterste Anton, Johan, Norbert, Henni, Gerry en aan 't andere uiterste Harold, Harold, Gerard, Sjef, Jerôme, Leo, Henk en ik (Marcel,red.).
Na wat verfrissing in de vorm van een geel met schuim bedekt drankje stipt 5 uur waren Piet en Ad met auto's op het marktplein gearriveerd. Ze moesten nog even wachten. Sjef, Leo, Jerôme en ik gingen in een klein winkeltje nog wat vooraad inslaan. Waarna de terugreis werd aanvaart, en op 't kamp met 't eten werd begonnen. Zoals altijd smaakte het voortreffelijk. Een klein ongelukje gebeurde toen. Toos had namelijk met al haar gefriemel aan haar kralenkettinkje het toutje gebroken waardoor alle kraaltjes in haar jurk verdwenen. Waarna zij haar jurk naar voren trekkend riep: "Ooh kijk nou toch hier!". Martien, deze kans met 2 handen aangrijpend, schoot omhoog van z'n stoel en riep: "We zullen wel komen kijken, maar waar?"

Besloten was om deze avond naar het beroemde Bern bei Nacht te gaan.

½= Tag Jour Day		Aarberg
täglich chaque jour daily	1.1. - 31.12.	
Schanzenpost Ab/Dep. 13.50 h et. 18.00 h		Preis: Prix: Price: **Fr. 10.80**

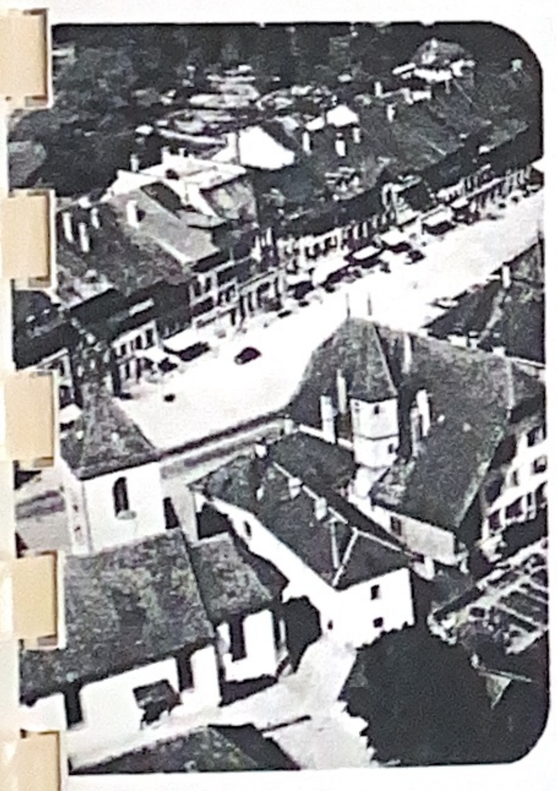

En precies zoals het vorige jaar regende het deze avond (overigens de 1e maal dit kamp).
Nadat we om 9 uur allen klaar waren gingen we allemaal naar Bern behalve Toos, Martien.
De chauffeurs van deze avond waren Piet en Ad.
Deze brachten ons naar de parkeerplaats boven het station waar de bus bleef staan en met de opel de chauffeurs huiswaarts keerden met de afspraak om 12 uur weer terug te zijn.
Door het winkelcentrum kwamen we in het centrum terecht.
Vlakbij de markt werd geprobeert kontakt te krijgen met Nol Paashuis via de telefoon.
Anton en Johan doken een telefooncel binnen.
Ondertussen werd Hans door enkele Cabanen beet-gepakt en richting openbaar scheerapparaat afgevoerd omdat hij een hoorlijk belach elijk stoppelbaardje had. Helaas was het scheerapparaat van vorig jaar verdwenen waarna Hans blij weer naar buiten spurtte.
Het telefoongesprek dat Anton met Nol wou voeren was helaas mislukt omdat Arnold niet thuis was.
De Caba trok weer verder door Bern, maar doordat de groep te groot was werd besloten om in kleinere groepjes verder te trekken.

Groep 1: Anton, Henni, Gerard, Norbert.
Groep 2: Ton, Hans, Gerry & Lilian, Harold L.
Groep 3: Johan, Henk, Harold V.
Groep 4: Jerôme, Sjef, Marcel, Leo.
Er werd besloten om tegen 11 uur bij het torentje bij de markt terug te zijn om gezamelijk nog wat te drinken.
Toen groep 4 eindelijk een terrasje op de markt had gevonden bleek dat hier alleen ex-bier te drinken was, zodat we aan de cola en de koffie zaten, wat een gek gezicht, zo. Er werd besloten een kaartje te leggen, waar enkele mensen ons vreemd op aankeken. Omdat we toch wel eens zin hadden in een lekker koel potje bier verhuisden we naar een andere kafeetje waar we binnen gingen zitten.
Op weg hier naar toe kwamen we nog langs een raar uitgedost personage die een zingende zaag aan het bespelen was. Een zatlap assisteerde hem met een tot fluit gebombardeerde fles.
In het kafeetje kwam via de achterdeur ook groep 2 binnen.
Nadat we drinken hadden besteld kwam de Loet op het idee om wat eten te bestellen want van zo'n donker avondje Bern krijg je toch wel honger.
Het werd natuurlijk een oer-Hollands bordje friet met ketchup.
Toen groep 2 dit zag kregen enkele van hen toch ook wel honger en bestelden hetzelfde.
Het liep al tegen elven en de twee groepen gingen bij elkaar zitten en omdat er toch plaats was haalde een Cabaan de rest binnen die 20 meter verder

bern-bij-nacht

bij het torentje stonden te wachten. We gingen aan twee tafels zitten met tussen ons in een zeer lelijk oud mannetje dat nog op enkele foto's staat.
De Baas van de zaak bood aan om een foto te maken van de groep die aan een ronde tafel zat, maar omdat er nog geen bier op stond wachtte hij even met knippen.
Om kwart over elf wou de ober afrekenen omdat de zaak gesloten werd.
En daar stonden we op de markt waar 'n jongleur met zijn optreden was begonnen. Waar de Caba best wel even naar kijken wilde.
Hij maande iedereen om dichterbij te komen maar enkelen, onder andere Lilian, durfde dit niet. De Loet natuurlijk wel. Hij viel wel heel erg op omdat hij een knalgele regenjas aan had.
De man deed van allerhande jongleeroefeningen met ballen, dozen, fakkels en ook met belletjes, waarbij hij enkele uit het publiek vroeg om hem te assisteren. Zij mochten alle een belletje vast houden. Hierbij vertegenwoordigde Leo de Caba met het hoogste belletje. Op zijn aanwijzingen moesten de assistenten het belletje laten klingelen waardoor een melodie ontstond. Na afloop natuurlijk een hartelijk applaus, speciaal voor de Loet.
Zijn optreden was beëindigd en zoals verwacht ging hij met de pet rond. Ook toen zag men hoe pinnig Nederlanders zijn; slechts 3 Cabanen gaven de arme man wat in zijn petje, dit waren Leo, Sjef en Marcel.

Het was vijf voor twaalf en men ging snel terug naar de parkeerplaats, terwijl een liedje al fluitend werd ingezet:

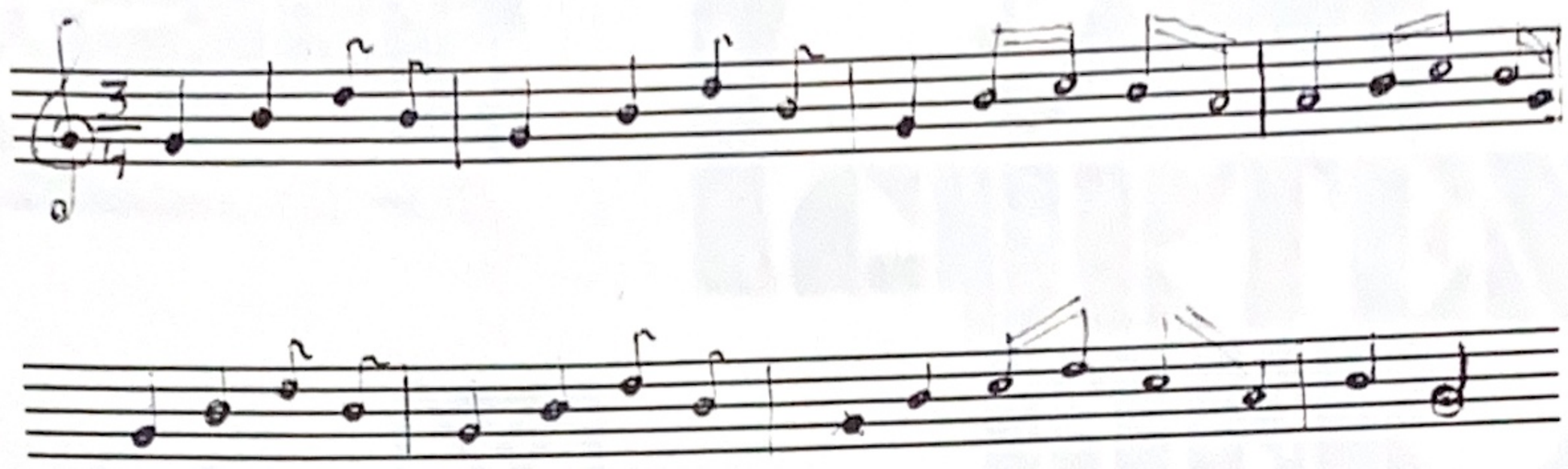

Op de parkeerplaats aangekomen konden weinigen nog fluiten want fluiten is heel vermoeiend.
Daar stonden Piet en Ad al bij de auto's te wachten. Snel stapten we in en vertrokken richting kamp.
In de bus werd een liedje gezongen met als tekst:

Mana Mana tuu tuu tuu tuuduu
Mana Mana tuu tuu tuuduu
Mana Mana tuu tuu tuu tuuduu
tuu tuuduu tuu tuuduu tuutuuduuduuduu
tuuduu duuduuduu

En als varianten:

Bzzzzzzzz tuu tuu tuu tuuduu
Bzzzzzzzz tuu tuu tuu tuuduu
(enz)
Prrrrrrrr tuu tuu tuu tuuduu
Prrrrrrrr tuu tuu tuu tuuduu
(enz)

en nog vele andere zoals groaar, klurk, burp, hik, trrrrr.

Daar kwam het kamp al in zicht. Snel lagen allen plat. Er werd nog stevig nagekaart over deze dag. Met wat Chips (paprika, naturel, chicken curry) en een borreltje (40 %), en bij velen trad de slaap al snel in.

LAGER HELL

GURTEN BIER

58cl

Brauerei Gurten AG Wabern/Bern

Aarberg Zucker Sucre Zucchero

Süssen – natürlich mit Zucker
Pour sucrer – naturellement du sucre
Addolcire – naturalmente con zucchero

Bern voor het uitgaansleven

De nachten in Bern zijn mooi. En opdat ook de morgen daarna mooi blijft drinken veel Berners al voor middernacht hun laatste glas. Misschien doen ze dat ook wel omdat niets zo mooi is als het naar huis gaan in de oud geworden dag en zijn weg te kiezen door verlichte straten en stegen of onder de arcaden.

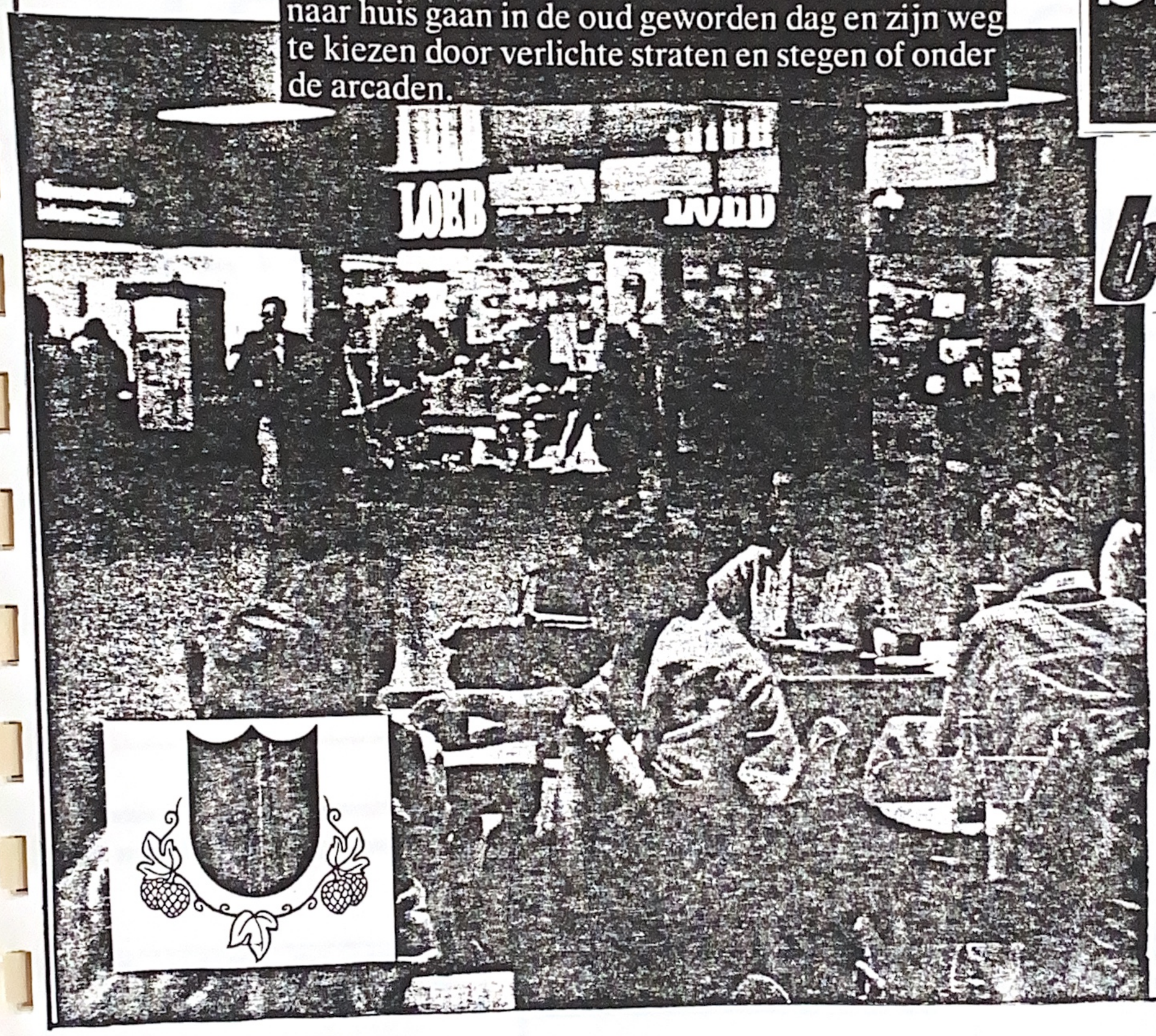

Maryland fin
brunette extra

berner

Warteck
alkoholfrei

AUGUSTUS 7	AUGUSTUS 8	AUGUSTUS 9
LILIAN	SJEF	HENRY
GERARD	JOHAN	JERÔME
SERVAAS'	HAROLD V.	LILIAN
MARCEL	GERRY	HANS
LEO	HENK	GERARD
HENK	HANS	MARCEL
GERRY	NORBERT	LEO
HAROLDV.	JERÔME	ANTON
Wij bouwen aan onze toekomst door het beste gebruik van vandaag te maken.	Als je spreekt, moeten je woorden beter zijn dan je zwijgen.	Velen weten de prijs van alles, maar de waarde van niets.
Zon op 05.08 Zon onder 20.18 Maan op 01.50 Maan onder 17.59	Zon op 05.10 Zon onder 20.16 Maan op 02.43 Maan onder 18.49	Zon op 05.11 Zon onder 20.15 Maan op 03.41 Maan onder 19.31

V

eerste kwartier 7

Des morgens, het zonnetje scheen al, kwam Anton met frisse moed om half negen op.
Toen Servaas in de gaten kreeg, dat het al licht was en dat z'n buurman niet te vinden was, dacht hij "Laat ik als tweede opstaan om met Anton brood te halen.".
Bij terugkomst op kamp bleek dat er nog niemand op was.
Na enig gekreun en menig gegaap in de tent, kwamen Sjef en Gerrie op.
Deze zaten nog maar nauwelijks of de rest van de meute werd gewekt door Anton.
Na een menig sneetje brood, werd er een diskussie gevoerd over het hoe en wanneer vertrekken naar Boxtel.
Onder deze diskussie (wel opvallend) ging Anton nog een mik halen.

Ik ben voor/tegen*

Toen hij terug kwam was reeds al beslist, dat we zondags morgen zouden vertrekken.
Je ziet wel dat dit ook zonder koördinator kan geschieden.
Er zat wel een koördinator bij maar deze was van weinig betekenis.
Na nog eens thee gezet te hebben werd er afgewassen door Gerard en Lillibeth.
Ondertussen werd er beslist dat we naar Interlaken zouden gaan.
Iedereen ging mee behalve Toos.
Toos onze keukenprinses ging maar liefst drie maal naar Meikirch om boodschappen te halen.
Je ziet onze keukenprinses vergeet ook wel eens iets.
Ondertussen waren wij in Interlaken aangekomen, en natuurlijk werden er groepen gemaakt, in totaal drie groepen.
Na een gruwelijk eind lopen 'volgens Ton' kwamen wij per toeval een terrasje tegen.
En natuurlijk, na enig pilsje kregen die kerels honger.

* doorhalen wat niet van toepassing is.

Na de nodige friet en bokworst, die de maag toch zeker voor 'n uur stil moest houden, gingen we weer verder om een ander terrasje op te zoeken.
Na een tijdje gewandeld te hebben kwamen er enkele luie jong, o sorry, ik bedoel jongelui, op het idee om zich met een koets door Interlaken te laten vervoeren. Anton, Ton, Johan en Hans waren de waaghalsen om dit in uitvoering te brengen.
Ton had reeds al ontdekt dat er een zeer aantrekkelijke 'ten minste voor Ton' vrouwelijke koetsier op de bok zat. Je zag Ton hardop denken, nu of nooit.
De rest van de groep ging voor de verandering maar eens een terrasje opzoeken.
Na een half uur kwam Ton met zijn Face vol Flowers terug met de anderen.
Na een pilsje en nog een bezochten we wat winkels en liepen terug naar de auto's.

De andere groep ging met een boemeltreintje naar de top van een berg, waarbij sommige stukken steiler dan 64 graden was.
Boven aangekomen gingen we meteen naar het restaurant waar we nu eens geen bier dronken.
Je ziet, de wonderen zijn de wereld nog niet uit: een Cabaan die geen bier drinkt.
Na enkele foto's e.d. begonnen we aan de terugtocht.
Wij hadden geen zin om een wandeling van een uur en drie kwartier naar beneden te maken, dus namen we maar de korste weg naar beneden namelijk recht door.
Deze weg was een zeer steile weg waar je zo naar beneden kon skieën.
Op een gegeven moment werd het te steil voor Marcel dus ging hij en Leo via het pad naar beneden waar ze dan op ons zouden wachten.
De steile weg naar beneden zat vol met hindernissen die wij moesten overbruggen.
Henk was ondertussen achter gekomen dat hij zijn porte-met-niks kwijt was.
Na enkele dagen gezocht te hebben besloten we maar verder te gaan, tot op een punt dat te gevaarlijk bleek, dus terug naar boven en via het pad terug naar beneden.
Op de terugweg vonden we tot groot genoegen voor Henk zijn portemonnee weer terug.
Beneden aangekomen waren Leo en Marcel nergens te bekennen.
We gingen ons toen eerst maar wassen in een riviertje maar van al dat water kregen we zo'n dorst dat we gauw een restaurant opzochten, waar we Leo en Marcel aantroffen.

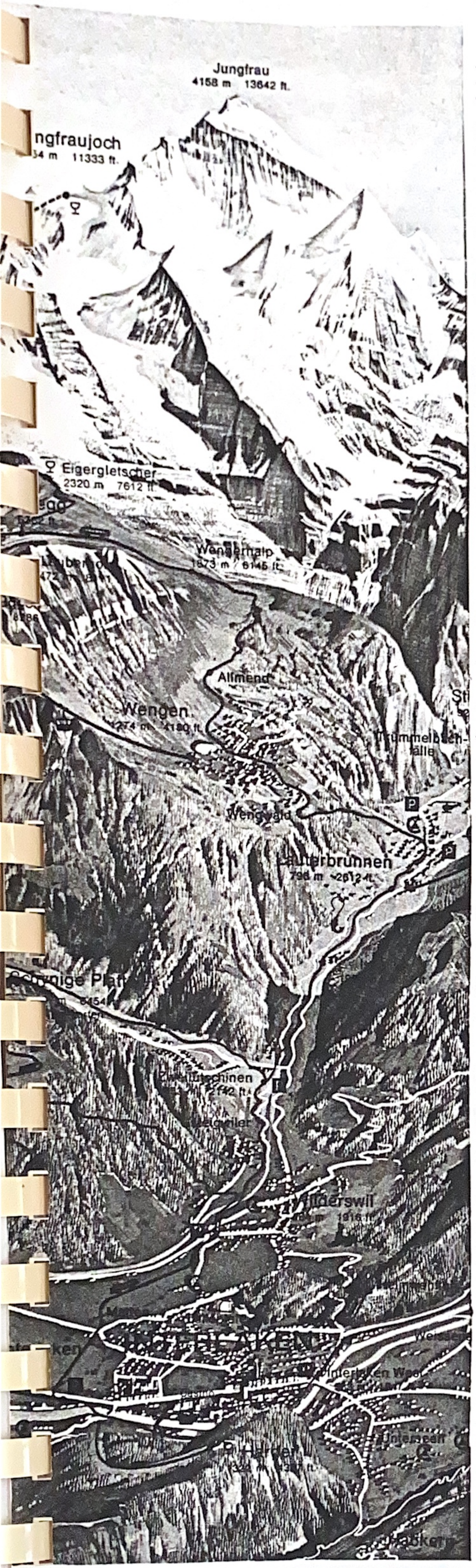

Na enig frietje en misschien ook wel een pilsje gingen we terug naar de busjes.
Toen we in Meikirch aankwamen was reeds het eten al klaar.
Toos, die haast niet meer kon wachten, wou de soep al opschep-pen.
Maar helaas, bij grondige inspek-tie bleek dat er een auto niet aanwezig was.
Jawel hoor, Martien moest nog iets kopen in Aarberg.
Na even gewacht te hebben zijn we toch maar begonnen met eten.
Het klapstuk 'volgens Toos' kwam na de aardappelen en groenten:
BANANENPUDDING MET SCHIJFJES BANAAN!
Toen we dat op hadden kwam Martien net aangereden.
Na snel gegeten te hebben werden er voorbereidingen getroffen voor de avond, want Familie Muster zou komen.
Ondertussen gingen een paar jongens zwemmen.
Ook zeer merkwaardig was dat Anton en Gerry hun rekord probeerden te verbreken met badminton.
Het was zo goed als windstil, de zon scheen maar flauw, kortom prachtig weer om een rekort te verbreken.
Dat bleek ook wel, onze twee 'super-helden van het veld hadden hun rekord verbroken.
Hun rekord van 154 werd al eerder verbroken door 176, maar nu werd het toch wel raak, maar liefst 211.
Wie het wil verbreken (iets dat onmogelijk is) zal dat in Zwitserland moeten doen, in verband met de luchtdruk (dit beïnvloedt de shuttle).
Voor verdere informatie kunt U bellen naar: 04116 - 73405, of
04116 - 74141.
Dit alleen tijdens kantooruren, dus tussen 11.00 en 14.00.

Alles was intussen gereed, familie Muster kon komen.
Zelfs Lilian had er aan gedacht om een dipsausje te maken, dat was ook in een woord, uitstekend (O ja, Gerrit?red.).

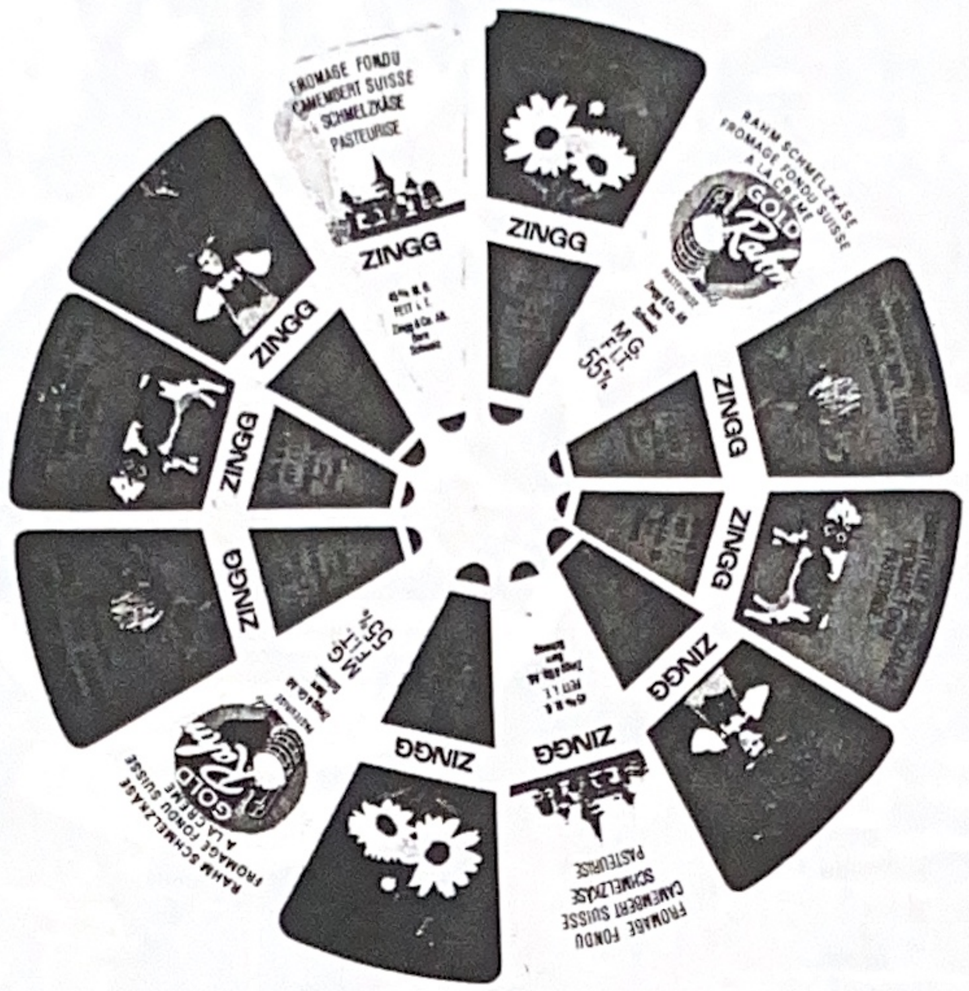

De familie Muster was reeds al gekomen en na wat gepraat te hebben werd het toch wel tijd voor een speech.
Johan, de man van de speech had het er niet slecht afgebracht, het was zelfs heel goed.
Alleen merkte ik een paar uur voor de speech dat z'n nagels een halve centimeter korter waren. (Misschien mag hij niet met lange nagels thuiskomen van Sieplel?).
Na een paar uur gekletst te hebben gingen meneer en mevrouw Muster terug naar huis.
Nadien gingen enkelen wandelen, sommigen bleven nog wat nabuurten.
Toen de wandelaars terug kwamen werd er nog wat gedronken en gingen allen te bed.

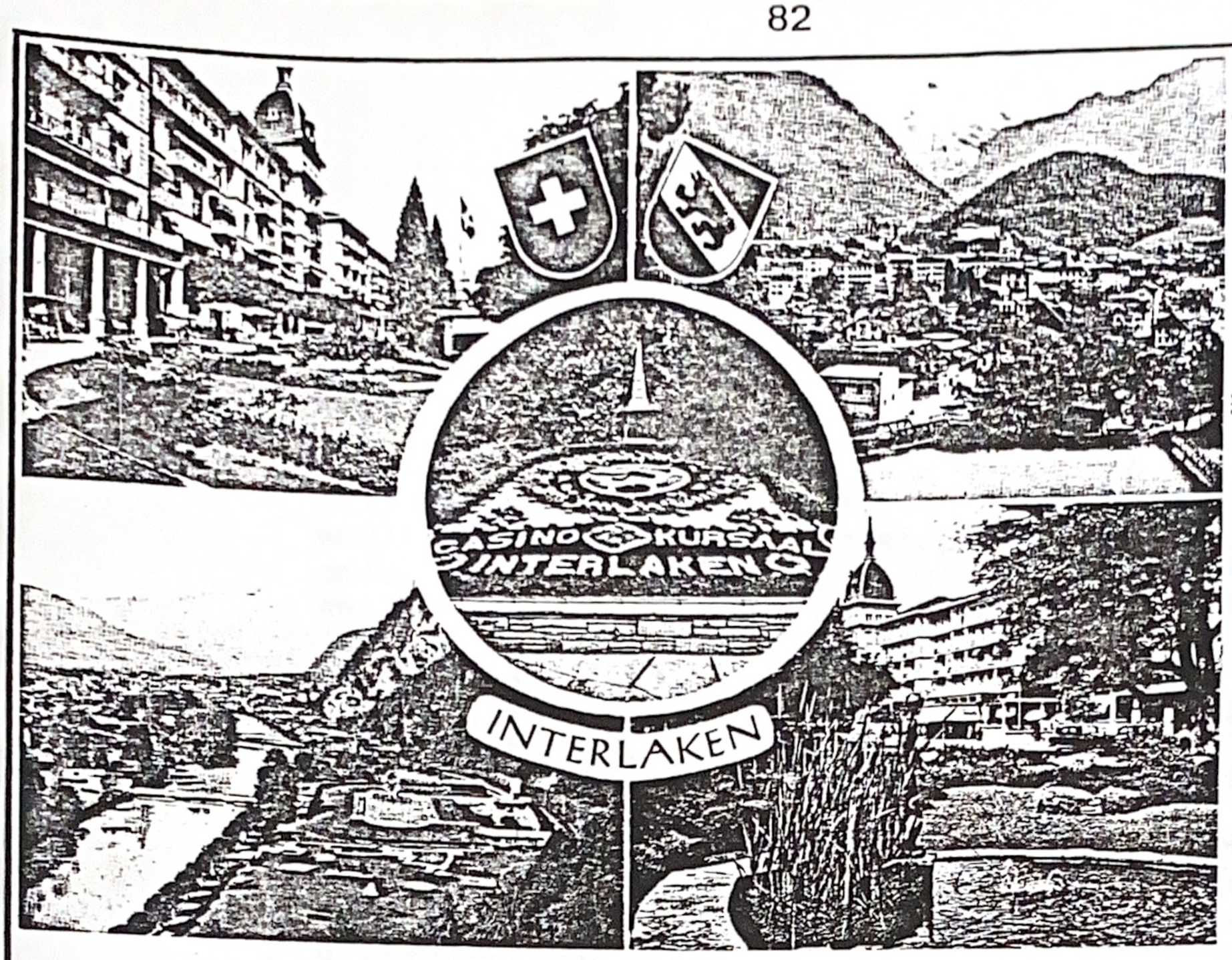

Loeb Interlaken
Berner Bank Kasse 711

001.05
002.95
004.00

7 AUG 7 8

Afwisseling maakt vakantie mooier.
Nog mooier in het Berner Oberland, waar de enorme verscheidenheid aan landschappen en de vele belevenissen onvergetelijke herinneringen scheppen.

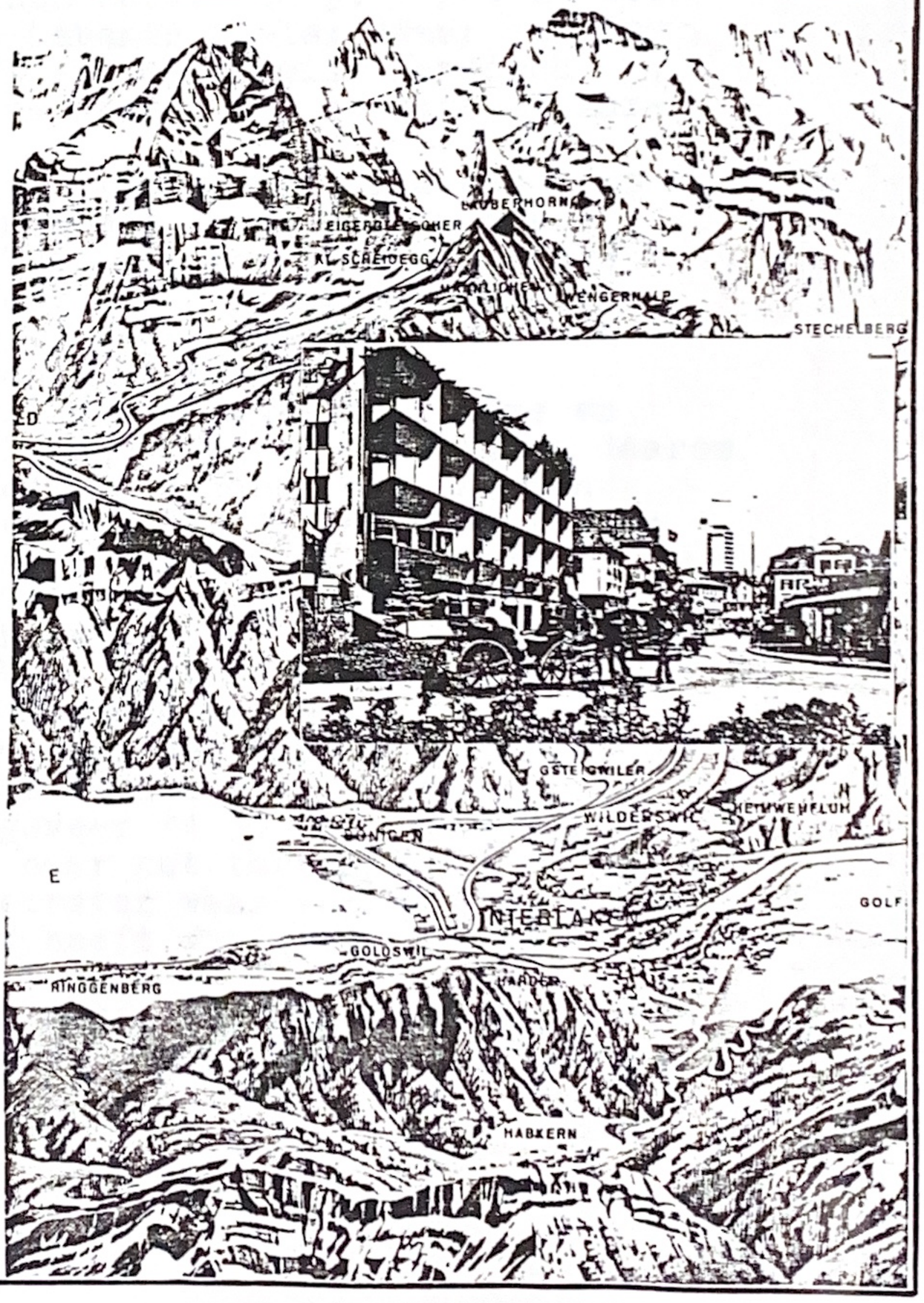

bernese oberland
oberland bernois

Z 8

8.40 De eersten van deze dag in augustus worden wakker; niet omdat ze uitgeslapen waren, maar omdat ze gewekt werden door het geluid van geweerschoten. De Russen, dachten we eerst, maar dat kan niet want Zwitserland is tijdens oorlog een neutraal land.
Nee, het was de plaatselijke schutsvereniging, die hun 75-jarige bestaan niet ongemerkt voorbij wilde laten gaan. Deze geluiden waren dan ook de gehele dag te horen.
Dit was ook de enigste dag dat Ton alias Servaas (J.B.) humoristisch was voor 9 uur. De alkohol van de vorige avond was blijkbaar nog niet geheel uitgewerkt. Of misschien had Ton wel een'piepklein' katertje.
Om 9.15 konden het hele stel behalve Jerôme, Hans, Harold, Leo, Toos en Ad (die ook wel wat last zal hebben gehad) van het ontbijt genieten dat die dag verzorgd zou worden door Harold V. en Gerry.
De drie laatste Cabanen werden om 9.57 gewekt door kreten van de andere Cabanen zoals: "Waar is m'n zwembroek?" en "Heeft er iemand mijn handdoek gezien?". Juist ja, we gingen dus zwemmen in Aarberg.
Leo werd ook opeens vlug, en pakte vlug een homp brood en verdween samen met de meeste andere Cabanen in de beige bus, die bestuurt werd door Piet. Een stuk of vier, vijf Cabanen gingen bij Martien in de Peugeot. Enkele Cabanen reden mee om nog inkopen te doen in Aarberg.
Toos en Ad werden kort daarop wakker. Jerôme en Harold wilden ook wel gaan zwemmen en stonden daarom om 10.30 bij de bushalte met Hans, die inkopen wilde doen, en merkten dat de bus pas om half een langs zou komen. Ad bracht ze even later weg.
Intussen lag de Caba al lui op het grasveld naar het vrouwelijk schoon te kijken. Vandaag was er echter geen topless bij, maar een keer zwemmen is ook wel eens leuk. Zeker als het water 24 graden bedroeg, tenminste dat gaf het bord bij de ingang aan. En we zwommen, en we keken en we zwommen en we ....totdat het ongeveer 14.30 was. Vlug omgekleed liepen we snel naar het terrasje met de leuke uitziende serveerster waar vooral Sjef een oogje op had. En Sjef heeft echt geen slechte smaak.
Een halve liter later namen we afscheid, want Piet en Ad waren zojuist gearriveerd om ons op te halen.

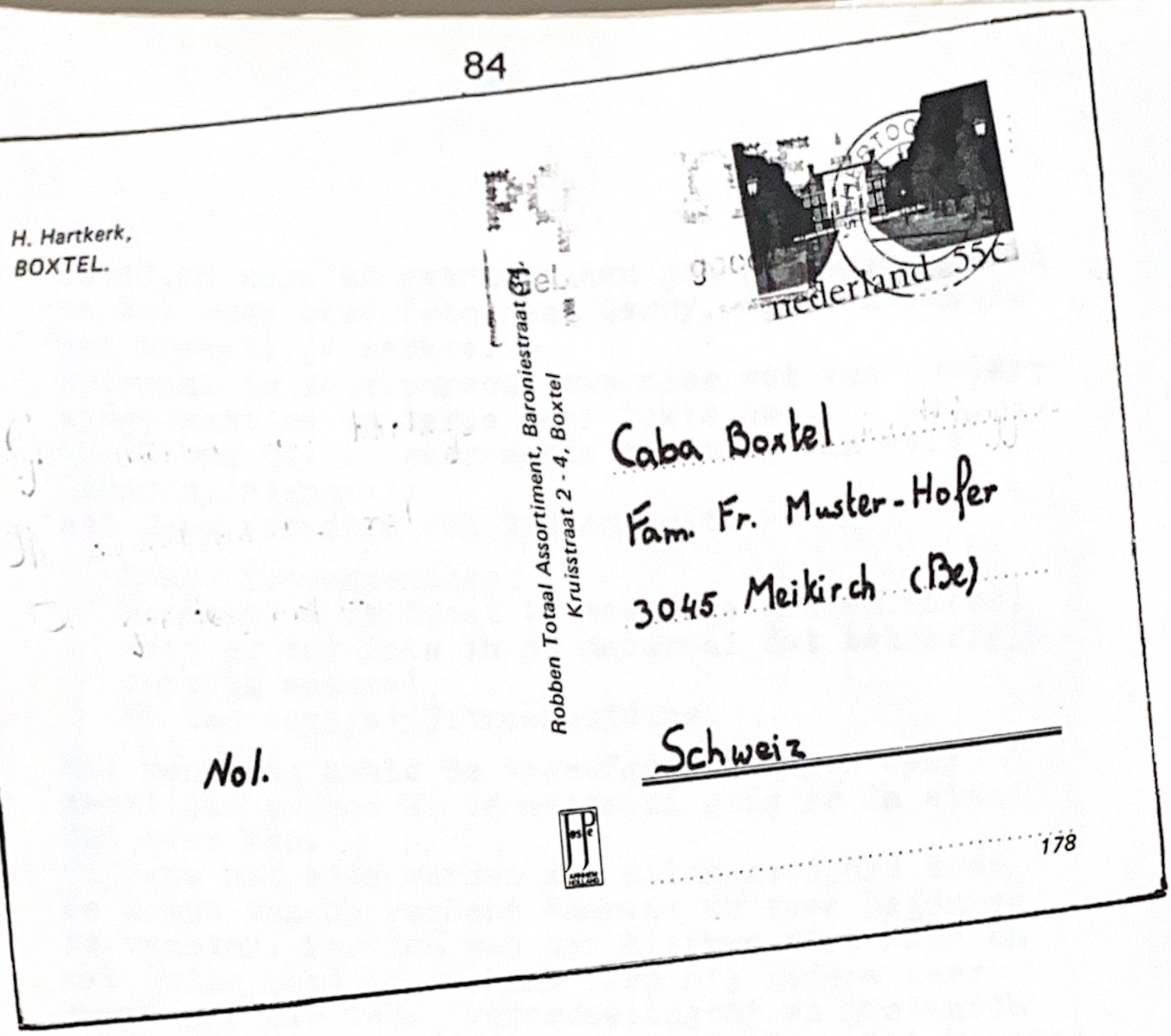

Om 15.30 bereikten we de kampplaats waar ons een ansichtkaart uit Boxtel wachtte. Afzender: Nol. In de tijd dat wij gingen zwemmen hadden Ton, Gerry & Lilian en Hans 3 kratjes bij het winkeltje ingewisseld. Degene die hadden gezwommen hadden geen tijd gehad om hun laatste franken te spenderen dus liepen ze vlug naar het winkeltje toe dat echter dicht was.
Aangezien de Tearoom erbij hoorde ging de club daar naar binnen. In de Tearoom aangekomen was het van: wie gaat het vragen?
Uiteindelijk vraagt Jerôme het en na uitgelegd te hebben dat we morgen héél vroeg vertrekken mogen ze via de Tearoom naar de winkel.
Even later kwam het groepje dat bestond uit Gerard, Marcel, Johan, Henk, Sjef, Harold en Jerôme volgeladen eruit. Intussen waren Ad en Norbert naar een tankstelle aan het zoeken. In Meikirch moest je een sleutel bij je hebben, en die hadden we niet, dus verder richting Bern. Tot Bern waren alle pompen gesloten. Bij de Halenbrug besloten we toch maar niet naar Bern te rijden, dus reden we richting Aarberg. Hadden we dat maar niet gedaan. Tot Aarberg zelf waren de pompen of dicht of open zonder bedienden. Zo kwam het dus dat we ongeveer 35 à 40 kilometer gereden hadden om te kunnen tanken. En Ad vond het allemaal te grijs.
Intussen werd op het kamp zelf de bruine tent al afgebroken, zodat al onze spullen buiten lagen, terwijl de lucht betrok.
Daarna werd het zeil, dat normaal boven de bruine tent gespannen staat, over de tentpalen gespannen, en de bedoeling was dan ook dat we 'snachts daaronder zouden slapen.

Om 17.00 werd er getracht een groepsfoto te maken en wel door onze fotograaf Gerry, die regelmatig met insteltijd werkte.
Driemaal is scheepsrecht was hier wel van toepassing, want na de derde keer lukte het.
17.30 was het langverwachte tijdstip van vele Cabanen: etenstijd:
Het menu van deze dag bestond uit:

Soep: toosmatensoep
Macaroni à la Toosi (+ meerdere glazen water, want er zat iets in de macaroni dat behoorlijk dorstig maakte)
En het toetje: Citroënpudding.

Het menu was zoals de voorafgaande dagen weer heerlijk: en vooral de macaroni ging er in alsof het bier was.
Tijdens het eten werden wij allen gestoord door de komst van de varkens waarvan er twee begonnen te vechten. Martien was het hiermee niet eens en met zijn bord in de hand liep hij iedere keer weer naar die twee 'verrekkelingen' en probeerde ze al schreeuwend uit elkaar te houden. Wat Martien schreeuwde weet niemand meer, maar één ding was zeker: het heeft niet geholpen.
19.00 Sjef staat af te wassen en Johan probeert op allerlei manier om er onderuit te komen. Ton hielp voor de zoveelste keer met de afwas. Na een paar minuten besloot hij dan toch maar mee te helpen.
Intussen werden het groene tentje en de voortent afgebroken, en dat viel niet mee voor de volgegeten Cabanen. Zo werd ook de tafeltennistafel + onderstel weer netjes teruggebracht naar de familie, die overigens weer druk aan het werken waren.
Om 19.45 begon het gruwelijk te gieten. Gelukkig waren de spullen veilig opgeboren in de tent.
Hier en daar werden er nog koffers en tassen achter de hoofdeinden gezet, en er werden ook nog wat gaatjes (die in het tentzeil zaten) gedicht.
Kort daarna werd er in de tent koffie gedronken.
Om 20.45 renden de Cabanen (sommige nog in korte broek!) naar de beige bus. We gingen namelijk naar Hotel Bären. Kort daarna kwam ook Martien, Ad en Toos naar binnen. De laatste kreeg nogal wat kommentaar van Martien omdat ze ook in haar korte broek was: 'Dus probeerde Toos de gehele avond haar benen te verbergen. Het eerste rondje was van de Caba en het tweede kwam van Martien (ieder fr. 50,=!).
Om 10.30 ging de eerste groep naar het kamp terug.
Martien bij het verlaten van het Hotel: "Ga maar gauw voorom Toos, dan zien ze oe nie!".
In de tent lagen nogal wat plasjes water, want het had de gehele avond flink gegoten.
Om 11.15 kwam ook de tweede groep het hotel uit.
Ton, Gerard, Johan, Anton, Jerôme en natuurlijk Gerry & Lilian gaan naar de berg(hut) toe.

11.45. De laatste zakken chips worden opengemaakt, en de laatste slokken jenever en whisky worden door-geslikt. Harold kwam te laat.
Om klokslag 0.00 is het in de tent zeer stil, maar buiten klinkt de donder en flitst de bliksem.

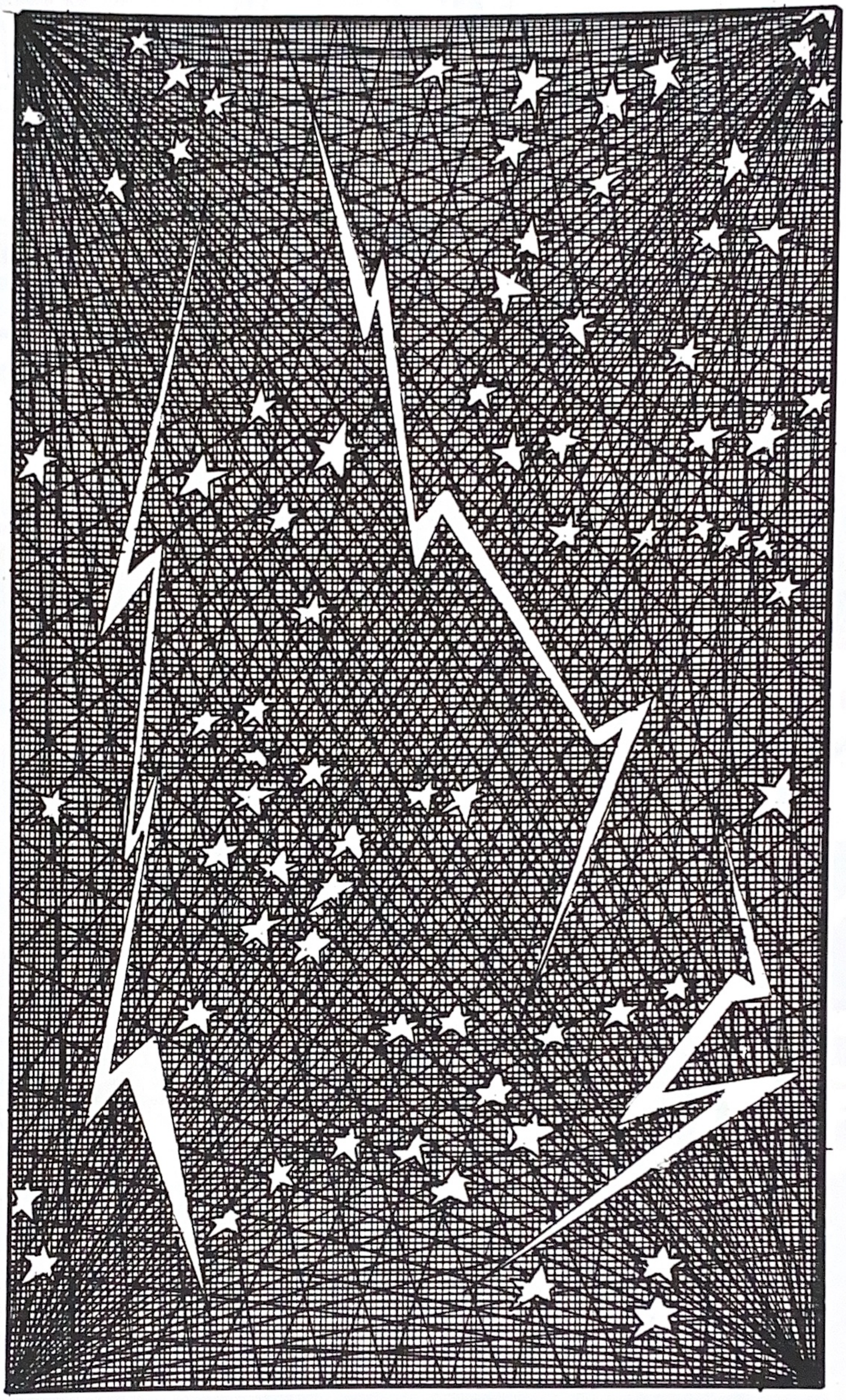

$ DM £ $

SIMPLEX SIGILLUM VERI

$ £ DM

Längenberg

(Wanderbillet Nr. 88)

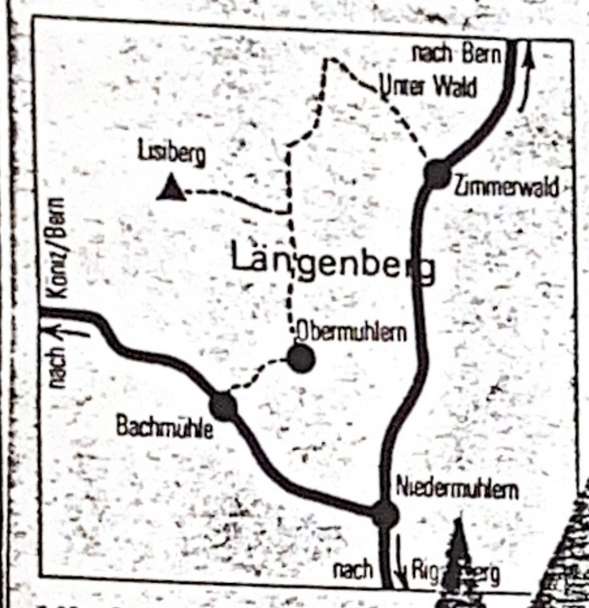

Hinfahrt: Mit dem Po
Zimmerwald (Linie 53

Wanderung: Von Zim
aus auf dem Fahrs
über Unter Wald zum S
am Rand des Chüliw

Von hier
lich auf
berges
sicht
trischgebiet
des Emmen
Waldwand
den Wa
Ein Ab
sichts
lich
lieg
S
den
(Linie 532

Fahrpreis:
Fr. 6.80 für E
Fr. 3.40 Kind

Energieverb
400 kcal / 16

der Sehrwohlhochedelgeboren Herr

Heinrich Wilhelm Peter

Graf

Von der Langenberg
bis Müggenheuvel

Schloss Langenberg,
Baroniestrasse,
LANGENBERG a.A.,
DEUTSCHLAND u.A.

Z 9

"En God heeft den zevenden dag volbracht en dien geheiligd, omdat hij op denzelven gerust heeft van al zijn werk, hetwelk God geschapen had om te volmaken." [1]

Het lijkt erop alsof de weergoden, die ons tien dagen lang meer dan gunstig gezind zijn geweest, zich voorgenomen hebben deze nacht, onze laatste nacht in Zwitserland, de gehele voorraad neerslag over ons uit te storten.
Gelukkig is dat echter nauwelijks genoeg voor één volle nacht, want, na een uiterst vloeibare periode van enkele uren, lijken om enige minuten voor vijf de hemelbronnen eindelijk uitgeput. Het is droog.

Vijf uur. Enig gestommel vóór onder het zeil.
Een opstandige stem: "Hé Harold, ben-de gij ook al wakker? Dan maak 's mee wa herrie, zoda de rest ook wakker wordt!".
Deze geïnspireerde aktie van Sjef heeft tot gevolg dat binnen luttele minuten de rest onder het zeil al of niet zeer voorzichtig de ogen opent, de situatie in ogenschouw neemt, en zich afhankelijk daarvan nog een keer omdraait.
Maar slechts één keer, want de eersten staan snel op hun achterste benen, en beginnen aan het inpakken van persoonlijke bezittingen, en binnen een kwartier is het een en al bedrijvigheid in de aardedonkere tent.

Bepakt en bezakt stappen de eersten naar buiten, tussen de regendruppels (of is het dauw?).
Ook rond de bus en de peugeot is al enige aktiviteit waarneembaar.
"Goedemorgen Piet!"
"Goedemorgen jongens."
"Goedemorgen Martien!"
"..."
Martien is zichzelf nog niet, hetgeen we tot onze schade en schande nog enige malen zullen merken.
Slecht geslapen misschien?

Zolangzamerhand begint de zon op te komen, en dit is voor de meesten het sein om enig initiatief te ontplooien (nu kan het nog!).
De 'noodtent' gaat onder deskundig toezicht plat. Nat is het nu toch("Waren we toch maar...").
Een laatste grote behoefteen dan kan er ook begonnen worden aan het afbreken van de WC-tent.

[1] Gen. 2:3

Ook in de caravan begint er leven in de brouwerij te komen. Ad start een pendeldienst tussen de caravan en de kadett. Koffers , plunjezakken, slaapgerei, kussens, flessen vliegen heen en weer, terwijl Toos de aktie vanuit de centrale koördineert. Hans duikt ondertussen met Lilian de caravan in. Die twee zullen vandaag smeren. De eerste boterham wordt snel geboren. Gerry mag van achter het raam slechts toekijken. "Het wordt tijd ook!" bromt ene Piet.

Het groene busje wordt ingeruimd, hetgeen gepaard gaat met de nodige verwensingen en schietgebedjes. "Wittu nou nog niet, dè ge 'n nat zeil nie neffen unne dreuge tent moet legge?" Zo'n voorzitter toch! Maar de bedoeling is altijd goed, vergeet dat niet!

Het lijkt erop alsof de twee smeerders vandaag vrij veel tijd nodig hebben om voor ons dagelijks brood te zorgen.
De eersten zijn reeds aan het bezwijken als Sjef een bevrijdend "Brood!!" uitroept. Hij heeft zich geposteerd in de ingang van de caravan en zal zorg dragen voor de distributie van het ontbijt. Hetgeen blijkt!
"Eentje voor jou, een voor mij, eentje voor jou, twee voor mij, eentje voor... ho es, dat is de laatste, voor mij dus!".
De kaashaters onder ons moesten overigens vrij lang op hun jam wachten, aldus een ooggetuige.

"Papiertjes oprapen jongens!"
Het werk gaat ondertussen gewoon door. Het terrein is nu akelig leeg. Tijd om te gaan afrekenen met Frau Muster. Een deputatie van bestuur en leiding vertrekt richting Bauernhof.
"Papiertjes!".

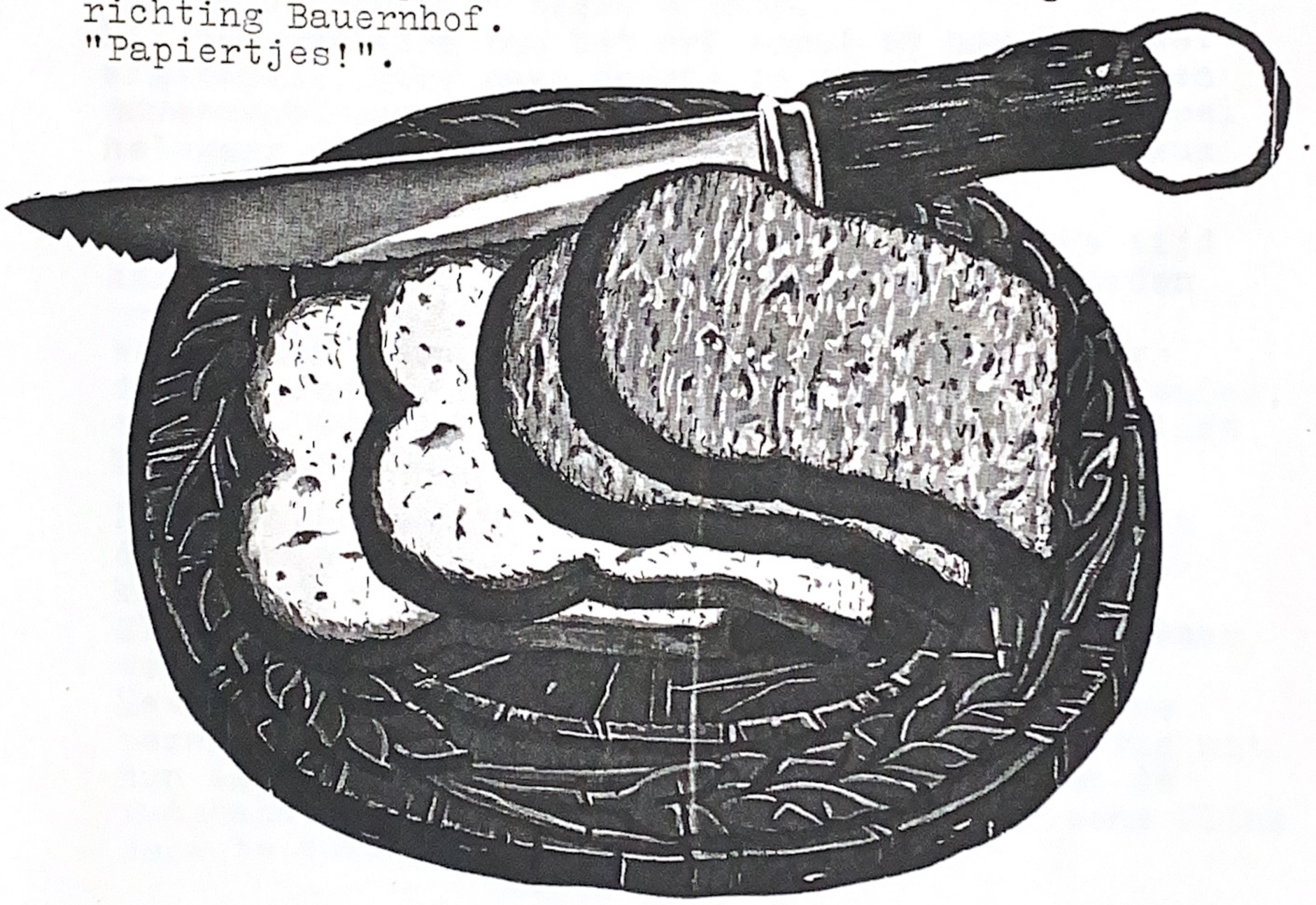

De boomgaard is nu bijna leeg. Op wat flessen na tenminste, en wat vuilniszakken, jassen, tassen...
"Hé, daar staat een tas!"
"Van wie is die tas?"
De rechtmatige eigenaar geniet zichtbaar van het feit dat-ie weer eens in het middelpunt van de belangstelling staat.
"Hé, die tas staat er nog steeds!"
"Hé, daar vliegt een tas!"
"Waar is mijn tas?!!"
De konsternatie lijkt te bedaren als met man en macht de caravan achter de peugeot wordt gekoppeld.
Met vereende krachten worden de auto's uit de modder geduwd, en naar de wegkant geholpen.
De peugeot, eigenwijs als een Fransoos, heeft die hulp niet of nauwelijks nodig.
"Nog een keer over het terrein jongens!"
...
"Hé, waar is die tas nou?"
"Hier ligt nog macaroni."
"Een bieretiket. Kampverslag!"
We pinken een laatste traan weg, en klimmen naar de auto's.

Het slaat juist acht uur, als we met heel het gezelschap weer afdalen naar de Bauernhof, om afscheid te nemen van de familie Muster, die ons de afgelopen tien dagen weer met ouderwetse gastvrijheid hebben ontvangen.
Der Abschied is bijzonder hartelijk. We drukken de handen van Herr en Frau Muster, van Ursula, van Simon en van de knecht, en zeggen recht hartelijk "Auf Wiedersehen!" tegen elkaar.
Bij het verlaten van het erf wordt er nog heel wat afgezwaaid. Toos gaat daarin zo op, dat ze nog een onverwacht souveniertje oploopt: ze trapt waarempel helegaar in een kersverse varkensstront. Toch leuk om mee te nemen!

De vele digitaalhorloges geven een gemiddelde tijd aan van 8.19 u A.M. als de kontaktsleutels worden omgedraaid.
We draaien langs het oude schoolgebouw af, langs de bron, het weerstation, de mölkerei, de kruidenier, tearoom, Gasthof Bären, postkantoor.... en dan ligt Meikirch achter ons. Boxtel, here we come!

De karavaan begeeft zich richting Bern om daar op de autosnelweg naar Basel te draaien. Nog ruim 120 kilometer Zwitserland hebben we te gaan.
Slapen meneer? Nou nee, maar toch hebben we zo maar weinig praats.
Het is bijna half tien als we bij Basel de grens bereiken. Die Grüne kijken bijna net zo slaperig uit hun ogen als wijzelf. Het is nog niet druk op de Autobahn. Ideale omstandigheid om nog maar eens flink door te tuffen.

Ideale omstandigheid ook om toch maar eens de ogen te sluiten. Of, om met Norbert te spreken: "Slapen in de auto, dat kan ik niet!" Dat niet nee, maar er bestaat geen wet tegen het mediteren in de vierde dimensie, en dát is nou net wat je met ogen dicht doet. Het voordeel is trouwens dat je wanneer je ze weer opent ontdekt dat de auto niet stil is blijven staan, en dat je zo weer enige tientallen kilometers dichter bij huis bent gekomen.

De andere lichaamsdelen willen echter ook wel eens iets, en dat is een goede reden om van tijd tot tijd eens te stoppen om benen, maag en lever wat bewegingsvrijheid te geven. De Duitsers hebben daar een instituut voor uitgevonden. 'Raststätte' heet dat, en het eerste van die dingen die we op deze terugreis aandoen luistert naar de naam 'Mahlberg'. Het is dan inmiddels al over half twaalf, en dus hebben we er reeds drie uur opzitten.

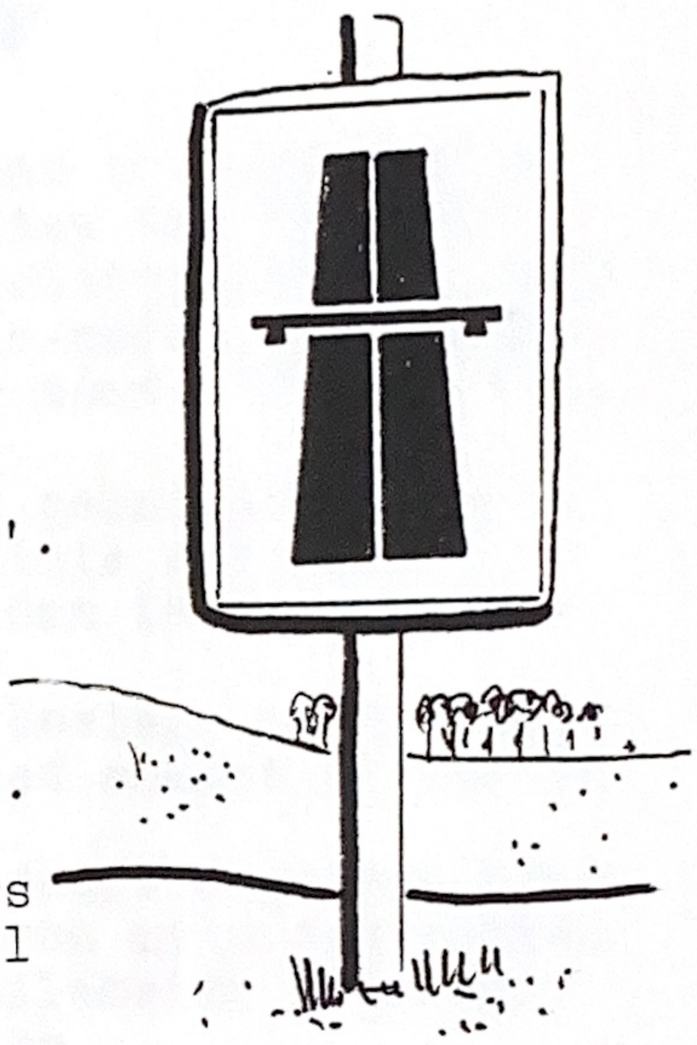

De stemming is dan ook navenant. Is het iemand ooit opgevallen dat het humeur van de passagiers tijdens lange reizen in de regel meer lijdt dan dat van de chauffeurs?
De laatste Zwitserse boterhammen verdwijnen in de kelen, en dan is er koffie! (O zaligheid).
Er wordt een balletje getrapt (gek toch dat dat hier wel mag!), een plasje gepleegt, en als we om tien minuten over elf weer in de auto's stappen maakt Lilian van de gelegenheid gebruik om Hans tot de voorbank te promoveren. And off we go again.

Wie heeft er wel eens een halve dag lang doorgebracht met zulke intelligente spelletjes als boter-kaas-en-eieren, zeeslagje, galgje, mastermind en wat verveelde geesten zoal nog meer hebben uitgevonden om ons mensen te ergeren? Ik kan de geachte lezer verzekeren, dat het enige waar dat alles goed voor is het bevorderen van de stoelgang is. Anders gezegd: Ik krijg er het zeik van. Maar geen nood: het is half twee, tijd om opnieuw te stoppen, ditmaal bij een raststätte die luistert naar de veelbelovende naam: Beatleborn.
Tijd om de dorstige peugeot bij te tanken, en ook het onmiskenbare gevoel van honger in de maag te stillen.
De sub-kommissie Hongersnood bestudeert in het restaurant de mogelijkheden daartoe, en komt tot de verrassende konklusie dat we op kosten van de club het gehele gezelschap zouden kunnen trakteren op Bokworst met frites (4,80 DM).

Het lijkt er een moment op dat de organisatie van 20 portie's bokworst-frites een te grote belasting vormt voor de Raststätte-keuken, maar een rasechte tweehonderd-kilo-mofrikaan verzekert ons dat het voor elkaar komt. "M'n fiets..." mompelt Piet.
Met pijn in z'n hart legt de penningmeester de allerlaatste buitenlandse valuta uit zijn karriere op de schalter, en dan is het wachten op het eten.
Dat neemt de nodige tijd in beslag, maar honger maakt rauwe bonen zoet, en het smaakt er des te beter om.
Het oponthoud op Beatleborn duurt ongeveer drie kwartier. Sinds we uit Meikirch zijn vertrokken hebben we ruim vierhonderd kilometer afgelegd. De grootste helft zit er nu op.

Het lijkt erop dat we het goede weer in Zwitserland achterlaten: hoe dichter we bij de Nederlandse grens komen, hoe dichter de wolken zich samenpakken, en op verschillende punten in de route dienen zelfs de ruitewissers in werking te worden gesteld.

Vanaf mijn plaats heb ik een perfekt uitzicht op het 'Paar van het Jaar'. Nee, niet Charles en Diana -die cruisen momenteel op kosten van de Engelse belastingbetaler ergens over de Middellandse zee- maar ons eigen Lillibeth en Jer.... O mijn God, deze fout is bijna onvergeeflijk. (Om meerdere redenen overigens,red.).
Neemt U mij alstublieft niet kwalijk.
Lilian zal dat overigens zeker niet. Erop achteruit ging ze in ieder geval niet. Of wel, Gerrit?

Terwijl wij dit verslag vol proberen te zwammen vliegen de kilometers onder ons door. Frankfurt, Mainz, Wiesbaden, Limburg. Niet meer dan namen langs de route. Tweehonderd kilometer, honderd, tachtig, vijftig, twintig, en voorbij is de zoveelste grote stad. Keulen ligt nu binnen handbereik. Boxtel, here we come.

Uren, maanden, jaren vliegen als een schaduw heen, en dan zijn we in de buurt van Bonn , die Bundeshauptstadt.
Bij het Autobahnkreuz Neuss neemt de karavaan een van de weinige bochten op onze route: de richting Aachen-Niederlande.

Het is ondertussen ook weer eens tijd voor een korte-stop. Niet gesproken in voetbaltermen overigens, ofschoon uit het vervolg van dit relaas mag blijken, dat enige associatie met het korrupte wereldje van Cor Coster c.s. ons niet vreemd is.
Zin in een spannend intermezzo? Let op:

Tatort
nederland 1, 21.00

De volgende Raststätte ligt ergens tussen Keulen en Aken. Een ideale plaats om de benen eens te strekken, korte tijd van konversatiepartner te wisselen, of zomaar een balletje te trappen op het parkeerterrein. Zoals zo vaak.
Een simpel een-tweetje, wat pingelen, wat stunten, wat showen, want o, wat zijn er toch sterren bij de Caba.
Moet je eens zien hoe die Jerôme die bal in de lucht houdt. Zeker in Frankrijk geleerd.
Paasje naar Johan, aj, die vertrapt zich op zijn 'bordel-sneakers'. Hij herstelt zich (zoals dat inmiddels zijn tweede natuur is geworden: zich herstellen), en haalt aan .....
Piiiiiiiiiiiiiep .....
Met gierende remmen geven die Grünen kennis van hun -onwelkome- aanwezigheid. Waar kwam die Polizeiauto zo snel vandaan?
De groep voetballers stuift uiteen. Verscheidene gezichten trekken wit weg. Wat volgt: uitwijzing, deportatie, gevangenisstraf, of in het ergste geval, koncentratiekamp?
Ook binnen in de Polizeiwagen is nog geen beweging waar te nemen. Het lijkt erop dat de inzittenden bij zichzelf überlegen hoe ze de vandalen het beste angreifen können.
"Ja bitte, mein Herr Uberopfergeneraloberst, wir wisten toch auch niet was das für jongens waren: het konden toch sicher best wel een stel sehr gevaarlijke internationale terroristen sein aus Holland, herr Uberopfergeneraloberst, dus haben wir das sehr overdacht aangepakt, herr Uberopfer-generaaloberst."
Eindelijk komt er beweging binnen in de wagen. De rechtse Polizist opent voorzichtig het portier, en klimt met heel z'n driehonderdpond-bier-und-bratwurst-buik uit de auto. Zijn linkerhand rust op zijn geheime wapen: een supersonisch-laser-vulpotlood vermomd als balpen, het laatste snufje van de Deutsche Bundeswehr.

De voorste terroristen doen voorzichtig een stapje naar achteren. Van supersonische-laser-stralen moeten ze blijkbaar niet veel hebben. Zwijgend staan ze tegenover elkaar; de orde-handhaver en de ordeverstoorders.
Dan doet de Wet z'n mond open, en zegt: ".....".

O wat verschrikkelijk nou toch. Laten we nu net van de schrik vergeten zijn wat de man met de pet letterlijk zei daar op die parkeerplaats. Veel fraais zal het wel niet geweest zijn, dus is het maar goed ook, dat we het ons niet kunnen herinneren.
O ja, gevoetbald werd er pas weer, nadat de Comedy-capers het terrein hadden verlaten.

Met genoeg gespreksstof voor onze laatste etappe naar Boxtel stijgen we weer in de auto's. Het is nu nog geen honderd kilometer meer naar de grens.

Het peil daalt, de stemming stijgt, en de slaap maakt plaats voor een humeur van ''t is jammer maar helaas'.
De kassetterekorders in Peugeot en Kadett werken op volle toeren; zij bieden een reportoire dat zich uitstrekt van The King's College tot The Beatles, van Richard Kliederman tot de Biedjies. In de gele bus probeert men tevergeefs kontakt te krijgen met het Vaderland; helaas, Hilversum III wordt gestoord door de Deutsche Rundfunk, en wanneer Duitsers ergens greep op hebben zullen ze het niet meer loslaten.

Het is ongeveer zes uur als Bocholtz wordt bereikt, en we weer voet op Nederlandse bodem zetten.
De douane gedraagt zich weer tamelijk argwanend: paspoorten worden gevraagd, en via een veredeld soort praatpaal worden nummers en persoonsgegevens doorgegeven aan een juffrouw met metalen stem.
Een blik op de gele bus zegt de nijvere Rijks-ambtenaar echter al genoeg: de kontrole van negen paspoorten betekent overwerk, en dus stuurt hij Piet met een blik van "Ich hab' es nicht gewusst" door. Wat overigens wel opvallend is voor een Nederlandse douanier, die 'Duitse blik' dan, bedoel ik.

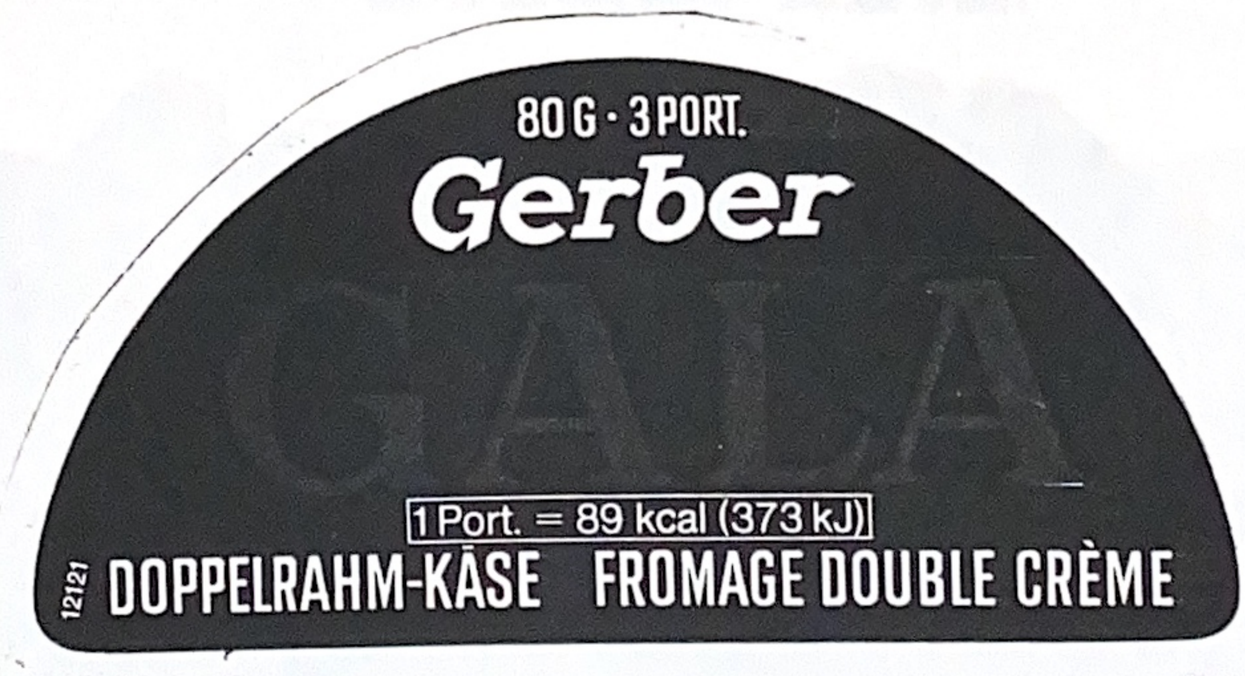

Het thuisland begroet ons met donkere wolken en kans op een bui: een symbolischer einde van de vakantie kun je je nauwelijks voorstellen.
Na een korte stop bij de eerste Nederlandse benzinepomp over de grens gaat het in één ruk (jawel!) naar Boxtel.
We zijn bijna thuis, als we het eerste en enige verkeersongeluk van onze reis aantreffen. In dit geval heeft een motorrijder een klaarblijkelijk ongelukkige val gemaakt. Erg opwekkend zijn zulke taferelen nu eenmaal niet, wanneer je op reis bent. Over de afloop is ons niets bekend, maar laten we hopen dat het minder ernstig was dan het zich liet aanzien!

De pomp van Looymans aan de snelweg is de eerste Boxtelse grond die we sinds ons vertrek aan de H.Hartkerk onder onze voeten krijgen. Voor de laatste liters benzine moet nog een aanslag gepleegd worden op de onuitputtelijke bankrekening van onze meest welgestelde koördinator.
De kas is leeg ....

In de Molenstraat eindigt dan een reis van meer dan achthonderd kilometer, en daarmee ook het zeventiende Cabakamp uit de geschiedenis.
En daar staan we dan, terwijl de tranen over de wangen lopen, terwijl Marcel uitbundig door drie leden van zijn familie wordt verwelkomd (en van schaamte bijna door de grond gaat.). We're home.

De bagageorganisatie heeft minder voeten in aarde dan zo op het eerste gezicht lijkt. Alles wordt thuisgebracht, al of niet per auto, ook de jongens.
Een laatste bedankronde vindt plaats, waarbij iedereen iedereen de hand schudt.
Het zit er weer op.
Tot op het volgende Cabakamp!

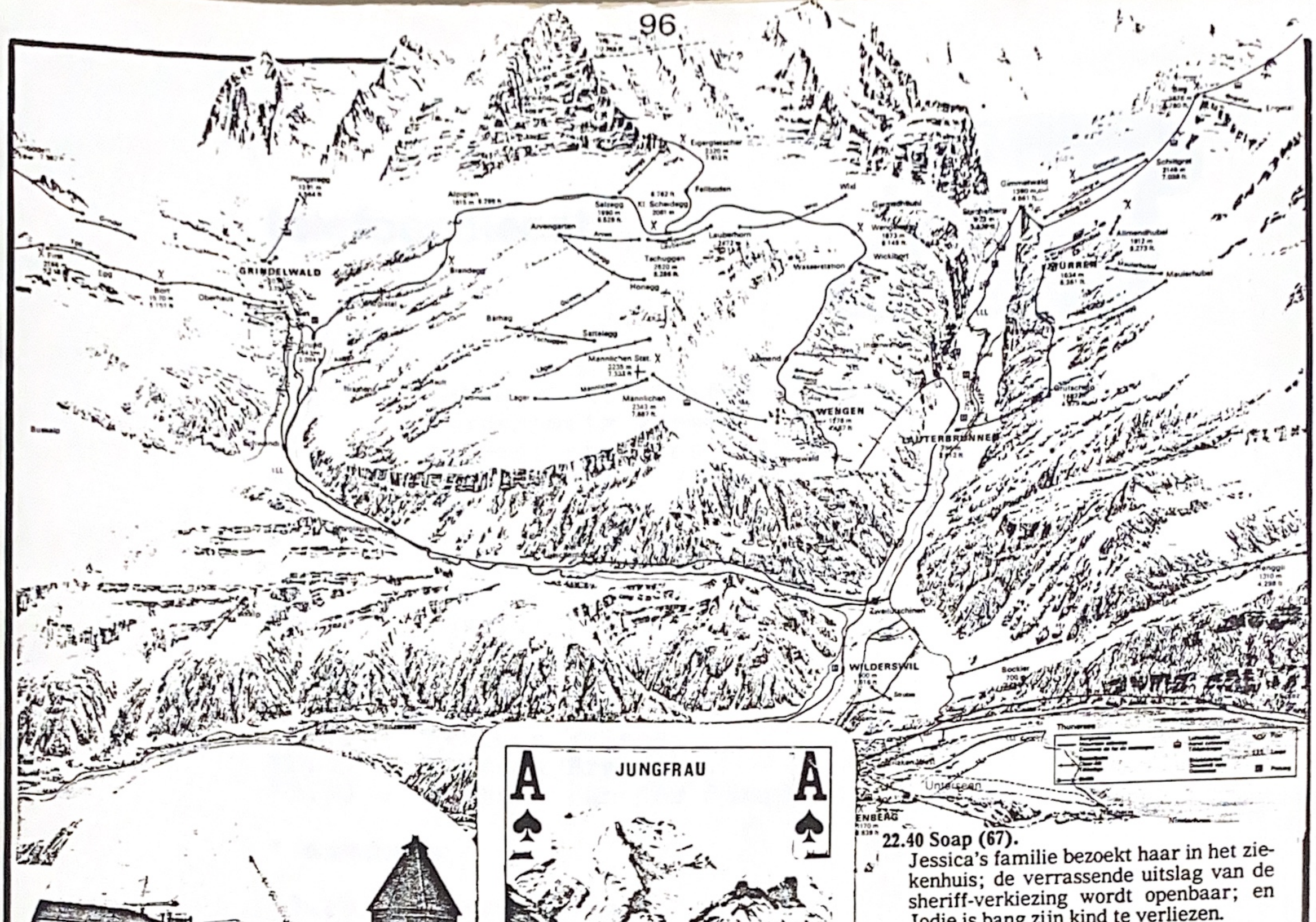

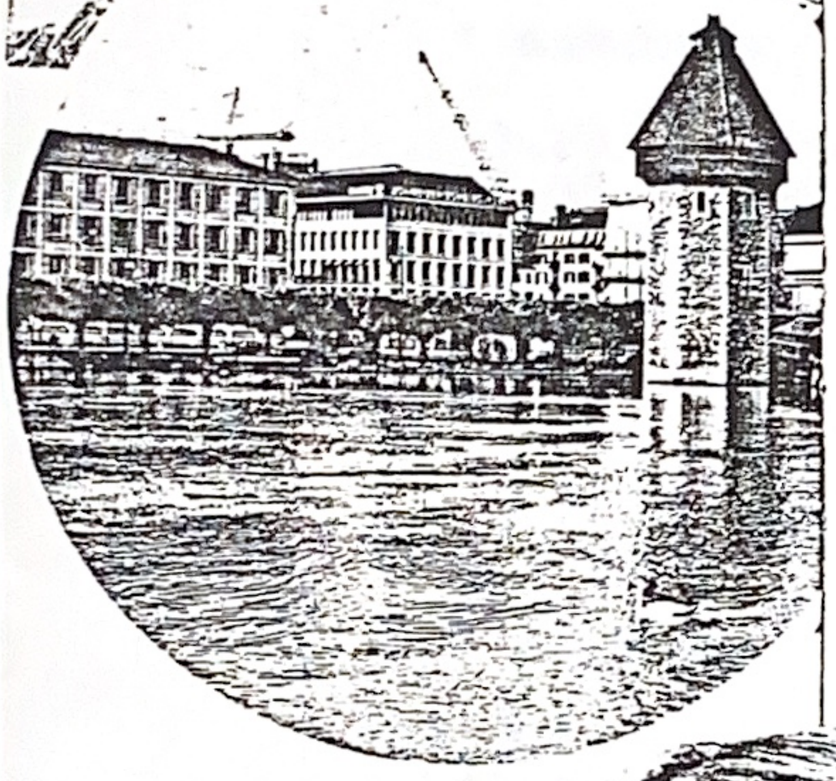

22.40 Soap (67).

Jessica's familie bezoekt haar in het ziekenhuis; de verrassende uitslag van de sheriff-verkiezing wordt openbaar; en Jodie is bang zijn kind te verliezen.

Rolverdeling: *Billy Tate,* Jimmy Baio; *Corinne Tate,* Diana Canova; *Jessica Tate,* Katherine Helmond; *Chester Tate,* Robert Mandan; *majoor Gatling,* Arthur Peterson; *Eunice Tate,* Jennifer Salt; *Jodie,* Billy Crystal; *Mary Campbell,* Cathryn Damon; *Chuck/Bob,* Jay Johnson; *Burt Campbell,* Richard Mulligan; *Danny,* Ted Wass; *dr P[illegible]* Alan Miller; *Leslie Walker,* M[illegible]ington; *Dutch,* Donnelly [illegible]'ly,

INH. 1 LTR. JONGE JENEVER 35% ALC.
GEEN STATIEGELD

CAFÉ
"De Adelaar"

Frans v. d. Sloot
Baroniestraat 75
Boxtel
Telefoon 73685

NAAM .....

Bier

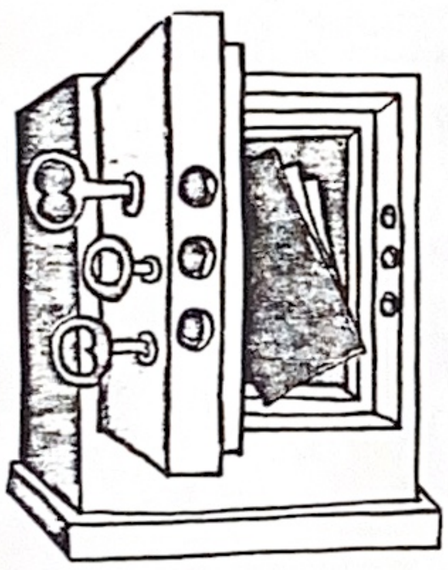

telefoondienst

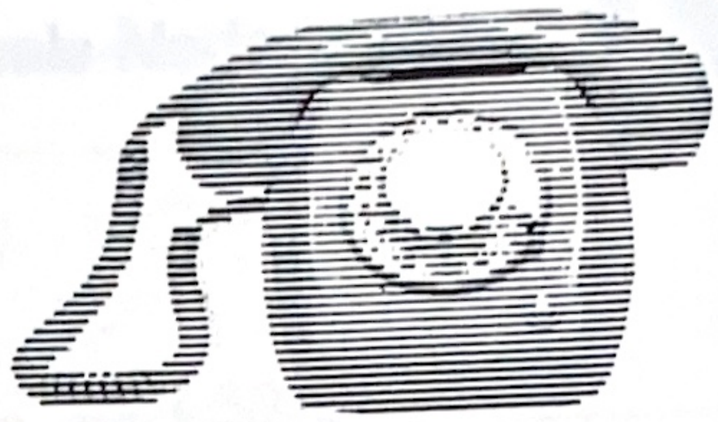

30 juli

18.15 u Anton vanuit Zwitserland: goed aangekomen! Voorspoedig gereisd. Mooi weer. A.u.b. Luissel hierover bellen.
18.20 u Dina Vermeer; boodschap doorgebeld.
20.15 u Nol.
21.00 u Mevrouw Hendriks.
21.50 u Meneer van de Langenberg.
22.05 u Mevrouw Meijs.
22.55 u Mevrouw Sterke.

31 juli

9.00 u Mevrouw Vriens.
12.10 u Mevrouw Bremmers.
13.30 u Mevrouw van der Struijk.

1 augustus

13.20 u Mevrouw Vos.
19.35 u Mevrouw Habraken.

5 augustus

19.40 u Anton vanuit Zwitersland: Alles oké. Luzern gezien. 30 graden. Veel gezwommen. Ik bel terug in verband met terugreis.
20.30 u Meneer van de Langenberg.

8 augustus

15.10 u Meneer Hendriks. Belt zondag terug.
16.50 u Anton vanuit Zwitserland: Alles oké. Komen zondagavond tussen 21.00 en 22.00 thuis.
17.50 u Mevrouw van de Sande.
19.30 u Mevrouw van der Struijk.

9 augustus

10.00 u Meneer van de Langenberg.
11.15 u Meneer Hendriks.
20.15 u Anton: We zijn thuis!
20.20 u Nol.

0031-4116-73769

BOLEIJ/administratiekantoor
administraties assuranties financieringen
den achterhof 17 - 5298 bg liempde - tel. 04113 - 2345

Nationale-Nederlanden

Reisverzekering, school- en excursieverzekering.

Polisnummer: 66109320 79

Via tussenpersoon: Bolijn Adm.nr. 360622 te .....

Verzekeringnemer: A. Neggers (de Cabaclub)

te: Boxtel adres: v/d Voortweg 11

Op grond van uw aanvraag verklaart de Nationale-Nederlanden Schadeverzekering Maatschappij N.V. hiermede, met u als verzekeringnemer een ongevallen- en aansprakelijkheidsverzekering te hebben gesloten, van kracht tijdens de reis(reizen), excursie(s) op:

termijn/ datum	aantal verzekerden	Nederland/[1] Europa	termijn/ datum	aantal verzekerden	Nederland/[1] Europa
1. 30-7-'91	20	N/E	4.	.....	N/E
2. t/m		N/E	5.	.....	N/E
3. 10-8-'91		N/E	6.	.....	N/E

[1]) doorhalen wat niet van toepassing is.

De verzekering neemt een aanvang op het moment, waarop een verzekerde op het punt van vertrek aankomt en eindigt op het moment, waarop voor een verzekerde de reis beëindigd is.

Verzekerd zijn de uitkeringen respectievelijk schadeloosstellingen hierna genoemd:

Per verzekerde:

Bij ongeval:
A. Overlijden f 1.000,—
B. Blijvende invaliditeit f 35.000,—
E. f 150,— per ongeval als maximum bijdrage per element in de kosten van tandheelkundige behandeling. In geval van een uitgestelde behandeling geldt de bijzondere bepaling dat de kosten gemaakt dienen te zijn voor het bereiken van de 18-jarige leeftijd.
bagage
Bij ongeval en ziekte: f 3 000.-
1. Kosten geneeskundige hulp f 1.000,—
2. Extra reiskosten alsmede verblijfkosten f 250,— (deze laatste tot max. f 25,— per persoon per dag)
3. Vervoer stoffelijk overschot f 1.000,—

Aansprakelijkheid:
f 250.000,— per gebeurtenis.
De verzekeringnemer is verzekerd in zijn hoedanigheid van organisator van bovenbedoelde reis(reizen), excursie(s).

Met betrekking tot deze verzekering gelden de Algemene Voorwaarden van de bij de Nationale-Nederlanden Schadeverzekering Maatschappij N.V. van kracht zijnde reispolis en aansprakelijkheidspolis(sen).

Ongevallen de verzekerden overkomen tijdens de beoefening van wintersport en bij luchtvaart zijn niet in de verzekering begrepen.

Aansprakelijkheid deelnemers.
Wel/~~niet~~ van toepassing is de clausule: de aansprakelijkheid van de verzekerden persoonlijk is, voor zover niet reeds gedekt op een andere polis van aansprakelijkheidsverzekering, welke steeds als van oudere datum zal worden beschouwd, mede in de verzekering begrepen op de voorwaarden van aansprakelijkheidsverzekering voor particulieren.
(Indien niets is doorgehaald geldt de verzekering exclusief.)

Te voldoen:

f 96,90	premie (minimum f 15,—)
f 4.—	poliskosten
f 100,90	sub. totaal
f 2.10	assurantiebelasting
f 103.00	totaal

Den Haag, 20-7-91
Nationale-Nederlanden
Schadeverzekering Maatschappij N.V.
gevestigd te Den Haag.

kasverslag

Dit jaar waren er twee overeenkomsten met het Cabakamp van drie jaar geleden (Sindelsberg, Frankrijk).
1. Zowel dit jaar als drie jaar geleden beleefde een Caba-lid zijn laatste kamp als penningmeester.
2. Zowel drie jaar geleden als dit jaar kostte het kamp meer dan was begroot. Alleen dit jaar was dat verschil veel groter.

Ik denk daarom dat als je je laatste kamp als penningmeester meemaakt er iets is dat het financiëel laat mislukken.

Waar ligt de schuld?

Jullie weten net zo goed als ik dat de benzineprijs als een vuurpijl omhoog stijgt. En met een zuipende peugeot en caravan (1 op 6) moeten we toch meer als 1600 kilometer afleggen, en dat alleen kost al meer als een derde van de gehele benzinekosten, die dit jaar weer flink uitviel.
De meeste boodschappen werden door Toos en Ad gedaan en ik moet bekennen dat ze het er goed hebben afgebracht, want de prijzen liggen per slot van rekening een stuk hoger dan in Nederland (denk maar aan het gehakt 31 juli: 2 kilo = 28 frank = *f* 36,40). Dat verklaard waarschijnlijk de 17,2 % die we boven de begroting uitkwamen.
Wat traktaties betreft heb ik me lelijk verkeken, hoewel het bedrag niet zo hoog was als vorig jaar.
Over de post diversen heb ik weinig op te merken, want die voldeed aan de begroting.
Ook de verzekering waarvan we pas 24 augustus de rekening kregen was precies wat we hadden verwacht.
Maar nu de cijfers in vergelijking met vorig jaar, en de opmerkingen daarbij.

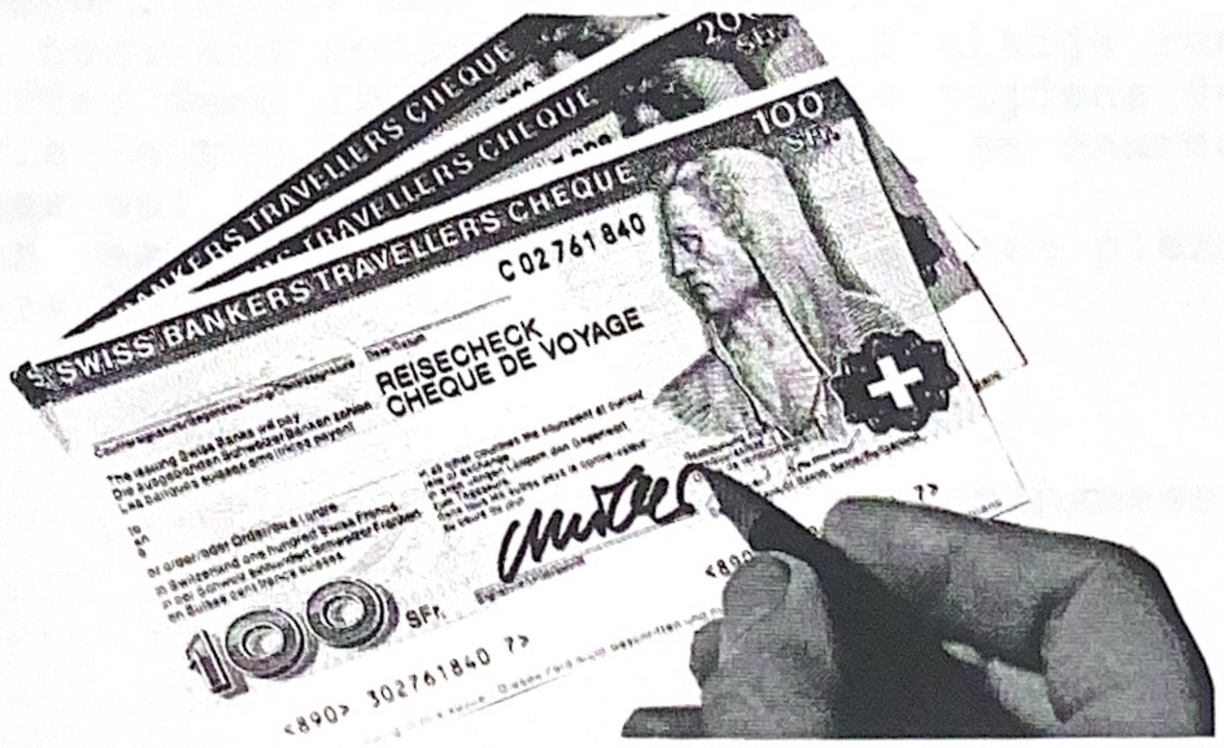

	1980	1981	
Benzine	ƒ 1096,15	ƒ 1575,04	1)
Boodschappen	ƒ 867,92	ƒ 1172,17	2)
Traktaties	ƒ 508,78	ƒ 439,01	3)
Diversen	ƒ 299,70	ƒ 346,37	4)
Verzekering	ƒ 89,91	ƒ 103,08	5)
Totaal	ƒ 2530,52	ƒ 3635,67	6)

Opmerkingen:
1) 21,1 % boven de begroting (ƒ 1300),
   43,3 % van de totale kosten.
2) 17,2 % boven de begroting (ƒ 1000),
   32,2 % van de totale kosten.
3) 25,4 % boven de begroting (ƒ 350),
   12,1 % van de totale kosten.
4) 1 % ONDER de begroting (ƒ 350),
   9,6 % van de totale kosten.
5) 3,8 % boven de begroting (ƒ 100),
   2,8 % van de totale kosten.
6) 17,3 % boven de begroting (ƒ 3100).

Na de cijfers bekeken te hebben zal je wel gemerkt hebben dat we flink boven de begroting hebben gezeten (ƒ 535,67) en daaruit volgt dat we nu in het rood staan en wel ƒ 168,18 (26-8-1981).
Net zo als Anton in 1978 vind ik het ook triest dat ik dit op het eind van mijn ambtstermijn moet meemaken. Ik lig er wel niet wakker van (al zou dat misschien wel moeten) maar toch is het geen prettige ervaring.

Geachte nieuwe penningmeester:
Ik wens je veel geluk tijdens je Cabakamp(en) en bij twijfel altijd aan de koördinator(en) raad vragen, nooit aan de leden zelf.
En nog: sla nooit paniek, blijf altijd rustig.
Verder dank ik nog iedereen die tijdens de afgelopen drie kampen mij geholpen hebben, en daardoor mijn taak wat lichter maakten.
Een taak, die ik overigens immer met plezier heb vervuld.

(w.g.) De penningmeester.

Financieel kampverslag

datum	benzine	boodschappen	traktaties	diversen	totaal
30-7	f 375,27	f	f 76,05	f	f 451,32
31-7	f	f 36,40	f 56,03	f 8,71	f 101,13
1-8	f	f 176,35	f 4,94	f 64,61	f 245,90
2-8	f	f	f 10,86	f	f 10,86
3-8	f 143,70	f 33,80	f 46,67	f 8,19	f 232,36
4-8	f	f 157,30	f	f 11,05	f 168,35
5-8	f 144,30	f 94,97	f 33,80	f 39,65	f 312,72
6-8	f	f 46,10	f 41,60	f 10,21	f 97,91
7-8	f 147,73	f 141,45	f	f 132,67	f 421,85
8-8	f 76,60	f 84,44	f 65,00	f	f 226,04
9-8	f 587,33	f	f 108,48	f 3,90	f 699,71
TOTAAL	f 1474,93	f 770,81	f 443,43	f 278,99	f 2968,15
			+ verzekering		f 103,08
			EINDBEDRAG		f 3071,23

alle bedragen zijn gegeven in Nederlandse guldens

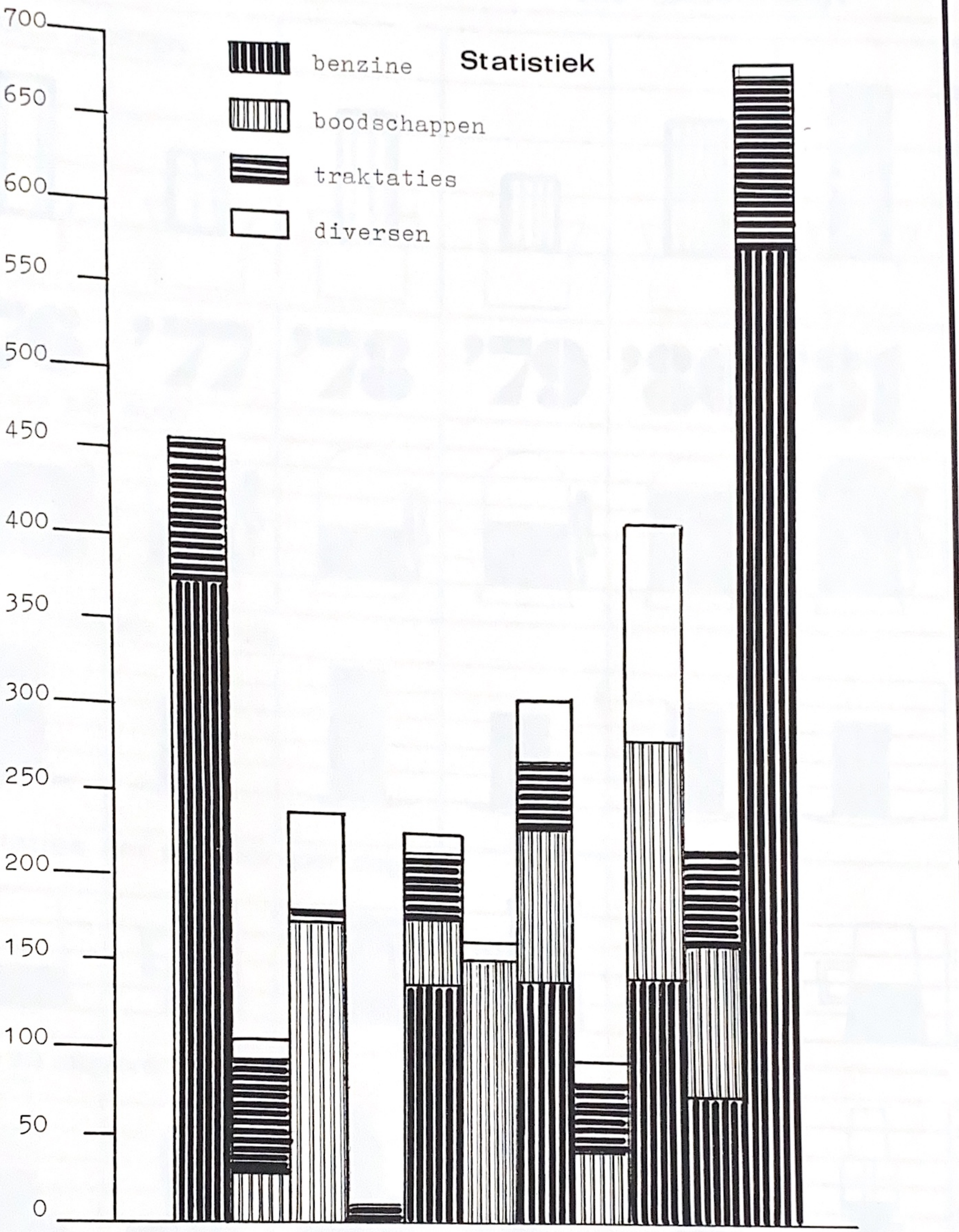

Statistische weergave van de totale kampuitgaven per dag.

ZES CABAKAMPEN

TOTALE KOSTEN

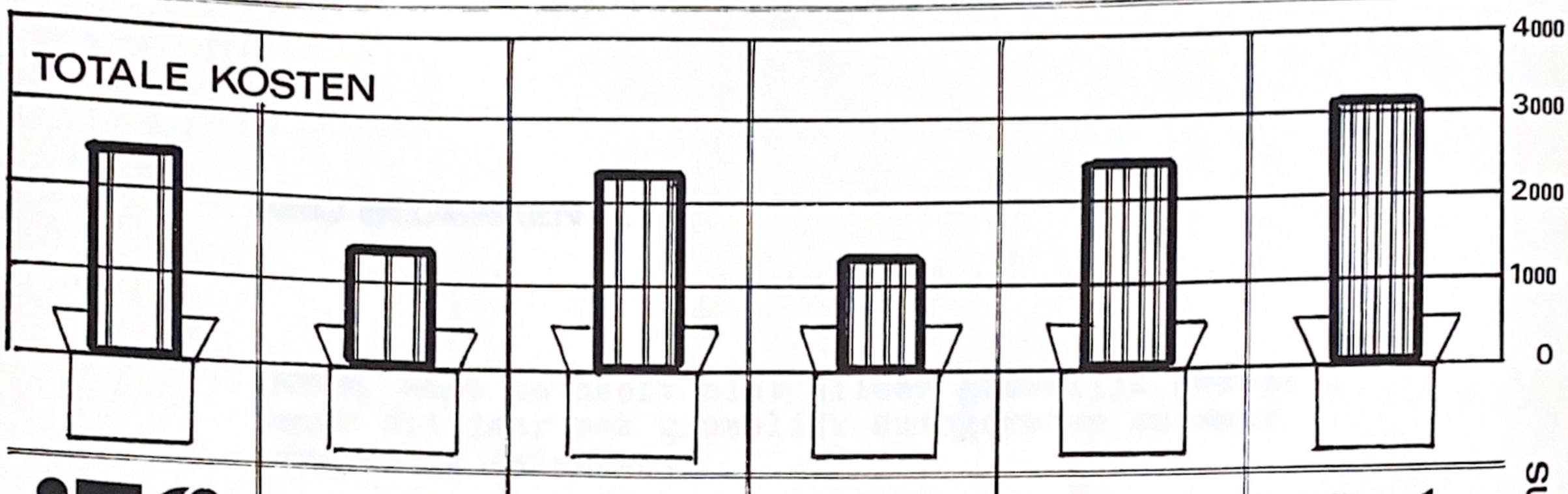

'76 '77 '78 '79 '80 '81

Benzine per auto

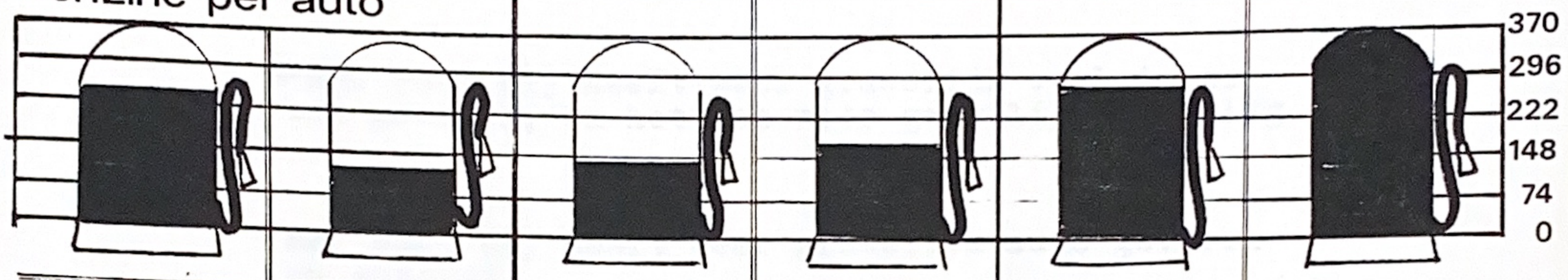

Boodschappen per dag

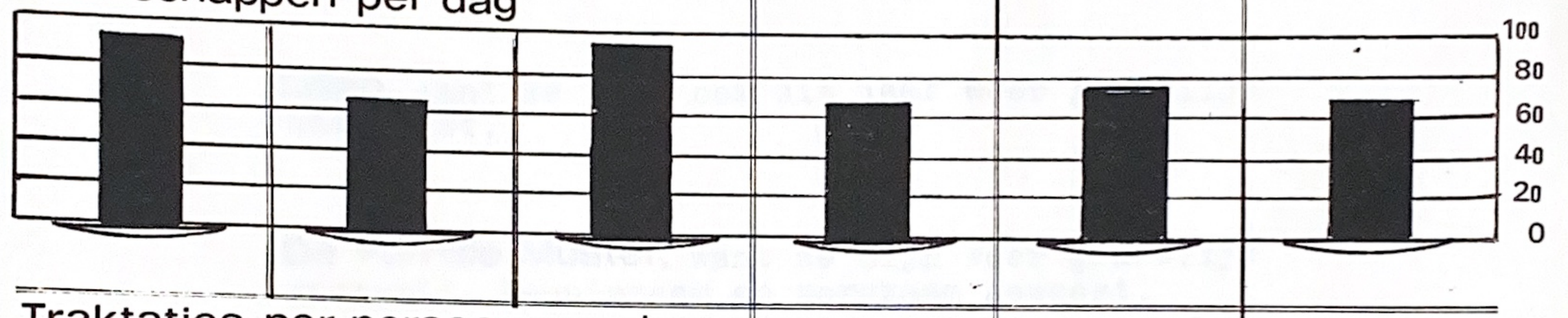

Traktaties per persoon per dag

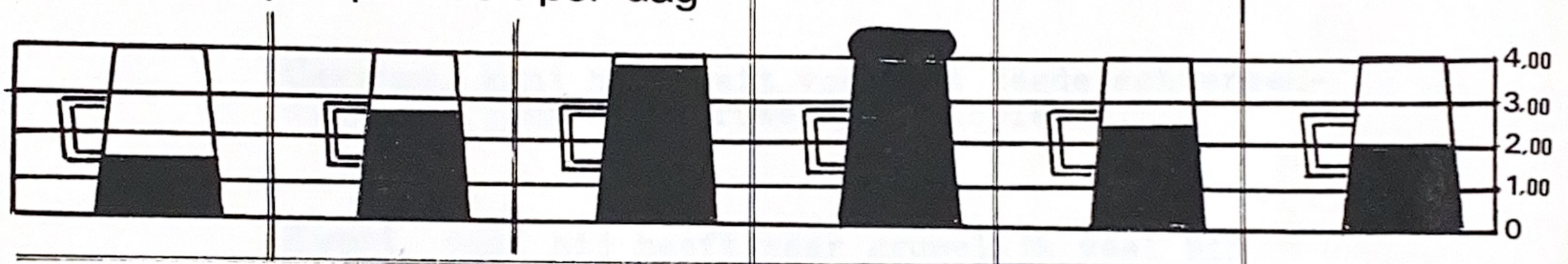

Diverse uitgaven per dag

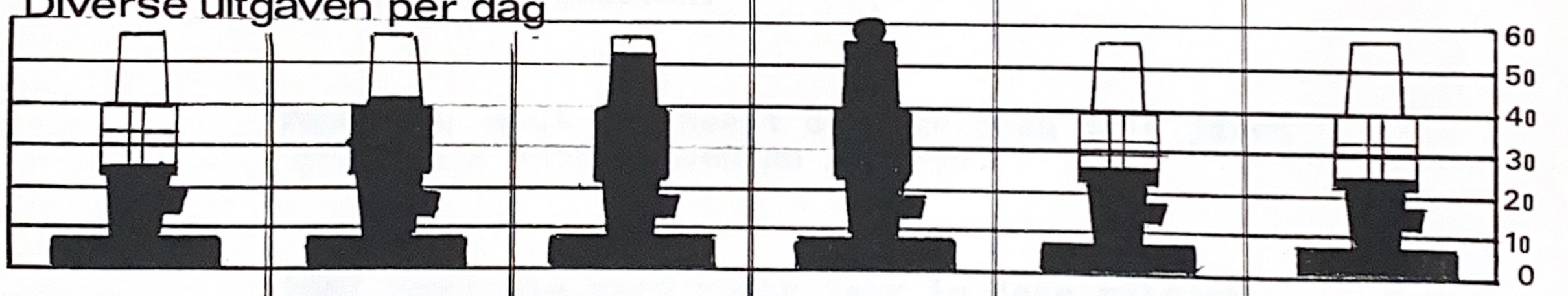

Verzekeringspremie per persoon per dag

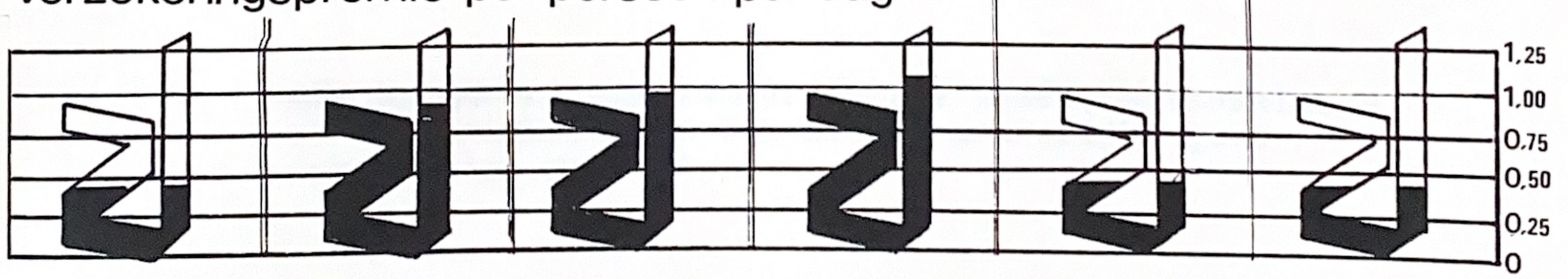

WIJ BEDANKEN.....

Toos, want ze heeft niet alleen gruwelijk gekookt, maar dit jaar ook gruwelijk autogereden en weer gruwelijk gelachen.

Martien, want hij heeft weer als altijd gruwelijk gechauffeurd, gezorgd en zich zorgen gemaakt.

Piet, want hij heeft weer gruwelijk veel in de bus gezeten, en het was weer gruwelijk gezellig.

Ad, want hij heeft weer gruwelijk auto gevaren en gezorgd.

Lilian, want ze deed ook dit jaar weer gruwelijk haar best.

De Familie Muster, want ze zijn weer gruwelijk gastvrij, behulpzaam en zorgzaam geweest.

George, want hij heeft voor het zesde achtereen-volgende jaar weer gruwelijk gekopieerd.

Evert, want hij heeft weer gruwelijk veel bij de telefoon gezeten.

Norbert, want hij heeft de afgelopen drie jaren gruwelijk voor de centen gezorgd.

Sjef, want die werd vorig jaar in deze rubriek gruwelijk vergeten.

Alle jongens, want zonder jullie inzet, enthousiasme en aanwezigheid zou van al dit gruwelijks geen sprake zijn geweest.

epiloog

't is gruwelijk klein,
de epiloog:
't is gruwelijk laat,
het kampverslag:
't is gruwelijk.
het enigste redaktielid!

(toch) johan, redakteur

16 november 1981

REDAKTIONEEL

Dit kampverslag bestaat uit 112 pagina's, exklusief de voor- en achteromslag, en is gedrukt in een oplage van 25 stuks.

Aan de tekst werkten respektievelijk mee:

prekonceptie	A.S.J.P. van Liempt
proloog	Ton
het voorspel	Ton
donderdag 30-7	Henk en Johan
vrijdag 31-7	Henri en Hans
zaterdag 1-8	Sjef en Johan
zondag 2-8	Harold L. en Norbert
maandag 3-8	Gerard en Ton
dinsdag 4-8	Anton en Harold V.
woensdag 5-8	Sjef en Ton
donderdag 6-8	Marcel en Leo
vrijdag 7-8	Gerry en Harold V.
zaterdag 8-8	Norbert en Jerôme
zondag 9-8	Leo en Anton
telefoondienst	Evert Meijs
kasverslag	Norbert
wij bedanken ...	redaktie
epiloog	redaktie

De redaktie heeft zich onthouden van alle taalkundige korrektie's, behoudens die betreffende de letters c en qu.

De redaktie draagt de verantwoordelijkheid voor de uiterlijke vormgeving van dit kampverslag.

Anton Neggers

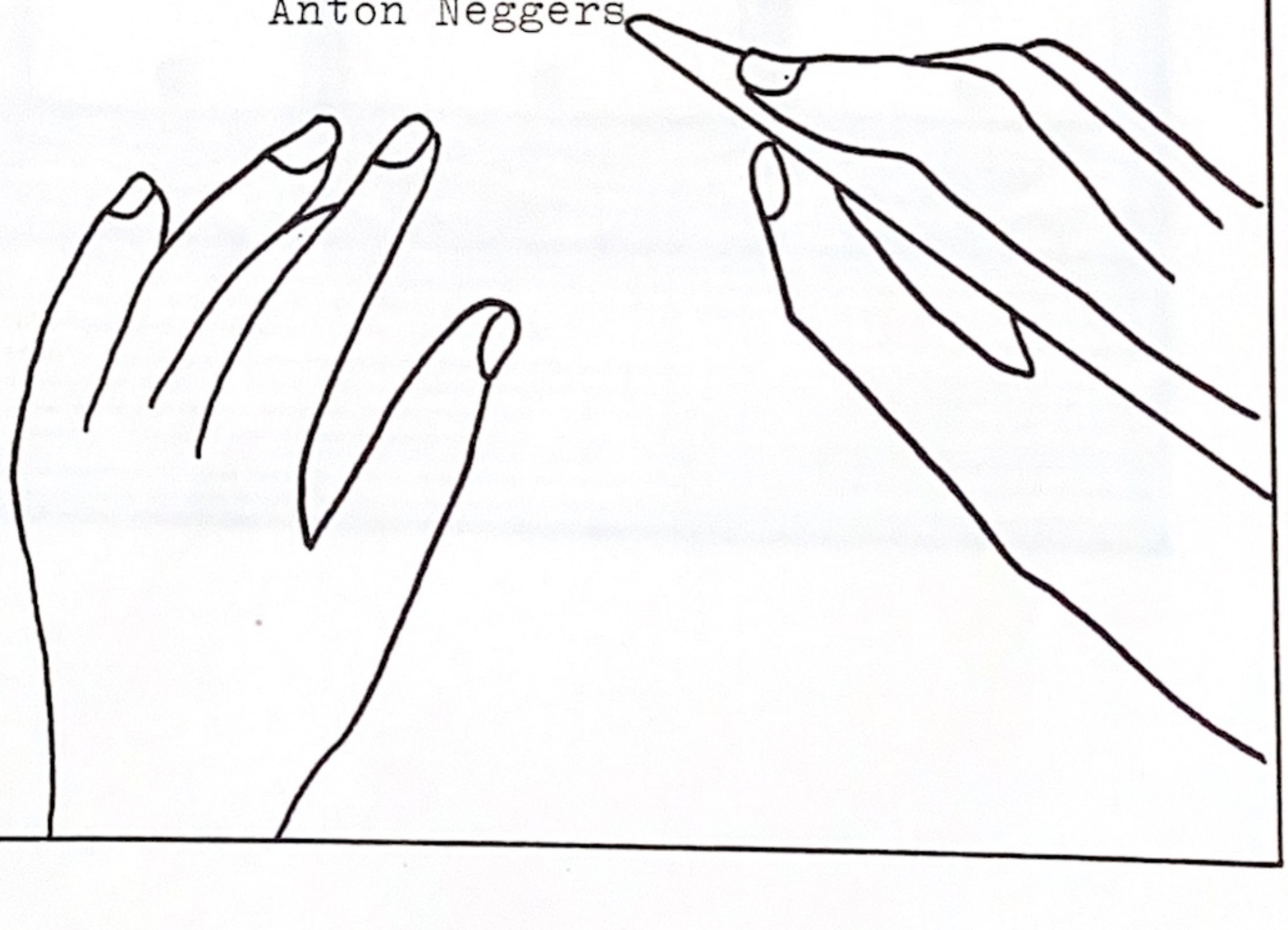

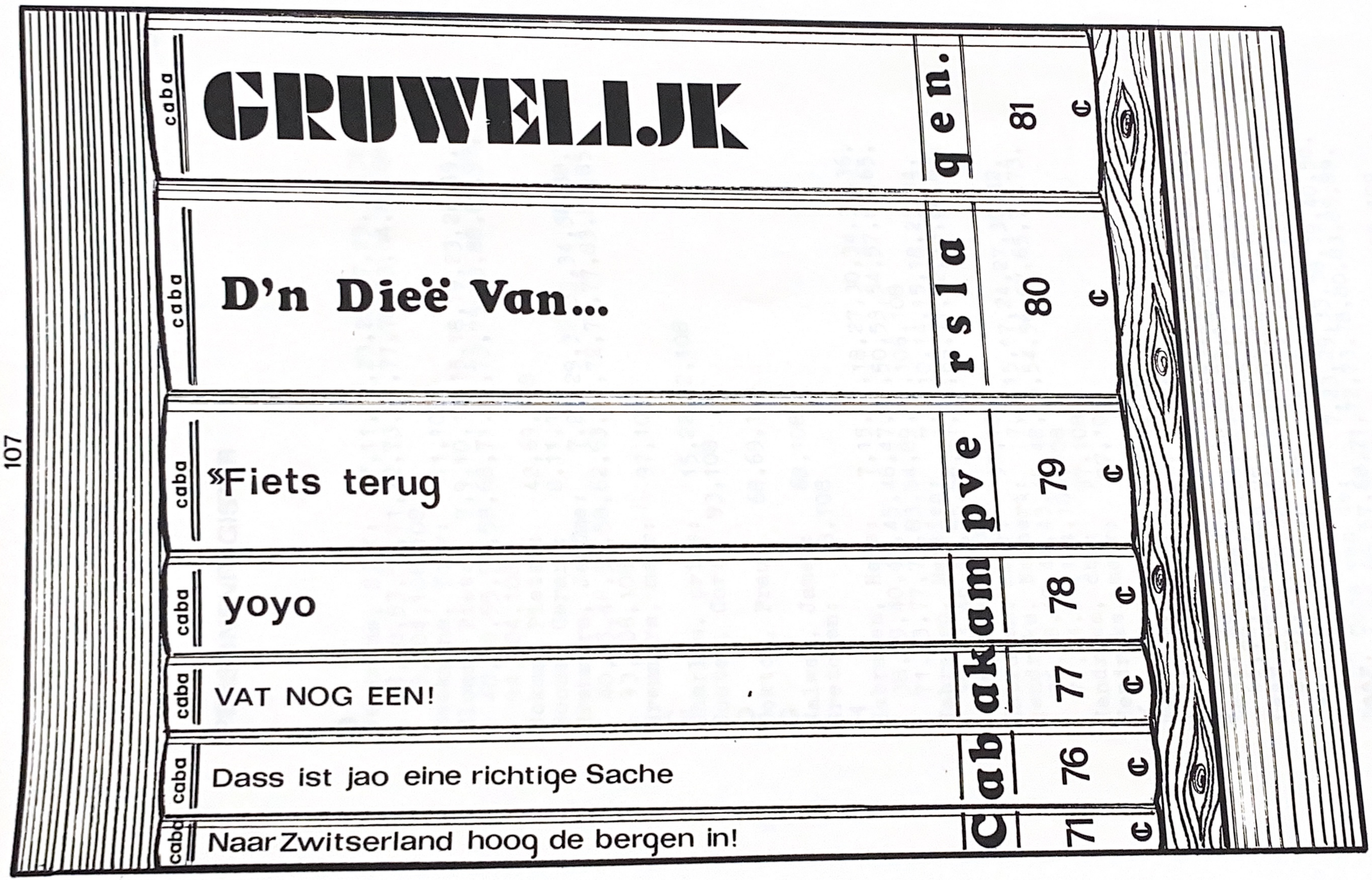

caba	GRUWELIJK	rslagen.	81 ¢
caba	D'n Dieë Van...		80 ¢
caba	»Fiets terug	pve	79 ¢
caba	yoyo	kam	78 ¢
caba	VAT NOG EEN!	akak	77 ¢
caba	Dass ist jao eine richtige Sache	Cab	76 ¢
caba	Naar Zwitserland hoog de bergen in!		71 ¢

PERSONENREGISTER

B

Beekmans, Sjef: 7,11,17,23,24,27,29,32,36, 38,40,53,55,71,72,73,74,77,78,83,84,85,88, 89,104,106,108
Beekmans, Tony: 11,108
Bloem, Piet: 7,9,10,14,15,18,19,23,24,39, 40,50,55,56,58,68,71,72,73,75,83,88,89,92, 94,104,108
Bokma, Pieter: 42,69,108
Boons, Gerard: 8,11,108
Bremmers, Jerôme: 7,27,29,32,33,34,36,38, 40,45,46,53,58,62,63,64,72,73,77,83,84,85, 93,106,108
Bremmers, mevr: 97,108

C

Charles, prins: 15,22,92,108
Coster, Cor: 93,108

D

Doktor, Frau: 68,69,108

G

Galway, James: 68,108
Gretchen: 58,108

H

Habraken, Hans: 7,15,17,18,27,30,34,35,36, 38,39,40,41,45,46,47,48,50,53,54,57,62,65, 71,73,77,79,83,84,89,91,106,108
Habraken, Martien: 7,9,10,14,15,18,23,24, 39,43,46,49,55,56,67,68,69,71,72,73,80,83, 85,88,104,108
Habraken, mevr: 97,108
Hendriks, Norbert: 7,8,15,17,24,27,30,32, 36,38,40,41,43,45,48,53,54,56,57,65,72,73, 77,84,91,104,106,108
Hendriks, dhr: 97,108
Hendriks, mevr: 97,108

K

Keukens, George: 104,108
Kliederman, Richard: 94,108

L

Laar, Ad van de: 7,9,18,23,24,39,40,46,58, 65,72,73,75,83,84,85,89,99,104,108
Laar, Harold van de: 7,15,17,27,34,36,38, 40,51,53,56,62,65,72,73,83,86,106,108
Laar, Lilian van de: 7,17,27,40,53,56,57, 73,74,77,78,80,84,85,89,91,92,104,108
Laar, Toos van de: 7,23,29,33,38,39,40,50, 55,56,65,66,67,68,71,72,73,78,80,83,85,89, 90,99,104,109
Laar, familie van de: 9,10,13,14,55,109

Langenberg, Henri (graaf) van den: 7,8,9,
14,15,17,18,19,27,30,34,36,39,40,41,43,49,
50,53,55,58,62,72,73,77,87,106,109
Langenberg, dhr van den: 97,109
Leijer, Firma de: 8,109
Liempt, Ton van: 4,7,9,11,24,27,34,36,39,40,
42,45,50,51,53,55,56,57,58,65,68,73,77,78,
79,83,84,85,106,109

M

Meijs, Evert: 11,12,104,109
Meijs, Henk: 7,17,18,27,29,32,33,34,35,36,38,
40,62,63,72,73,77,79,84,106,109
Meijs-Keukens, Trudy: 11,109
Meijs, mevr: 97,109
Muster-Hofer, familie Fr: 9.10,11,12,14,18,
19,33,40,46,56,72,80,81,84,89,90,104,109

N

Neggers, Anton: 7,8,9,10,11,14,17,23,24,27,30,
32,36,38,39,40,41,42,43,45,47,48,49,50,51,53,58,
65,68,71,72,73,77,78,79,80,85,97,98,100,106,109

O

Oers, Ad van: 8,109

P

Paashuis, Nol: 8,73,84,97,109
Peeters, familie: 8,9,11,109
Pelleboer, onze vriend: 54,109

R

Rennes, Cath. van: 60,109

S

Sande, Leo van de: 7,10,14,17,24,27,29,32,33,34,
36,38,39,40,53,55,62,64,71,72,73,74,77,79,83,
106,109
Sande, mevr van de: 97,109
Servaas: z. Liempt, Ton van
Spencer, Lady Diana: 15,22,33,56,92,109
Sterke, Gerard: 7,17,27,34,36,39,40,43,45,53,
55,56,62,65,72,73,77,78,84,85,106,109
Sterke, Johan: 7,9,15,17,18,27,36,38,40,43,
45,47,49,50,51,53,65,66,71,72,73,77,79,81,
84,85,93,106, 109
Sterke, mevr: 97,109
Struijk, Gerry van der: 7,19,27,36,38,40,53,
54,56,58,62,63,64,72,73,77,78,80,83,84,85,89,
92,106,109
Struijk, mevr van der: 97,109

V

Velden, Harold van de: 7,17,27,34,36,38,40,
43,53,54,57,62,64,71,72,73,77,83,84,88,89,
106,109
Vermeer, Dina: 97,109
Vis, Henny van de: 11,109
Vos, Marcel: 7,17,18,27,29,32,34,35,36,38,
40,41,53,62,64,65,71,72,73,74,77,79,84,106,
109
Vos, mevr: 18,97,109
Vriens, mevr: 97,109

INHOUD

prekonceptie 4
proloog 6
tableau de la troupe 7
het voorspel 8
rooster 1 17
donderdag 30 juli 18
route boxtel-meikirch 21
vrijdag 31 juli 23
cabakamp in vogelvlucht 25
rooster 2 27
zaterdag 1 augustus 29
bruine tent 1981 36
zondag 2 augustus 38
maandag 3 augustus 45
rooster 3 53
dinsdag 4 augustus 54
meimorgen 60
woensdag 5 augustus 62
donderdag 6 augustus 71
rooster 4 77
vrijdag 7 augustus 78
zaterdag 8 augustus 83
zondag 9 augustus 88
telefoondienst 97
kasverslag 99
statistieken 102
wij bedanken 104
epiloog 105
redaktioneel 106
personenregister 108
inhoud 110

Oplage 25
nummer 8